

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ

Трећи дан рада
28. август 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици,
настављамо рад седнице Четвртог ванредног заседања Народне скупштине
Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика,
констатујем да седници присуствују 64 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали,
молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у
посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да су у сали присутна 93 народна посланика и да имамо услове за
наставак рада.

Обавестили су да ће одсуствовати народни посланици: др Муамер
Бачевац, Мехо Омеровић, др Иван Бауер и др Предраг Јеленковић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О
ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ
ЗЕМЉИШТУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни
посланици и Одбор за привреду, шумарство и водопривреду.

Подсећам вас, народни посланик мр Горан Чабради писаним путем
је повукао амандмане на чланове 1, 3. и 4. Предлога закона.

Примили сте извештај надлежних одбора.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Ђорђе Вукадиновић, Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић, заједно Вјерица Радета, Немања Шаровић, Милорад Мирчић, Милан Дамјановић, Свето Перић, Наташа Јовановић, Божидар Делић, Зоран Красић, Никола Савић и Момчило Мандић, заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојчић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весић, проф. Миладин Шеварлић, заједно Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александар Чабраја, и заједно Саша Радуловић и Ненад Божић.

Да ли се неко јавља по првом амандману? (Да.)

Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Поднела сам амандман на члан 1. да се брише, јер сматрам да овај закон и ниједан закон који се односи на земљиште не би требало да буде у процедури, односно да се стави мораторијум на све законе који се односе на било које земљиште, да ли пољопривредно, градско грађевинско, водно или било које друго.

Друго, зато што постоји неки редослед. Редослед је следећи: ми нисмо урадили државни премер од 1981. године, нама се фактичко стање на терену и стање у катастру не поклапају, те ми, заправо, не знамо ко је власник земљишта за које већ налазимо начине да продамо.

То не може тако. Постоји неки редослед, постоји Закон о реституцији, да се врати отета имовина. Отето – проклето. Значи, требало би да се донесе ваљан закон о реституцији, да се људима врати имовина, требало би да се изврши конверзија земљишта...

Молим колеге да не добацују – нека се јаве за реч, немам ништа против – и молим председницу да реагује.

... Тако да можемо да знамо које је то земљиште које ми покушавамо да продамо, да укрупнимо, да отлемо од грађана Србије.

Овом приликом апелујем на грађане Србије да се пробуде, да схвате да је процес отимање било ког земљишта у току, без обзира на намену тог земљишта, јер ако се не пробуде одмах пробудиће се као вазали у туђој држави, а то ће бити једно веома болно буђење. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала.

Поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пољопривреди. Сматрам да овај потез власти није нешто што представља развојну потребу Србије, већ је последица обавезе коју је Србија преузела доношењем Закона о потврђивању Споразума о стабилизацији и придруживању 2008. године.

С обзиром на то да је вођена велика полемика, да кажем политичко пимпловање, у току начелне расправе, од власти и дела опозиције, подсећам вас да је Предлог закона Скупштини упутила влада Мирка Цветковића, односно Бориса Тадића, и чини ми се да се садашња власт богзна колико због тога не жали, док су ДСС и често прозивани Војислав Коштуница били против потписивања, да се не подсећамо на који начин и ко га је потписао, посланици ДСС су тада гласали против Закона о потврђивању Споразума.

Тада се Србија обавезала да у року од четири године постепено усклађује законодавство, како би држављанима држава чланица ЕУ омогућила да стичу својину на непокретностима и, како се каже, обезбедила исти третман као и својим држављанима.

Што се тиче основа на који се позива предлагач закона, члан 97. тачке 9. и 12. мислим да су неодговарајуће, јер те тачке говоре, између осталог, о одрживом развоју, систему заштите животне средине, биљног и животињског света, о организацији и коришћењу простора, о наунотехнолошком развоју, док је у потпуности занемарена тачка 1. истог члана, где је прописано да је Србија у уређивању односа са другим државама и међународним организацијама, а то јесте случај сада, дужна да обезбеђује, норма је императивна, сувереност, независност, територијалну целовитост и безбедност Републике Србије, што је и те како угрожено у току преговарачког процеса и свим оним што се паралелно, рекао бих и условно, одиграва са процесом преговарања са ЕУ.

Као и тадашњи закон о потврђивању ССП ондашње власти, тако је и овај закон о измени Закона о пољопривреди, као акт ове власти, последица спољнополитичке оријентације да ЕУ нема алтернативу, па онда ако се морало прибећи акту нужде, а овај предлог закона јесте акт нужде, требало је то изједначавање третмана држављана ЕУ са држављанима Србије у погледу својинскоправних питања везати за чланство у ЕУ, као што су то урадиле друге или већине земаља чланица ЕУ. Ако се већ овде верује, а у Европи се тврди да Србија има такву перспективу, овако са извесним условљавањима и неизвесним перспективама ЕУ, перспективама Србије и на овом питању Србија се понаша по принципу „не питам шта кошта“, а коштаће нас скупо.

Сам закон у суштини дозвољава промет пољопривредног земљишта, односно продају пољопривредног земљишта у приватној својини држављанима држава чланица ЕУ, и то тако треба рећи, уместо што се покушава да се представи – да се условима који су предвиђени, дакле одлагањем то спречава. Не спречава се, дозвољава се само под одређеним условима, јер да се заиста желело то да се спречи онда члан 1. став 4. није требало ни мењати, који дословце гласи: „Власник пољопривредног земљишта не може бити страном физичко, односно правно лице“... Ако се хтело онемогућити странцима стицање својине на пољопривредном земљишту онда ништа није требало мењати у овом члану, односно требало је поштровати код правних лица.

Услови који се предвиђају за стране држављане за стицање својине над пољопривредним земљиштем у приватној својини јесу углавном преписани услови из одредаба закона којима се прописују услови за стицање својине на државном пољопривредном земљишту, када су у питању држављани Републике Србије, са неким додатним ограничењима и у том смислу није реално да било који држављанин било које државе чланице ЕУ одлучи да живи у Србији у изнајмљеном газдинству, десетак година, да за то изнајмљивање плати 20-30 хиљада евра, да уложи у пољопривредну механизацију 20-30 хиљада евра, да обрађује земљиште минимално три године да би након тога, уколико се ништа не промени, дакле уколико се услови не поштре и уколико буде желео, имао могућност да откупи свега до два хектара земље која се у централној Србији могу купити за пет до шест хиљада евра. Сложићете се да то баш и није нешто подстицајно.

Овим предлогом закона се строгим условима само одлаже промет земљишта страним држављанима у приватној својини, али зато тај страни држављанин као власник капитала, као власник правног лица може купити у поступку приватизације, а то је замерано у претходном периоду, и без обзира на те замерке ништа се сада не мења, што бих подржао, дакле, може купити неки пољопривредно-индустријски комбинат који у основи подразумева и приватизацију неколико хиљада, можда и десетина хиљада хектара земље. Уз то, под одређеним условима, са неким новим назовипрограмима може рачунати на подстицајна средства од 10.000 евра по радном месту. Данас се за 10.000 евра у централној Србији може купити три до четири хектара обрадиве пољопривредне земље.

Да иронија буде већа, држављани држава чланица ЕУ ипак јесу, на неки начин, изједначени са нашим држављанима када је у питању ово ограничење до два хектара, јер се од бављења пољопривредном

производњом у оваквим условима у Србији за десет година и не може стећи више од тога да се можда купи два хектара земље.

С друге стране, кад говоримо о изједначавању, поставља се питање о чему је то заправо реч и о каквом истом третману када ЕУ константно, дакле, посебно кроз преговарачки процес, а рекао бих по мери и реду Споразума о стабилизацији и придруживању, Србију излаже једностраним условљавањима како за свој, рекао бих, и за туђ рачун, и да ли уопште о томе треба говорити када поједини државни функционери повремено, рекао бих, роне сузе пред лицем јавности и жале се на притиске којима су изложени у преговарачком процесу? Дакле, да закључимо, само одустајањем од измене закона може се постићи циљ који је предлагач поставио овим предлогом закона.

Кад су у питању правна лица, од предлагача закона смо чули да је овај предлог део домишљатог плана да се спречи да набројана неколицина такозваних домаћих тајкуна, дакле да они остану без конкуренције у најављеној извесној приватизацији пољопривредно-индустријских комбината па се зато омогућава страним правним лицима да им буду конкуренција.

Претходно је питање шта уопште треба продавати и да ли ће ти страни инвеститори заиста бити страни или ће неко новцима домаћих тајкуна куповати пољопривредно-индустријске комбинате. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време сте потрошили.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, амандмани СРС-а су у складу са нашим ставом који смо изнели везано за Предлог закона о измени Закона о пољопривредном земљишту. Наш став је да овај закон не треба доносити, зато што то нема никаквог смисла и овим предлогом, а данас вероватно већ законом, када га усвојите, неће се постићи оно што ви у јавности желите да представите.

Ми смо зато предложили да се брише члан 1. овог предлога, тако и са осталим члановима, зато што је велика обмана да ћете ви законом изменити ССП. То, једноставно, није могуће.

Оно што је проблем за грађане Србије, оно што је проблем за државу Србију, оно што је проблем за нашег сељака јесте садржано у том ССП. Тај споразум обавезује државу Србију да продаје странцима пољопривредно земљиште. Ми мислимо да то не сме да се ради. Мислимо и тврдимо да то није у складу са Уставом Републике Србије и зато вам је овај закон потпуно непотребан.

То што ви обмањујете јавност причама да ћете на овај начин спречити продају пољопривредног земљишта странцима врло брзо ће се показати као нетачно и људи ће видети да је то заиста била само обмана. Уосталом, у образложењу Владе Републике Србије због чега се не прихвата наш амандман стоји управо оно што ми желимо да постигнемо.

Ви кажете да не прихватате амандман из разлога што је одредбама Закона о потврђивању Споразума о стабилизацији и придруживању између европских земаља итд. прописано да се држављанима држава чланица Европске уније омогући да стичу право својине на пољопривредном земљишту у Републици Србији.

Дакле, само ако немамо у примени Споразума о стабилизацији и придруживању ми можемо заштити своје пољопривредно земљиште од продаје тог земљишта странцима. Другог начина нема и ми смо зато инсистирали у расправи, а и раније смо више пута и на конференцијама за новинаре говорили о штетности, наравно, рачунајући и онај дан и оне дане када се расправљало у оном неком сазиву Скупштине о овом ССП, већина народних посланика који ће гласати за овај закон, односно поприличан број, били су апсолутно против усвајања, односно прихватања тог чувеног ССП. Невероватно је да сада прећуткују аргументе које су износили тада или их окрећу да сад звучи као да је то нешто корисно и да држава Србија има користи од тога.

И ви сте сами, министре, рекли да није добро и да не би било добро да Србија изађе из овог споразума зато што је Споразум у интересу грађана Србије. Ја бих вас замолила да нам кажете само један конкретан пример шта је то позитивно за Србију, за грађане Србије, за српског сељака у овом споразуму. Можда то што се увози роба, пољопривредни производи из земаља ЕУ без царине, па су онда конкуренција производима наших сељака, па онда имамо јефтине увозне производе много лошијег квалитета и онда – тешко се живи, нема се пара, па људи пребегавају, купују то, а оно што наш сељак произведе не може да се прода? Је л' то можда предност? Је ли предност ово што ће странци моћи куповати земљу по Србији?

Наравно, ми прихватамо и, понављамо, не почиње ово с вама, али од вас се очекивало да ово прекинете. Знате, ви сте функционери владајуће коалиције. Странке владајуће коалиције су у свим претходним изборним процесима у кампањама причали о томе да је њима приоритет Србије, интереси грађана Србије, а испоставило се, заправо, да стопроцентно настављате политику ДС-а у свим сферама па и у овој.

Дакле, предлажем да се наш амандман прихвати, да се прихвате и остали амандмани. Ако искрено желите да заштитите нашег сељака, да спречите продају пољопривредног земљишта странцима онда то можете урадити само на начин да покренете поступак изласка Србије из ССП. Наравно, то подразумева излазак Србије из преговора са Европском унијом. Ми тврдимо да је то једини начин и једини прави пут да Србија заправо изађе из озбиљних проблема, и политичких и економских и којих год хоћете, да се канемо тог безумног пута и да се коначно окренемо Србији, грађанима Србије, нашим националним интересима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Колеге су већ рекле, више-мање, неколико битних ствари због којих сам и ја поднео овај амандман и видите да се људи који нису из истих посланичких група у основи слажу.

Ми се слажемо око основне интенције са већином посланика, рекао бих, из скупштинске већине, па вероватно и са предлагачем закона. Мени је остао министар дужан нека питања и надам се да ће искористити прилику да одговори сада.

Али генерално, када неко предложи „брише се“, то не значи да је деструктиван, не значи да је негативан. Ако бришете лоше решење, нешто што сматрате лошим решењем, то је врло конструктиван предлог, пошто је било и таквих примедби од стране скупштинске већине. С друге стране, ми смо касније, и моје колеге и ја, предложили неке конкретне формулације амандмана које ће се можда, надамо се, прихватити, а очигледно се неће прихватити, ово је радикална мера, мислим није она радикална али је радикална са становишта скупштинске већине, јер она заиста фактички значи суспензију ССП-а и суспензију преговора са ЕУ.

Ја сам против тог ССП-а био и у време када је он доношен и када је преговаран и након тога, и то сам и данас. Наравно да ту има и добрих ствари. Ово је проблематично, ово је лоше. Сада је покушала скупштинска већина на неки начин, то је поента, да задовољи ЕУ и да задовољи своје грађане, односно оне који су, а то је велика већина, против продаје пољопривредног земљишта странцима. Ја мислим да неће успети ни једно ни друго, јер је поента погрешно постављена.

Драге колеге, спречимо ми продају, распродају или фактичку распродају државног земљишта. Мало приватно пољопривредно добро од два хектара неће упропастити, нити ће странци навалити да купују под оваквим условима, наравно да неће навалити.

Мислим да је ово једна замена теза. Причаћемо о томе у наставку. Дакле, ми просто овим законом на неки начин бацамо прашину у очи, радимо нешто што Европска унија неће поздравити, али их неће много ни заболети, не зато што сте ви вешто избалансирани, као што је то речено, као што сте вешто избалансирани да задовољите и своје, то јест наше пољопривредне произвођаче и Европску унију, већ због тога што заправо ЕУ зна да то, кажем, њиховим великим произвођачима, то је „Тенис“ и многи други „Тениси“, или како наш господин министар каже „Тениз“, како сте га онако акцентовали професионално, дакле то је проблем, то боли, те стотине и хиљада хектара пољопривредног земљишта које преко комбината или на друге начине заправо прелази у руке странаца или тајкуна.

Знам да ћете ви рећи „ја немам ништа против“, да је тај процес увелико у току и да су претходне власти у томе учествовале. Јесу, наравно, али ви зауставите. Дајте да видимо, ево, господине министре, имате прилику одговарајући на ове или на неке друге амандмане, шта је било са господином Тенизом? Шта је са ПКБ-ом? Ја сам тиме завршио моје излагање у петак. Ево, покажите на примеру ПКБ-а како бринемо о пољопривредном земљишту, и против смо отуђења пољопривредног земљишта, а не тако што ћете неком малом Пери, Жики, Мики из Војводине или централне Србије спречити да прода своју црквицу од два хектара и можда заради нешто.

Поента је, и завршавам за ову руку, да спречимо што још можемо спречити или да повратимо, ако можемо нешто повратити, оно што је раскрчмљено у претходним годинама од државног земљишта, а немојмо да водимо бригу о овом хектару или два, или три које би неки мали домаћи пољопривредни произвођач продао неком Хансу и Пјеру ако се случајно такав неко нашао заинтересован. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Разлог зашто треба брисати ово је зато што је читава ова расправа о изменама Закона о пољопривредном земљишту потпуно лишена смисла.

Практично, овим чланом се ништа не решава. Ово је једна велика маркетиншка прича да би тобож изгледало као да се спречава продаја, односно давање пољопривредне земље странцима. Једноставно, оно што је данас законско решење, након ових измена биће иста ствар. Ставити ове услове које сте ставили за стране држављане је, практично, једнако ситуацији коју смо имали пре увођења овог закона.

Централни проблем у Србији није питање физичких лица која ће можда за десет година моћи да купе нека 2 хектара земљишта под неким

разним условима, пошто је то еквивалентно томе да неће моћи, централно питање је коришћење државног пољопривредног земљишта. Значи, Влада 30% земље у свим општинама у Србији нуди великим страним инвеститорима којима треба да да ту земљу на обрађивање под веома лошим условима по земљу Србију. Имамо много примера, од „Тениса“ који помињемо, преко „Ал Равафеда“, преко онога што се дешавало у Карађорђеву са њима, „Бачка“ Сивац итд.

То је централни проблем где се земља узима нашим пољопривредницима, нашим газдинствима и даје великим страним инвеститорима, често домаћим тајкунима који преко тих назовистраних инвеститора практично индиректно долазе до земље.

Ово је погрешна пољопривредне политика. Ово су ствари о којима би требало разговарати, а не бесмислена расправа три дана о једној измени закона која практично ништа не решава.

Земљу би морали дати нашим пољопривредним газдинствима, и то им продати под добрим условима, ограничити им посед те државне земље коју могу да набаве и на 20, 30, 50 хектара, користити позитивна искуства Данске и Холандије, створити задруге, то је пољопривредна политика. Значи, суштинско питање овде није питање ових измена закона, него је у ствари питање решења ко користи државно пољопривредно земљиште.

Значи, СНС даје нашу земљу странцима. Овај закон покушава то да камуфлира, ништа не решава. Требало би да се вратимо на суштину и да разговарамо о тој спорној одредби, коју ће ДЈБ када и ако добије поверење грађана Републике Србије укинути. Нашу земљу по општинама, до 30% најбоље земље, не треба давати никоме осим домаћим пољопривредним газдинствима и помоћи стварање једног великог система задруга који ће им помоћи да тржишно учествују у продаји својих производа.

Позивамо вас да зауставимо ову бесмислену расправу и да пређемо на суштину, односно да разговарамо о укидању члана који даје странцима, по одлуци Министарства и Владе, 30% најбоље земље у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар, па реплика.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председнице, поштовани народни посланици, желео бих да кажем неколико ствари у контексту одговора везано за амандман који је у идентичном тексту – брише се.

Суштина читаве приче око измене Закона о пољопривредном земљишту и циљ који се жели постићи је садржан у овом члану. Мислим да смо претходних дана водили аргументовану расправу и мени је јако драго што је много људи учествовало у свему овоме, а то произилази из потребе

коју су грађани Србије, посебно пољопривредници кроз своја удружења, тражили од Министарства да се ова одредба реши баш на овакав начин.

Само због јавности желим да кажем једну ствар, да бисмо ми на овај начин, уколико не би било ове одредбе, како је то предложено, дошли у ситуацију да не можемо да поправимо оно што је у ССП остало као проблематична ствар и управо изменом овог закона о пољопривредном земљишту ми радимо поправку и покушавамо да ствар доведемо тако да у наредних 10 година, уколико неко испуни услове, тек онда може да дође у ситуацију, евентуално, када је реч о пољопривредном земљишту које се налази у приватној својини, дакле да дође до њега.

Поставило се питање малопре везано и за позитивно из ССП по основу пољопривреде. Ево, имаћете прилике за месец-два дана први позив за ИПАРД средства, то су у ствари средства која ће користити пољопривредни произвођачи. Поставило се питање – шта је то било још позитивно из ССП? Па, ја нисам видео да неко стоји и да чека у раду за визу. То су чињенице које нико не може да демантује.

Оно што је дефинитивно, ово није бесмислена расправа. Тражили су је пољопривредници. Влада то сматра као свој приоритет, да на овај начин поправимо све што је остало недоречене из ССП. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Владимир Орлић, реплика.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Биће два минута довољно, госпођо председнице.

Сасвим је на месту позив да се манемо бесмислених расправа. Ајде онај који је то изговорио да пође од себе. Мислим да је то неки елементарни минимум.

Искористићу сада два минута да се осврнем на све ово што смо до сада чули, пошто то страшно личи једно на друго. Дакле, пуно је неких чудних теза о темама које уопште нису на дневном реду.

Дакле, још једном, о чему ми не расправљамо данас? Не расправљамо, а чули смо малопре, о закупу. Уопште се не бавимо тиме кроз овај предлог закона. Чудно је да то неко није до сада схватио. Не расправљамо о државном земљишту, невероватно је да је неко присуствовао овој седници а да то још није закључио. Не расправљамо о промени ССП, забога. Прочитајте Образложење, осврните се само на до сада речено. Ми прописујемо услове под којима ћемо ми обавезу испунити. Пронаћи ћемо начин да и обавеза буде испуњена, да не буде угрожен наш европски пут, а у исто време остварена заштита за наше грађане пољопривредне произвођаче. Дакле, мало концентрације није страшно.

Шта још не расправљамо? Не расправљамо о правним лицима. Овде лепо пише – за физичка лица, односно држављане у контексту приватне својине.

Потпуно је невероватно, и због тога смо ми рекли комично на махове, и у четвртак и у петак, шта ми чујемо као образложење. Дакле, од оних који су назови европски, који су на речима европски, којима су уста пуна Европе, ми слушамо – сад ће да буде хаварија, сада ћемо да постанемо вазали, упропастиће нас ови који дођу из Европе да покупују све живо. То кажу ови који су наводно европски.

Они који су против европских интеграција кажу – морамо да спречимо примену ССП-а. А онда у истом образложењу причају нам ствари попут – ово дестимулише инвеститора да дође, треба им олакшати, на овај начин они то неће урадити. Па јесте, то је речено. Премотајте мало снимак, послушајте сами себе. Људи, то тако не може, ако ћемо озбиљно да се бавимо стварима то дефинитивно тако не може.

О томе како раде наши пољопривредници у сарадњи са ЕУ о томе можемо данас, али, пре свега, молим вас да знате о чему је реч и да се уозбиљимо. Иначе нисте само промашили седницу и тему – промашили сте позив. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Владимир Ђурић?

(Саша Радуловић: Јавио сам се.)

Да дискутујете о амандману?

Онда идемо редом. Прво народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, госпођо Гојковић.

Само ако ми дозволите једну малу дигресију на оно што се дешавало у петак, како видим и сад се понавља. Ви сте неко ко се изузетно разуме и у културу и уметност ове земље као председник Скупштине, знам то поуздано. Ја бих вас замолила да неуспеле стендап комичаре, оне у покушају, спречите да злоупотребљавају говорницу, као што је претходник урадио, и да на такав начин коментаришу излагања народних посланика.

Што се овог амандмана тиче, господине министре, и брисања члана 1, то је неопходно из простог разлога што је овде у питању нека врста подвале. Наиме, ради се о томе да ће, без обзира на то што се закон односи на физичка лица, странци пречицом доћи до пољопривредног земљишта у краћем временском року. Ви то врло добро знате, јер сваки страни држављанин који се појави данас у Агенцији за привредне регистре ако поднесе валидну документацију у року од пет дана добиће документ којим ће основати привредно друштво и као власник привредног друштва моћи ће да купи заправо не само два, него и више хектара.

Али најкључније је оно о чему је говорио наш колега господин Красић, вероватно ће он то данас и да понови, а ево ја користим ту прилику, гази се уставни принцип земље. Јер шта то значи, по Уставу наше земље, да је странцима дозвољено да купе и да поседују непокретност? То је зграда, то је стан, то је неки објекат, то никако није земљиште које је непоновљив ресурс, ресурс који нико више не може да врати и који ће заувек отићи у руке оних који ће да вршљају по нашим ораницама. Већ сада је јасно да је на скоро 30.000 хектара бачено око од странаца који једва чекају да дођу у Србију. На крају, као правна лица они досада имају већ преко 30.000 ха у свом поседу.

Али зашто ви радите нешто, господине Недимовићу, што нису урадиле ни чланице ЕУ? А Србија никада неће, у то сам уверена, ући у ЕУ, пре ће се распасти та бирократска и непријатељска према Србији творевина него што ћете ви ући тамо. Како је могуће да једна Мађарска Уставом забрани продају земље? Како је могуће да једна Пољска стави мораторијум седам плус три године, једна Словачка седам плус четири, и како вам није било искуство Румуније аларм, где су за тако ситне паре готово у бесцење странци купили 800.000 хектара земље, да се упитате зашто ми то да радимо? Зашто оно што је највредније у Србији да дамо? Па не мислите ваљда да ове фабрике, за које странцима плаћате субвенције по радном месту 10-11 хиљада евра, више вреде него српска земља?

На крају, у време комунисте Јосипа Броза, управо деаграризација Србије нас је довела дотле, и код вас у Срему и код мене у Шумадији, у целој Србији, да српски сељак спадне на најниже гране. Је л' тако, господине министре? Имамо ситуацију да људи преко 70 година возе старе тракторе које су купили пре 30-40 година, а уместо да се сконцентришете на то и да кажете „не, то не може тако“, да младим људима дате шансу, онима који хоће да иду у напуштена српска села или на имање својих предака да стартап кредитима и субвенцијама започну неки посао, ви трчите у загрљај оних који уништавају српску пољопривреду, који су нас затрпали некавалитетном робом зато што им је то дозвољено, а држава губи годишње преко пола милијарде евра од ненаплаћених царина и тиме се и даље систематски уништава српски сељак и српска пољопривреда.

Зато је неопходно да се овај члан брише. Уосталом, овај закон је потпуно неурачунљив потез Владе која је само у покушају да уђе у ЕУ, која нам поставља све веће услове. На крају, шта ћете више од тога да нам отима Косово и Метохију, па како ћете да кажете неком српском сељаку из Филиповог Шилова, или из Прилужја, или из Племетине, да не ређам друга села по Косову и Метохији, по градовима и општинама, који не могу да

дођу на своју земљу и да је обрађују, јер је окупирана управо од оних који вам постављају овакве услове.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, има пословица: Знање има границе, незнање нема.

(Зоран Красић: Шта је ово?)

Опет неки прозор клепеће.

Очигледно је ова пословица тачна, гледајући припаднике странке бившег режима по питању пољопривреде и земљишта. Ја сам то назвао удруженим злочиначким подухватом.

Да кренемо редом, има један стечајни управник који је овде причао о продаји државног пољопривредног земљишта. То смо забранили 2015. године. Могао је прочитати, али очигледно је да се њему не чита. То је забрањено, и државно пољопривредно земљиште могу да купе само физичка лица држављани Републике Србије, који имају пребивалиште пет година, који имају пољопривредно газдинство, који имају мање од 30 хектара и могу од државе да купе само 20 хектара, уколико њихова локална самоуправа то дозволи. Дакле, то смо већ урадили.

Овај други део се тиче приватне имовине, односно приватног пољопривредног земљишта. Ту реституција, о којој су они говорили, не може да буде никакав предмет разговора. Једино ако не мисле да једну неправду исправе другом неправдом, да од неког приватника отму имовину да би неком бившем приватнику из оне „битке за Дедиње“ вратили имовину. Дакле, готово је немогуће реституцију везати за овај закон, зато што се реституција врши из државног пољопривредног земљишта, које није предмет овог закона.

Даље, када причају о реституцији, припадници странака бившег режима треба да знају да су прва два председника Владе, иако смо имали уговор са народом да ћемо извршити реституцију – натуралну, који себе називају прва два демократска, с чиме ја могу да се сложим, управо улазила у национализовану имовину која је била предмет реституције. Госпођа која је оштећена, Даринка Таталовић из Толстојеве, њену кућу коју је добила на суду, као предмет реституције, добио је бивши први председник Владе. Даље, породица Јакшић у Крчедину је имала 52 хектара, њихов предак је стрељан, имовина је национализована, а у ту национализовану имовину, као што знамо, уселио се мој колега пољопривредник, други наводно демократски председник Владе. Они који су очи људима из главе готово покрали, данас причају о неправди и продаји.

Даље, овде се говори о томе како је нека влада Војислава Коштунице била честита и тако даље. То баш и није тачно. Влада Војислава Коштунице је испреговарала овај споразум и ратификовала га у новембру 2007. године. А Божидар Ђелић је наредне године, нек ме министар исправи, само потписао оно што је већ било испреговарано и што је било ратификовано, односно у Парламенту 2008. године.

Према томе, они се понашају у оном стилу да нам не дозвољавају ни да исправимо све оне грешке које су они направили. У принципу, да су били у складу са обећањима која смо 2000. године дали грађанима, земља би припала онима који је обрађују, а не онима који су нас обрађивали у стилу „МК група“, „Делта“ и тако даље. Кад су продали све што се продати могло, када сам рекао већ да су продали и оно што је људима припадало као очи из главе, сада су стекли неку накнадну памет и они сада бране нешто што су продали у огромним површинама.

Продали су 300.000 хектара земље за мање од 50 милиона евра, то је мање од закупнине за једну годину. Очигледно су хтели ССП-ом да то земљиште које су добили на врло лак начин препродају страним физичким лицима и сада им смета овај нови закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја ћу да користим време овлашћеног представника странке. Наставићу тамо где смо стали у петак.

Ако сматрате да овим предлогом закона испуњавате обавезу из ССП-а коју је преузео неко други, онда само да вас подсетим да та обавеза гласи да ће Србија да допусти држављанима држава чланица ЕУ да стичу својину над непокретностима у Србији уз потпуну и целисходну примену постојећих поступака. И ви онда кажете – ове измене, односно ова измена и допуне Предлога закона о пољопривредном земљишту су акт којим ви допуштате стицање својине, а онда се јавља једна ментална грешка где кажете да сте продужили рок за још десет година.

Мораћете то некако сами да решите, јер овамо водите Србију ка ЕУ, а овамо кажете – не испуњавамо обавезу коју је преузео бивши режим, већ смо им заскочили, за десет година не могу ништа, па и ако могу нешто, биће то два хектара, а претходно морају да буду у закупу, али будите спокојни ми смо њих превеслали. Определите се за коју сте варијанту.

Мени је драго што то кажете, зато што сте и ви свесни да ССП не може да се примени и не треба га примењивати, или можете да га примените ако треба да узимате те паре из ЕУ, а што се тиче неких наших обавеза немојте да примењујете. Будите мало мангупи према њима. Ми морамо некако да наплатимо сто милијарди штете што су направили током

бомбардовања Савезне Републике Југославије. Ако је то у функцији наплате ратне штете, свака вам част.

Е, али ви имате обавезу да донесете и онај закон о услугама. Ви вероватно и не знате о чему причам, а то је неки стандард где ће да вас поприлично притискају. Ту треба да регулишете право на пословно настањивање странаца у Србији, странаца из ЕУ и треба да омогућите слободу прекограничног пружања услуга. То су много опасније ствари по Републику Србију од ових које сте досад радили.

Наравно, ви нећете ићи директно са Законом о услугама, већ у сваком појединачном закону ви уграђујете нешто што представља ту неку обавезу. То су све лоши потези, ја морам да вам скренем пажњу.

И, даћу вам једну тему за размишљање. Слажем се да она нема баш неких додирних тачака са пољопривредним земљиштем, али ако већ рашчишћавате брљотине које сте затекли у држави, онда консултујте градског правобраниоца града Београда који већ годинама води поступак против „Луке Београд“ поводом 200 и нешто хектара градског грађевинског земљишта. У том поступку се изражава став власти – да нешто не може бити предмет приватизације и не може бити предмет приватне својине.

Не желим да верујем да је то Ћилас радио у знак освете према Милану Беку, зато што је поред хала добио још 200 и нешто хектара ексклузивног земљишта, па му не признајете својину и то својину правном лицу. Узмите тај предмет па мало размислите шта је ваш генерално правни став поводом овога. Тај судски предмет је заглављен негде у суду. Шта се чека? Ја не знам шта се чека, али очигледно постоји и став да градско грађевинско земљиште не може баш тако да се отуђује инвестиционим фондовима у поступку неке приватизације.

Само бих вам скренуо пажњу и на поступке стечаја где су раскрчмљене неке некретнине, где су стечајни управници доказали тумачењем разлучних права, заложних права и оних других, где су опустошили стечајну масу и омогућили да неки приватници или физичка лица или правна лица, али опет су приватници, стекну имовину на нечему што је добро.

Морам мало да упозорим оне који причају о узајамности и реципроцитету. Нека држава својим прописима призна права странцима, неке државе у оквиру неког мултилатералног споразума изврше међусобно признавање права на стицање својине, а неке државе то ураде билатералним уговором и то не треба мешати са појмом узајамности који постоји у овом закону.

Морам да вам скренем пажњу да наш Устав врло јасно прописује – страном физичком лицу на територији Србије под условима узајамности може да стиче својину на непокретностима само наследством, наслеђем, једино право у коме су странци изједначени са држављанином Републике Србије јесте право на наслеђивање. За све друго, у Уставу и закону се прави разлика. Због чега? Јер имовина има неки свој циљ, има неку своју намену и она служи да се врши нека делатност. И пошто је то врло важан привредни ресурс за држављане Републике Србије, Устав и закони предвиђају у складу са међународним стандардима, то морам да вам кажем, низ ограничења или посебних нечега што се зове – услов и поступак.

И постојећи члан Закона о пољопривредном земљишту који ви мењате је уставан. Одговорите на једно питање – како је могуће да је уставно забрана продаје пољопривредног земљишта странцима и како је додатак да може да иде по ССП-у странцима држављанима држава чланица ЕУ уставно опет? Шта се то десило? Устав се није променио у међувремену. Била забрана, нема забране, и једна и друга ситуација су уставне. Па то је немогуће, људи.

Скупштина по Уставу Републике Србије нема овлашћење и нема тај капацитет дискреционог права да самостално одлучује и да се препусти вољи Народне скупштине шта ће да каже, већ постоје уставна ограничења. Ви једноставно на 25 логичких и менталних питања немате одговоре. Ово ће, наравно, медијски нешто да учини, али ја не видим никакву корист или неко рачуна – па нећемо ваљда да се држимо закона и Устава као пијан плота, јер испуњавање законских обавеза и поштовање и примена наших закона показују да смо ми далеко од законитости рада надлежних државних органа.

Када би се толико законито понашали наши државни органи, па, вероватно управни судови не би имали предмете. А гледајте и сами, скоро сваки други пада на управном суду због очигледног кршења закона од стране надлежних државних органа.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Марковић, по Пословнику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Члан 106. каже: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.“ Госпођо председавајућа, безмало 10 минута смо слушали од претходног говорника све и свашта. Буквално све и свашта, само не оно што је данас на дневном реду. Иако високо ценим теоријско

знање претходног говорника, али оно што смо чули нема никакве везе ни са Предлогом закона, а понајмање са амандманом о којем расправљамо.

Ја вас молим, госпођо председавајућа, позовите посланичку групу претходног говорника, имају скупштински хол, имају могућност да организују конференцију за штампу, нека држе конференцију за штампу до миле воље, нека износе своје политичке ставове, то треба да се ради, то је добро, то је здраво, али молим вас, немојте да дођемо у ситуацију да користимо седницу Народне скупштине у расправи о амандманима за изношење неких политичких ставова.

Ја имам разумевања и за њихову фрустрацију, они су у петак потучени до ногу од стране и шефа наше посланичке групе и заменика шефа наше посланичке групе, у аргументованој расправи...

(Председник: Молим вас, само у оквиру повреде Пословника, да ви сад не ширите тему.)

Ево, управо образлажем... Захваљујем и апелујем да ви то спречите убудуће. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли желите да гласамо? (Не.)

Захваљујем.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Никаква реторика и покушај омаловажавања посланика из опозиције од стране посланика владајуће већине не може да сакрије суштину коју смо казали овде.

Значи, овај закон је заиста непотребан, односно промене закона нису потребне. По тренутном закону, страна физичка лица из Европске уније не могу да купују земљу, а по овим изменама то је замењено са једним системом где је на 10 година, значи, два хектара, практично, иста ситуација. Ништа променили нисмо.

Оно чиме би требало да се бавимо и што јесте суштина од чега се бежи, јесте да се државна земља даје странцима на коришћење – 30% најбољих ораница у Војводини се одлукама Владе и Министарства дају страним корпорацијама, као што је „Тенис“, као што је „Ал Равафед“, без икакве користи за наше пољопривреднике.

Значи, уместо ствари о којима дискутујемо, које су беспотребне и само маркетиншки покушај СНС-а да прикрије да даје земљу странцима и да у ствари овом изменом закона ништа не штити, значи, требало би да разговарамо о промени тог спорног члана, о томе шта би требало да урадимо за пољопривреднике. Губимо време на стварима које су небитне, а не бавимо се суштином.

Министар није у праву. Пољопривредници не траже измену овог закона на овакав начин. Главни проблем пољопривредника је то што се државна земља, понављам, 30%, по одлукама Владе, даје страним инвеститорима. То је централни проблем наших пољопривредника. Њихов проблем је такође суша, њихов проблем је наводњавање, њихов проблем је зашто немамо задруга и све друге ствари. Њихов проблем је зашто дозвољавамо прекупцима и накупцима да уништавају, рецимо, малинаре.

Ово о чему дискутујемо данас, о чему смо дискутовали у претходна два дана када је заседала Скупштина, није централни проблем наших пољопривредника. Никакве вратоломије посланика владајуће већине који покушавају да омаловаже ово што говоре опозициони посланици не могу ову суштину да сакрију.

Могао бих и ја, на пример, да причам о томе чија породица носи наногицу, ко је опљачкао Робне резерве, које су Зекине фирме ојадиле разне повериоце, али на шта би онда личила та расправа и то излагање? Па да вам одмах кажем, личило би на излагање Маријана Ристичевића. Ја се тиме нећу бавити.

Такође, колега Орлић не сме да помене посланике из владајуће већине када говори о њиховом излагању, надајући се да тако може да прикрије то да имамо право на реплику. И наставља да се ишчуђава сваки пут, изнова и изнова. Ја ћу му пружити прилику поново и поменути га именом, зато што говорим о његовом излагању и надам се да ће имати храбрости да када говори о излагањима опозиционих посланика, барем имати довољно достојанства и поштења да их помене по имену, да се не би онда председавајући правио невешт да не зна да треба да да реплику.

Значи, суштина свега овога је да је овај закон непотребан. Због тога је и овај амандман на члан – „брише се“. Оно о чему би требало да разговарамо јесте зашто држава, односно зашто СНС даје земљу на обрађивање странцима, 30% земље у свим општинама? То је централни проблем. А то да ли се ради о куповини земље од стране странаца или им дајемо на 30 година по јако повољним условима за њих а штетно по нашу пољопривреду, то заиста није тема која интересује пољопривреднике. Значи, њих интересује зашто уопште „Тенисима“ овог света дајемо земљу и у ствари наше пољопривреднике претварамо у најамну радну снагу, а њима дајемо највреднији ресурс? Једноставно, то тако не би требало радити.

Значи, ово јесте суштина – бавимо се небитним разговорима о закону који није ни требало да буде на дневном реду, пошто ништа не мења. И по садашњем закону, физичка лица, држављани Европске уније не

могу да купују земљу у Србији. По овом закону су само стављени услови које је практично немогуће испунити.

Централно питање је да разговарамо о томе зашто се земља даје у закуп, шта је са сушом, зашто се не стварају задруге, зашто не подржавамо домаће пољопривреднике, зашто закупци и прекупци убијају пољопривреднике? О томе треба да разговарамо. Због тога је и амандман – „брише се“, да бисмо указали да је ово заиста непотребна расправа, маркетиншки потез СНС-а, не би ли, тобоже, приказао како штити интересе наших пољопривредника. СНС се залаже за давање земље, и то огромног дела државне земље странцима да је обрађују. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Због јавности, желим неколико ствари да кажем.

Оно што је малопре изнето да је овај закон непотребан... Овај закон је преко потребан да га што пре донесемо, из једног простог разлога – да би се поправиле ствари које нису до краја одрађене Споразумом о стабилизацији и придруживању. Да је непотребан, како то ви кажете, изазвали бисмо једну велику политичку штету по Републику Србију, и ако је то ваш циљ, онда ја вас могу да разумем, али не могу да схватим.

Што се тиче потребе и потребности, једино што је потребно, то је у контексту овога што је малопре причано а везано за закуп пољопривредног земљишта, да узмете стенографске белешке од четвртка и петка, где смо говорили о томе и тачно рекли колико, шта и где је пољопривредног земљишта дато у закуп. И оно што је потребно јесте да се информишете на такав начин, пошто два дана нисте били ту када смо разговарали на ове теме.

Мени је жао, и захвалан сам оним посланицима који су ми неколико пута пружили прилику да причам о томе, било ми је велико задовољство да разговарамо на ту тему и да ствари потпуно изведемо на чистину, од транспарентности или нечијој потреби да неке ствари представе на нетранспарентан начин. Чињеница је да на овај начин поправљамо ствари у интересу Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, има пословица: Ко зна да не зна, тај већ нешто зна. Дакле, незнање не оправдава, али се бојим да мој колега није свестан да не зна.

Прво, закуп пољопривредног земљишта није предмет овог закона. Овај закон говори о продаји пољопривредног земљишта странцима, односно о условима под којима то они могу да чине и исправљамо једну неправду која је нанета од стране „удруженог злочиначког подухвата“, који сам већ описивао.

Број два, када већ говори о закупу пољопривредног земљишта, тачно је да се за инвестиционе програме даје првенство закупа на 30 година. Али, он заборавља да је „удружени злочиначки подухват“ издавао земљиште на 40 година. Имамо овде мог колегу пољопривредника чија је винарија то право искористила. Инвестициони програм је био нула, тако да стечајни управник, чије су колеге отуђиле на десетине хиљада хектара пољопривредног земљишта, треба да зна да инвеститор мора минимално да уложи 500.000 евра. Уколико су веће површине још 3.000 евра по хектару. Закупнина не може бити мања, чини ми се, од 200 евра по хектару.

Они су земљу наувек продавали по тој цени, а, богами, и стечајни управници су по тој истој цени отуђивали огромне површине пољопривредног земљишта, посебно у задругама. Дакле, практично, на примеру који сам већ навео, колега пољопривредник је добио на 40 година земљиште за 50 евра ...

(Председник: Хвала, време је истекло за реплику.)

Сачекајте, само да довршим реченицу, и узео 500.000 евра, а овде ће бити у обавези да да...

ПРЕДСЕДНИК: Добро. Немојте силом да завршавам реплике.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па опет ми је, док сам слушао ово излагање којим је намерно изазвана реплика, пала на памет она песма „Тамбурало момче у тамбуру“. Не знам зашто.

Штета је, даме и господо, што они који јавно обећају и то обећају ваљда на некој конференцији, скупу, самиту, како се то већ зове, свог удружења грађана које је у ствари и неки покрет, а није баш ни покрет него је више нешто што жели да постане странка, ал' не може да постане странка јер никако да скупи довољно потписа, да више никада неће свирати и певати у Народној скупштини, свесни ваљда колико им је то штете нанело, па онда то обећање прекрше. И онда опет – шта? Тамбурање. Добро. Колико то штете доноси ономе ко то ради, то је његова лична ствар и његов лични проблем.

Ја захваљујем на пажњи и жељи да чује мој коментар и онима који то раде и онима који су показали интересовање за стендап, мада, *nota bene*, није zgodно шалити се на тему стендапа а сам стајати притом, што ће рећи

за оне који су у политичком и не само политичком стендбају од 2003. године, а и ове прве, зашто бисмо ми излазили у сусрет жељи неких људи да овде причају надугачко и нашироко само оно што њих занима и да једну те исту песмицу певуше или рецитују, потпуно свеједно, коју су припремили за данашњу седницу или за било коју другу? Нема никакве потребе, нити ми то желимо да радимо. Ми, напротив, превише озбиљно доживљавамо ово место да бисмо таквим поривима излазили у сусрет. Мада би било логично да онај који толико воли да прича, несвестан да се тиме сам слупао па дошао до испод нивоа неважећих листића, треба да прича што више.

Ипак, изгледа, неко добротинство у мени је превише јако па не желим у томе да му помажем, па му зато не изговарам име. То слободно време колико га има нек искористи за то што већ ради, како већ ради... Ако ми хоћемо ово да радимо како треба, постоји само један начин. Тај њихов другачији, који подразумева изнајмљивање грејалица самоме себи и тако даље, то је, даме и господо, недостојно овог места и то је, још једном, тамбурање у празно и ништа више.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Време, хвала.

Реплика, Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ово је пример излагања о коме сам малопре говорио. Значи, осим увреда, инсинуација и ствари које су потпуно нетачне, ништа о суштини. Значи, суштина јесте – СНС даје државну земљу странцима, 30% најбоље државне земље иде великим страним корпорацијама. Никакве измишљотине о мени, о било коме из опозиције не могу тај део да сакрију.

Што се министра тиче, да вам кажем, ви ништа од овога што сте казали да сте урадили нисте урадили. Значи, ја сам био присутан два дана на седници Скупштине, за то време ниједну од ствари за коју сте казали да сте казали – нисте казали. Министар би морао да зна да посланици гледају пренос Скупштине и из посланичког клуба, и из ових клупа и да слушају све што се дешава, а грађани такође треба да знају да за време та прва два дела Скупштине опозиција не може да говори, не може да одговара министру.

Е, ово је сад део кад говоримо о амандманима, где можемо да имамо интеракцију, пошто могу да се јавим када год хоћу, и сад је питање ако министар има да изложи како се даје ова земља странцима и тај извештај о коме је говорио ја бих га радо саслушао, јер овом приликом могу и да му одговорим.

Суштина свега јесте, ово није оно што интересује пољопривреднике, ми практично овим ништа не решавамо. Да поновим, садашњи закон не дозвољава страним физичким лицима да купују земљу у Србији. Овај закон то мења, ту ситуацију са ситуацијом која такође онемогућава продају земље страним физичким лицима, ради се до два хектара, услови су десет година, инвестиције и свашта нешто, практично, иста ствар.

Оно о чему не разговарамо је шта је пољопривредна политика. Ми губимо време три дана говорећи о стварима које су небитне пољопривредницима, слушајући увреде посланика владајуће већине, који би да побегну од чињенице да СНС даје домаћу земљу, државну, странцима 30% по свим општинама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, рекламирам члан 107. Пословника – говорник је дужан да поштује достојанство Народне скупштине. У чему је повређено достојанство? Мада смо неколико пута исправљали колегу, он и даље тврди да ми дајемо земљу странцима. Дајемо? То је повреда достојанства Народне скупштине. Ми ништа не дајемо. Више пута сам га исправљао да се земљиште узима у закуп, по цени...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово је више реплика, господине Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Није реплика, повређено је достојанство. Говорник упорно говори о томе да ми „дајемо“. Дати значи дати, а друго је узети у закуп по цени од 200 евра, по којој су стечајни управници продавали земљу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, разумео сам.

Хоћете ли да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала, не желите.

Реплика, Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ја сам, даме и господо, изгледа дужан неко образложење пошто испале да сам ја малопре изговорио неке неистине, тако сам бар ја малопре чуо. Претпостављам да се те неистине односе на ону тезу о грејалицама, је л' тако? Е, ако је о томе реч, ево ја морам да се одбраним, ја морам да се оправдам.

На сајту тог удружења грађана, које је у ствари група грађана а хоће да буде странка, тако се лажно представља, а није странка јер не може да скупи довољно потписа да се региструје, 22. јуна ове године објављен је

текст под насловом „Зашто странке сакривају трошкове кампање“. Ја сам тај податак да они сами себи изнајмљују грејалице од новца који су добили да га потроше у кампањи пронашао у овом њиховом тексту, на њиховом рођеном сајту, у њиховом саопштењу, у реченици у којој каже да тај њихов покрет, односно удруга, шта је већ, за разлику од свакојакe партократије, то вероватно нису они, пошто они троше новац само у кругу породице, све своје трошкове кампање пријављују. И, то се односи и на храну и на пиће и за људе који раде на друштвеним мрежама; то су, како то они кажу, ваљда су на неке ботове мислили. Е, на то троше новац, али у тој реченици, дакле, ја сам нашао и ово о чему сам причао малопре – плаћају сами себи коришћење аутомобила, коришћење компјутерске опреме, лаптопова, штампача, па све до грејалица у зиму и свега другог што користе у кампањи.

У једном другом тексту видео сам и додатно образложење, да они то наравно раде и са поносом пријављују – јер шта је логичније кад је зима хладна него да сам себи изнајмиш грејалицу и онда то правдаш као трошак кампање. Сигурно подједнако логично као да пребацујеш новац на фирме својих посланика, чланова породице и тако даље и тако даље.

Даме и господо, колико је ово неистина, нек се посаветују међу собом са онима који пишу текстове или са администратором сајта. А нас можда ипак да оставе да се бавимо законом и тиме ћу завршити, господине председавајући, нисмо ми њима проблем и противник, него неважећи листићи, њих треба да победе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реплика, Саша Радуловић, на излагање Владимира Орлића.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ево, наставак исте приче. Причати о хиљаду динара за грејалицу, а са друге стране ћутати о хиљадама грађана који имају лажне донације СНС по 40.000 динара, људи који су на социјалној помоћи, то је заиста врхунац цинизма. Међутим, сви ови покушаји да овим измишљањима и причама о хиљаду динара скрену тему, односно пређу на нешто што данас није тема и покушај да сакрију да СНС даје државну земљу страним корпорацијама и тиме лишава наше пољопривреднике прилике да обрађују ту земљу, једноставно, то вам неће успети, господо.

Значи, ово се не може сакрити, ово је централна тема. Никакве приче о смешним грејалицама и хиљаду динара ту и тамо неће нас скренути са централне теме. Значи, земља се даје странцима и то је највећи проблем који ми имамо овде. Она се даје странцима преко корпорација које се овде оснивају, чији су оснивачи обично у неким егзотичним острвима. Често

наши тајкуни преко тих корпорација у ствари долазе до земље и они је у ствари обрађују. Рецимо, Ал Равафед је одличан пример тога. Огромна земља дата је у Карађорђеву, од Бачке, Сивца и тако даље, коју обрађују неки од наших тајкуна, на крају.

Значи, ово је централни проблем који имамо. Овај закон на томе ништа не мења. Значи, он говори о физичким лицима који купују земљу, а по садашњем закону они не могу да купе земљу у Србији. По овим променама све што ће се урадити је да ће добити неке услове које неће моћи да испуне и то је сасвим у реду, али губимо време, не разговарамо о централним проблемима. То јесте пољопривредна политика али како ћемо подржати домаћа пољопривредна газдинстава, како створити задруге, како направити систем да домаћа пољопривредна газдинства обрађују нашу земљу.

Даме и господо, грађани Републике Србије, то је тема, све остало су јалови покушаји да се побегне од теме – СНС даје нашу земљу странцима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, рекламирам члан 104. и члан 107. Пословника.

Члан 104. говори о праву на реплику. Кад неком није поменуто ни име, ни презиме, ни посланичка група, ни партија, а тај добије реплику на основу грејалице, онда је то већ проблем. Једино ако га је грејалица ударила у главу па се осећа повређеним.

Број два, повреда достојанства. Поново сте допустили да неко употреби реч, израз „даје“. Не, земљиште се не даје. Нисмо ми стечајни управници да дајемо и узимамо. Земљиште се узима у закуп за прерађивачку индустрију, за производњу и тако даље.

Код стечајних управника изгледа реч „узети у закуп“ ради веће производње не постоји. Код њих је само узети и дати и отуда ја разумем, мора да је била лоша свирка синоћ, али убудуће водите мало рачуна о повреди достојанства, тим пре што овај закон не предвиђа никаква издавања у закуп, давање и тако даље. Закон се односи на продају земље странцима, исправљањем ССП, и убудуће водите рачуна о томе шта ради колега стечајни управник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Ко жели да говори по амандману?

Значи, нема више реплике.

Само моменат. Полако.

Значи, крећемо у расправу по амандманима, пријавите се.

Реч има народни посланик проф. Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председавајући.

Као подносилац амандмана дозволите ми да најпре скренем пажњу да је данас значајан празник, Велика Госпојина, и био би ред за све оне који су верујући, без обзира на то којој вери припадају, да се уљудно понашају у овом законодавном дому.

Друго што желим да кажем то је да ниједан српски домаћин, без обзира које нације он био, говорим српски, по територијалном принципу, није за продају пољопривредног земљишта, ни досадашњу прикривену преко правних лица страним оснивачима, а ни ову која је одложена за 10 година нити неку будућу.

Ово друго, земља је светиња и било који део земљишне територије који се продаје, продаје се део суверене територије Републике Србије.

Узмимо за претпоставку да продамо преко половине територије Србије, иако то практично сада није могуће, јер од 2012. године имамо свега 49,8% укупне територије под пољопривредним земљиштем.

Следеће, слажем се да у надлежности Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде није промет свих непокретности које се тангирају чланом 63. ССП, али у сваком случају јесте и промет шума и шумског земљишта, а оно није обухваћено чак ни оваквим ни овим предлогом и овог пута. Да ли то значи да су шуме на тапету за продају од 1. септембра па надаље? Да ли то значи да су куће и окућнице у селима које су применом нових прописа уназад неколико година све укњижене као грађевинско земљиште и грађевински објекти практично сада на тапету за продају странцима?

Даље, молио бих министра да појасни, пошто се ово односи на ССП, предложене промене и измене, да ли овим остаје отворено питање промета пољопривредног земљишта странцима из других држава, од Авганистана до Америке, и не само пољопривредног земљишта?

Даље, евидентан је недостатак пољопривредног земљишта за повраћај земљишта и других непокретности црквама, наследницима рехабилитованих лица из Србије и наследницима Немаца, Аустријанаца и других нација који чекају завршетак реституције.

Сада се нуде обвезнице на дугорочан рок и тако даље, а Лига за заштиту приватне својине тражи измене Закона о реституцији и доношење одредбе о заменској реституцији.

Овде је предложено, овим предлозима измена и допуна, да држава има право прече куповине и приватног власништва. То се слажем, али ако има право прече куповине, то онда постаје државна својина и из те државне својине може да се обезбеди заменска реституција.

Истовремено, овај високи дом је у прошлом сазиву усвојио измене и допуне овог закона, уз јавну расправу, при чему је овај дом усвојио само неке предложене измене и допуне, са образложењем да ће у наредном периоду бити донет нов целовит закон о пољопривредном земљишту. Данас имамо предлог, опет, измена и допуна, и то без икакве јавне дискусије, из које су изопштени и наука, и струка и сва удружења пољопривредника, од Асоцијације пољопривредника до Банатских паора итд.

Дакле, оно што је посебно проблематично јесте антизадружно укидање одредби о обавези враћања задружног земљишта и других непокретности од 1953. године па наовамо, које су укинуте по закону, а биле су предмет преузимања без накнаде, то је укинато по Закону о задругама из 2015. године, као и подржављење задружне имовине по Закону о стечају 2011. и 2012. године. Такав пример антизадружне политике ни у једној земљи света у 21. веку није присутан.

Парцијалним решењима у претходним изменама и допунама закона 2015. године омогућен је закуп државног земљишта до 30 година великим инвеститорима, то је регулисано уредбом Владе, односно ресорног министарства, а при томе треба имати у виду да нисмо онемогућили само садашња наша регистрована пољопривредна газдинства и укинули њихову перспективу развоја, него смо укинули перспективу развоја њихових наследника, јер кроз 30 година њихови наследници, са садашњих 25-30 година, практично неће бити заинтересовани за проширење газдинстава.

У вези са тим, ми смо једна од ретких земаља у свету која пољопривредно земљиште третира као предмет купопродајних односа или закупачких односа, а не третирамо формирање газдинстава и предмет куповине или закупа газдинстава као што је у Данској, као што је у Немачкој, где ви не можете да купите хектар земље, него морате да купите целу фарму. Изузимам ове површине које су санкционисане и овим предлогом закона, због тога што се овде практично ради о прекограничним викендашима и евентуално пензионерима који ће доћи да закупе ово земљиште.

И најзад, одбијање да се ограничи земљишни максимум породичним газдинствима, али и правним лицима, поготову у односу на број чланова тог правног лица и у вези са њиховим чланством у правним лицима изузетно је проблематично. Посебно напомињем да преко 6.000

незапослених агронома нема уопште приступ државном пољопривредном земљишту по основу знања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Циљ и смисао амандмана који подноси СРС је да се нађе једно целовито решење, а не овако парцијално, и због тога је СРС предложила да се овај члан брише.

Зашто? Зато што није суштина проблема са којима се суочава Србија у физичким лицима која ће евентуално моћи да купују земљиште у Србији, проблем је суштински много дубљи и много већи. Ми желимо и циљ Српске радикалне странке у нашим говорима и расправама је да вас наговоримо да одустане од погубног Споразума за сарадњу и придруживање, да одустанете у суштини од пута ка Европској унији. Ви сада настављате континуитет политике коју је водио некад ДОС, Демократска странка. Ви у ствари сањате један сан у који су вас увукли ови из Европске уније, а тај сан је можда леп за вас, али није нимало добар ни користан за Србију.

Свако кога странци доведу да влада Србијом од 2000. године, убеди га, набеди да је он историјски веома значајан за Србију и сваки закон који донесе или који предложи, да је то историјски веома значајно за Србију, а поготову за ЕУ. Сетимо се само из области пољопривреде, није то тако давно било, када је тадашњу гарнитуру досовске власти, Европа подржавала, ЕУ подржавала у приватизацији шећерана, у приватизацији пољопривредних комбината и тада су говорили – то је прави начин, то је најкраћи пут да Србија стигне у Европску унију.

И, шта се дешавало? Сведоци смо апсурда да су за три евра куповане шећеране. И није проблем да се купила опрема, објекти, инфраструктура, него је проблем, суштински проблем, што су те шећеране поседовале велике обрадиве површине пољопривредног земљишта.

Сада смо и те како свесни последица, не само што су јефтино продате шећеране, па су власника ослобађали уредбама Владе од свих обавеза према држави, како би још више профитирао, односно још јефтиније прошао, а сада су те шећеране и то земљиште, наглашавамо, у власништву странаца, страних компанија, јер је власник већег броја шећерана у Србији склопио уговор и споразум, на које има право, са странцима, са страним компанијама и они су сада власници земљишта.

Да не говоримо и да не понављамо шта се све дешавало у протеклом периоду. Сведоци смо да на волшебан начин нарко-картели, шиптарски и црногорски, перу новац тако што купују пољопривредно земљиште у Србији, и то су суштински проблеми. То су много већи проблеми него што

ће неко физичко лице да дође и да може да купи у Србији, са свим овим јасно издефинисаним правима и обавезама да мора да живи или борави 10 година, максимално два хектара. Није то суштински проблем.

Србија има много проблема када је у питању пољопривредно земљиште. Ми имамо проблема када је у питању српска Војводина, када је у питању реституција. Затварамо очи пред суровом реалношћу, враћање земље само је питање тренутка када ће бити реализовано када су у питању потомци фолксдојчера. Немојте, господо, да губите то из вида. Потомци фолксдојчера су у највећем броју променили држављанство, сад су аустријски држављани и као аустријски држављани имају право да им се врати земља и имовина, а у Војводини је то горући проблем.

Сад имамо потпуно неразумљив потез да се у средњем Банату и северном Банату једној странијој компанији даје у закуп 5.000 хектара. Ми имамо нешто што ће доприносити да они који су потомци колониста буду у правом смислу речи безземљаци. Шта ће они кад остану без земље? Кажу ови што апелују да им се врати земља као право наследства – потомцима колониста нећемо узимати кућу, само нам треба земља. Па шта ће му кућа без земље? И ми затварамо очи.

Ми имамо случај и код вас, министре, у Срему, ви то добро знате, у Ердерику, виноград који су приватизовани, власник и купац је један од нарко-дилера из Црне Горе, а у његово име појављивао се већ чувени сведок сарадник Миле Јерковић. То је тај што је заједно са Млађаном Динкићем учествовао да се „Металс банка“ потпуно растури како би се земља којом располаже као хипотекарни залог „Металс банка“ поделила пријатељима или онима који су били блиски са Млађаном Динкићем. Дух Млађана Динкића је и даље овде.

Ми српски радикали, када говоримо и упозоравамо какве су опасности од примене Споразума и каква је опасност када је у питању улазак Србије у Европску унију, говоримо из најбољих намера. Не желимо да полемишемо са појединим скоројевићима, који за председника СРС и даље вичу да је комуниста. Најмлађи дисидент на овим просторима, антикомуниста најпознатији, сада доживљава да му неко ко је до јуче за шаку долара променио идеологију, и веру, и партију и све, спочитава да је комуниста или да је подржавао ССП. Срамно је то. То није аргументација која ће донети добро Србији.

Знају сви да се историјска улога не стиче тако што ће вас странци хвалити, Европљани гурати у нешто што је лоше за Србију и за наше грађане, стиче се тако што ћете историјски бити оправдани као политичка личност и ваши потези, односно одлуке, са једне историјске дистанце бити

оцењени као добри за народ. А Војислав Шешељ је одавно своју позицију јасно издефинисао. Ови који се служе таквим подвалама, подмуклим нападима, они ће бити само запамћени по томе да ли су издали Слободана Милошевића или нису, а други ће бити запамћени по томе да ли су издали Војислава Шешеља или нису. Тако ће их историја и памтити, тако памти и Бранковиће. И данас кад кажете презиме Бранковић, свако вам каже – шта вам је Вук Бранковић? Људи су мењали презимена. Тако ће и ови који су Војислава Шешеља и политику СРС издали бити запамћени. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Само да поновим, драго ми је да се вратимо на тему. Сувише је важна ова тема да бисмо је трошили на реплике и рекламирања Пословника која заправо такође служе за реплике. И ово мало времена које имам покушавам да искористим, да прости и колега а и јавност која ово прати, да вратим или подсетим на суштинску тему и питање. То је смисао мог амандмана, а видим и неких других опозиционих колега.

Наравно да и ми можемо да машемо фотографијама, копијама уговора, надимцима из таблоида и тако даље, ал' то нас нигде неће одвести, драге колеге. И ви то добро знате. Оно што јесте важно и због чега сам поново узео реч да образложим свој предлог то је да се збиља ствара погрешан утисак у јавности да је ово предлог закона по коме се спречава продаја земљишта странцима.

То је онај утисак и због тога и подршка коју видим у анкетама, неке су и тачне, неке су и медијске, нису монтиране, ипак, већина људи то подржава, подржава мој отац јер каже – баш је добро што су овим спречили да се продаје земљиште странцима. Ето, биће драго министру то да чује.

Али хајде да будемо озбиљни. Ми овим, заправо, мењамо нешто што формално стоји у закону да се не може продавати земљиште странцима, за формулацију да се може продавати, али под условима који заправо значе да се не може продавати.

То је нека врста „завођења за Голеш планину“, што би рекли наши пријатељи и браћа са Косова, а постоје и неке друге народне пословице које могу добро илустровати али их нећу цитирати, шта ми овде или шта овде власт ради да задовољимо ЕУ да не испадне да смо против ЕУ, ССП, а да заправо спречимо продају, при чему је, и то вам сви кажу, независно од тога да ли ДЈБ или радикали или ја, у суштини кључни проблем државно земљиште, а и ти закупи.

Знамо и ми, драге колеге, разлику између продаје и закупа, али за становишта пољопривредног произвођача, оног ко обрађује земљу, нема велике разлике.

Проблем институција је, о томе је говорио колега Мирчић врло добро и не можемо пред тиме затварати очи, наравно да је сада тема овај закон, али наша примедба управо јесте зашто сте са овим изашли, а не са системским предлогом, господине министре? Знате да ће доћи после први на дневни ред, направите тај предлог, није никакав проблем да га подржимо.

У петак сам похвалио амандман СПС-а, у некој форми је уграђен. Похвалио сам излагање колеге из СНС-а, не знам како се зове, који је говорио о скандалозној приватизацији неког пољопривредног комбината, ваљда у Добановцима, ако се не варам, много је таквих примера.

Хајде заједнички то да решавамо, сви ми заједно да се скупимо, и завршавам тиме, не можемо једва једну можда добру Владу да саставимо, али нама је лакше да се делимо и секташки свађамо, али ако је циљ само прикупљање политичких поена онда је овај предлог одличан.

Да, ви сте створили утисак у јавности да је то предлог којим се спречава продаја пољопривредног земљишта странцима, али суштина проблема заправо није решена, јер преко предузећа, преко заједничких фирми, заправо то земљиште и то државно земљиште и даље ће цурити и одлазити. Навео сам пример ПКБ-а, навео сам пример „Тениса“, ви сте намерно игнорисали господина Тениса и бежите од теме ПКБ-а.

Дакле, пропагандни ефекат је неспоран, за то вам скидам капу, честитам, али суштински знамо и ви и ја и бог да се неће овим решити проблем, оно што тишти наше пољопривреднике и што јесте проблем за државу Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горица Гајић, као подносилац.

Ви први пут говорите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Поштовани господине министре, ви сте сачекали минут до 12 или два дана пре ступања одређених одредби ССП да бисте по ко зна који пут, како ова скупштина практикује, по хитном поступку донели Предлог измена и допуна Закона о пољопривредном земљишту.

Ви кажете да морамо да поштујемо обавезе преузете по међународним уговорима, али ја вас питам – да ли ми морамо да чувамо и штитимо интересе Србије? Спочитавате и приговарате неким претходним владама, те је једна ратификовала, те је друга потписала ССП, па ви сте овде да тај споразум добро протресете и видите шта је добро, шта није

добро, шта треба променити, да отворите расправу о томе и тек онда да дођете овде са одређеним законским предлогом, као што сте сада дошли са законским предлогом о изменама Закона о пољопривреди.

Ми посланици из ДСС зато смо и реаговали амандманима и предлажемо да се сва три члана овог предлога закона бришу.

Први члан у постојећем Закону о пољопривредном земљишту каже да – власник пољопривредног земљишта не може да буде страном физичко или правно лице. Тачка.

Ми предлажемо да таква одредница и остане. То што сте ви ставили зарез и наставили – „осим ако овим законом није другачије одређено у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању“ и тако даље и тако даље, у ствари отварате врата приватизацији пољопривредног земљишта, али се ограничавате само на пољопривредно земљиште у приватној својини за држављане чланица Европске уније, односно физичка лица.

Господине министре, ми још нисмо Европска унија. На неком смо магловитом путу према Европској унији, али ви журите да продамо своје земљиште, све, изговарајући се да нам је то обавеза. Сачекајте, ако сте већ решили да идете у ЕУ, да то што се зове највеће српско богатство, пољопривредно земљиште, унесите као највећу вредност у Европску унију.

Укините овај закон, укините ове чланове, вратите поново на јавну расправу, коју сте пренебрегли, да видимо шта је највећи проблем. Неће бити да је највећи проблем, када је у питању српско пољопривредно земљиште, то што ће доћи или неће доћи неко физичко лице са Запада да купи овде два хектара. Много веће проблеме ми овде имамо везане и за закуп и за државно земљиште, као и за земљиште бивших пољопривредних комбината, о коме сви ћутимо а знамо шта се у стварности дешава.

И, ако сте хтели нешто да мењате, немојте на парче. Дајте системски да погледамо како треба да уредимо проблем пољопривредног земљишта у Србији. Немојте само да се дотичемо онога, што неке колеге овде кажу, да је скоро и немогуће, па се враћамо на постојеће стање, јер, јелте, најважније је да ли ће неко физичко лице са Запада доћи и купити овде два хектара под неким условима за које ви овде кажете да су јако поштрени. Неће бити да је то тако, пре ће бити да је замена теза овде у питању.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Главни проблем са законом и због чега говоримо да треба да се брише је зато што не сагледава цео проблем, зато што говоримо о стварима

које заиста нису битне, које не решавају ништа за наше пољопривреднике, што тако парцијално причамо о једном малом питању као што је куповина приватне земље од стране физичких лица држављана ЕУ након 10 година различитих услова које имају. Значи, тиме се практично не дира проблем продаје земље странцима.

С друге стране, маркетиншки се цео закон продаје као да се то питање решава. Значи, питање пољопривреде земље у Србији је један велики проблем који би требало системски решити. Уз њега би требало да иду разни извештаји и расправе о томе. Овај закон доносимо по хитном поступку, без икаквог разговора о томе шта је системско решење што се тиче пољопривреде земље.

Значи, велики део земље је отишао у пљачкашким приватизацијама. Нико за то није кажњен. Стално се говори о томе. Српска напредна странка је на власти пет година и нигде ниједна од ових ствари није решена, и не разумем зашто? Значи, и код претходне и код ове власти сада нема решења, само прича о томе како је неко пљачкао.

Друга ствар, имамо куповине земљишта из стечаја. На пример, једна се десила ево сад недавно ПИК Бечеј и практично власт ништа није урадила по том питању, а стално говори о томе. Ако има, а има стечајних управника који су се огрешили о закон, требало би да буду процесуирани, требало би да буду у затвору. Онда, последице тих кривичних дела која су учинили требало би да буду враћање те имовине назад. Ништа од тога се не дешава, само се прича о томе. Ево, пет година је Српска напредна странка на власти и ништа немамо од тога. Значи нама треба системско решење. Они који су се огрешили о закон треба да буду у затвору, а не да се маркетиншки понавља једна те иста прича.

И да вам кажем, ова одредба којом се страним инвеститорима даје 30% све земље у Војводини је за ред величине већа од свих ових других ствари о којима разговарамо, и од све земље која је дата тајкунима и од свих тих пљачки које су се до сада десиле. Значи, ниједна од ових ствари се не решава.

Шта је са реституцијом? Пет година на власти и ништа о томе. Шта је са задружном имовином? Шта је са задружном земљом? Све се гура под тепих, а ми три дана расправљамо о овим стварима.

Значи, ово је један небитан закон. Три дана губимо време, а о суштинским проблемима које имају пољопривредници нико не говори. Шта је пољопривредна политика, да ли смо окренути ка индивидуалним пољопривредним газдинствима или, оно што је заиста тачно, СНС пољопривредну политику базира на давању државне земље великим

страним корпорацијама, као што је „Тенис“, као што је „Ал Равафед“ и тако даље?

Значи, то је погрешна политика. Домаћим пољопривредницима се не помаже. Немамо заштиту од прекупаца и накупаца. Држава ништа не ради на питању задруга. Значи, ово су централна питања, а не овај закон. Због тога чујете из различитих посланичких група практично исту поруку – нама треба системско уређење ове области. Пољопривредно земљиште је један од најважнијих ресурса у целој Србији, посебно у Војводини. Пољопривредна политика треба да буде окренута ка домаћим пољопривредним газдинствима. Због тога ови чланови „брише се“ и због тога ово незапамћено у Скупштини Републике Србије једно исто мишљење које добијате из свих опозиционих посланичких група. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Уважена председавајућа, први пут се јављам по овој теми. Слушао сам све и свашта овде и морам да признам да ја не разумем, посебно од стране оних који су својевремено подржали Закон о приватизацији из 2001. године, а подсетићу вас да је тим законом омогућено да онај ко купи комбинат приде добија и земљиште, па се нису бунили када је један странац, нећете ми рећи да Тодорић није странац, он је хрватски тајкун, када је покуповао пола Војводине овде, и потпуно је невероватно да се сада ти исти буне зато што овде сада у овај предлог закона није унета таква забрана. А ја се извињавам и питам вас – зашто да се уводи таква забрана и чега се ви прибојавате? Прибојавате се конкуренције?

Министре, мислим да сте дужни да одговорите овде. Овде неко жели да обезбеди домаћим тајкунима да купе комплетно пољопривредно земљиште овде и то је суштина целе приче.

Нек било који домаћи привредник купи комбинат. Није проблем, може, ево, и нека инвестира, помоћи ће му и држава. Проблем је у томе што их ми немамо довољно. Кад кажу однеће се земља одавде, а где? Неко ће на леђима да понесе земљу па да оде одавде? Извините, али фирму мора да региструје овде. То је српска фирма.

И заиста не могу да слушам ове самоуправне глупости, а дужни сте да им једном кажете о чему се ради. Неко је хтео 2008. године да омогући својим тајкунима овде и појединим странцима да купују земљиште као физичка лица, па није остао на власти, а сада иде критика зато што ви то спречавате. Ја немам ништа против да дође нека страна компанија да овде направи своју фирму и да купи пољопривредни комбинат. Шта је лоше у томе? Нажалост, немамо више комбинате, јер су све упропастили. Њихов

инвеститор је био Шарић; Шарић је купио осам комбината у Војводини и све је упропастио до последњег. И онда кажу то је био добар инвеститор, а сад нешто не ваља.

Ја вас молим, заиста, да им одговарате убудуће зато што ово нема смисла, јер се јавност доводи у заблуду. Не, овде се забрањује продаја таквим сумњивим типовима и овде може да иде само здрава конкуренција и било који домаћи привредник који хоће да купи нешто апсолутно је слободан на тржишту, може нормално да ради, ал' немојте, молим вас, да овде уводимо монополе, него хајде да имамо конкуренцију. Не видим зашто би се неко плашио, осим ако не желе овде да враћају самоуправљање или да омогуће монопол некоме од ових домаћих тајкуна, који очигледно негде неког од њих финансирају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Владимир Ђурић, повреда Пословника, па реплика.

Морам да обришем листу: Александра Чабраја, Србислав Филиповић, Обрадовић, Марковић, Орлић.

Јавите се сад.

Молим посланике за мало стрпљења. Записали смо ко се све јавио и немојте се пријављивати да могу да дам реч Ђурићу.

Пријавите се само ви.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Ја бих вас молио, председавајућа, да следећи пут опоменете народне посланике када у наступу страсти...

(Александар Марковић: Који члан?)

Члан 107 – повреда достојанства Скупштине. Члан 107, чули смо се добро, нема потребе да додацујете.

Молим вас да опоменете колеге када излагање претходних посланика називају глупостима, било то по њима самоуправно или несамонаправно. Ако им је сморно да слушају излагања других народних посланика, нека слободно правну државу егзерцирају онако како су за викенд радили, нека узму самозване законе у своје руке и нека иду, нека склањају штандове верских заједница по улици и нека се слободно хвале тиме на друштвеним мрежама. То је поимање правне државе. А наша излагања овде нека неко други оцењује да ли су глупости самоуправе или несамонаправне, а вас бих молио да на таква излагања реагујете. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ваше речи више од 80% нисам разумела, не знам о чему причате. А што се тиче оцене да је самоуправљање било глупост, нисам могла да реагујем; имам неко своје политичко мишљење о томе. Онда је рекао – самоуправна глупост, али није

рекао који је посланик рекао самоуправну глупост. Ја бих реаговала, али не могу да реагујем јер се дубоко политички слажем да је самоуправљање било глупост.

Ако је мој политички став вама за дискусију, може, али ван Парламента. Ја сам политичар, нисам Петар Пан. Тако да не могу, дубоко се слажем са вама што сте рекли да је самоуправљање глупост.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Да, то су та два минута због нечије опсесије Српском напредном странком, као што већ знамо.

Шта је колико паметно, тачно је, то оцењују неки други, на пример неки грађани. Надам се да су они који се за то питање занимају својом оценом, какву су већ добили, врло задовољни. Добили су је заслужено.

На тему да ово није важно – па није важно ономе ко сам има кризу идентитета, па не може да одлучи је л' за Европу или није за Европу. Прича да јесте па онда тражи да се не испоштује међународна обавеза у смислу европских интеграција. Предлаже да се замрзну европске интеграције, а онда опет прича – ма јесам ја за то. Какав однос има према европским званичницима, о томе сад можемо надугачко и нашироко, то је друга тема, али за такве то није важно. За нас, дозволите, важно јесте.

Шта смо ми сад чули занимљиво? Да је корен свих проблема овде плъчкашка приватизација. Како пропусти онај који је то рекао да помене чија? Како пропусти да каже када? Можда зато што немушто покушава да се од тих и таквих ограда.

А ево, ја баш на дан кад смо ми почели начелну расправу овде, у прошли четвртак, видим изјаву за медије, цитиран потпредседник тог удружења грађана – то је удружење слободних стрелаца а хоће да буде странка, али не може никако – углавном, шта год да су, дакле, њихов потпредседник каже да они виде своју политичку срећу и перспективу у сарадњи са досовским кандидатом Јанковићем, досовским кандидатом Јеремићем, набраја (једна, две или три) подваријанте „жутог предузећа“ у својим новим појавним облицима, и све је то лепо илустровано оном дивном фотографијом на којој су сви они заједно, али и још којекакви други, из истог тог опскурног миљеа, у свечаним белим кошуљама, загрљени и насмејани, заједно деле те вредности које имају и какве већ имају.

И сад, ако је то суштина проблема, што скачете сами себи у уста? Што се сами са собом свађате? Још једном, то расправите интерно и у породици. Није ваш проблем Српска напредна странка и парламентарна већина. Нисмо ми ваш противник. Ваш противник су неважећи листићи.

(Председник: Хвала.)

Њих да нападнете па да се јавите нама.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Завршена реплика.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић, као подносилац амандмана.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Поштована председавајућа, посланици ДСС су поднели амандмане на Предлог закон о измени Закона о пољопривредном земљишту и свуда смо тражили да се бришу поједини чланови, сматрајући да је концептуални приступ потпуно погрешан и да ова материја не треба на овај начин да се уређује, јер сматрамо да је продаја пољопривредног земљишта странцима и стицање права својине од стране страних држављана у Републици Србији штетна по наше националне интересе. Другачије се то не може регулисати, сем писањем амандмана – брише се.

Ми смо апсолутно против тога да страни држављани могу да стичу право својине на пољопривредном земљишту, зато што сматрамо да је пољопривредно земљиште један од наших највећих природних ресурса и национално благо које не треба да буде предмет својинских трансформација да могу странци да буду власници пољопривредног земљишта, као што сматрамо да то не треба да буде предмет својине: ни воде, ни шуме, ни рудна богатства и тако даље.

Правдање да се ове одредбе закона морају усвојити јер је то испреговарано и написано у ССП апсолутно не могу да буду изговор, јер су и друге земље које су некада преговарале и касније ушле у ЕУ имале сличан или исти проблем али су то решиле далеко повољније по њихове грађане и по национални интерес него што то ради држава Србија.

Такође, правдање да је то некад неко лоше испреговарао опет не стоји. Ако јесте нешто лоше испреговарано, не значи да мора да се са тим лошим преговарањем настави истим путем. Поздрављам настојање садашњег министра да ограничи, да смањи могућност за куповину државне земље и приватне земље од стране физичких лица, али је суштински проблем у стицању својине више на правним лицима него на физичким. Имали смо до сада случајеве куповина више десетина пољопривредних газдинстава и добара где су странци стекли огромну имовину над пољопривредним земљиштем, што мислим да то даље треба да буде решавано тако што ће се ограничити стицање права својине кроз такве трансакције.

На пример, Пољска је ограничила, када је преговарала са Европском унијом, стицање права својине од стране држављана Европске уније над

пољопривредним земљиштем у Пољској на девет плус четири године, односно 13 година, а Мађарска је 2012. године променом свог устава потпуно забранила да било ко ко није држављанин Мађарске има право да откупи пољопривредно земљиште. То су примери који могу да буду нама узор и на тај начин овакав проблем треба да се решава.

Са друге стране, поред тих проблема стицања својине над пољопривредним земљиштем мислим да Министарство пољопривреде треба да се позабави и оним кључним проблемима, а то је укрупњавање пољопривредног земљишта, спровођење комасације у оним деловима земље где то није урађено, јер имате фактичко стање да у читавој централној и југоисточној Србији није спроведена комасација и да имате парцеле од по 10, 15, 20 ари, где је апсолутно немогуће направити било какву озбиљну пољопривредну производњу. А знамо, и сви причамо о томе, да је пољопривреда наша стратешка предност и извоз пољопривредних производа нам добрим делом омогућава да смањимо тај спољнотрговински дефицит који имамо као држава.

Због тога мислим да овакве одредбе закона не иду у прилог томе да се штити национални интерес. Зато вас позивам да не прихватите овај закон, односно да гласате против њега, јер није у националном интересу државе Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александра Чабраја.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Хвала.

Па ево, по већ опробаном и провереном начину функционисања, истиче нам рок па сад на брзину доносимо нешто на шта смо се обавезали и што морамо да донесемо, при чему се опет више води рачуна о ССП него о Уставу Србије. Јер како иначе другачије протумачити проблематичан уставни основ и образложење у којем се наводи члан 97. Устава, став 1. тачка 9) и тачка 12), у којима се уопште нигде не помиње пољопривредно земљиште и тако даље?

Било би много боље да су проучени овом приликом неки други чланови Устава. О томе бих могла доста тога да кажем, али, нажалост, немам довољно времена за то. О томе су неке колеге већ говориле, па сада због тога нећу говорити о члановима Устава које је требало уважити приликом писања ових измена и допуна.

Суштински проблем са овом изменом и допунама је, чије смо брисање ми предложили, брисање конкретно овог члана, у томе што оне не само да не поправљају стање, како би маркетиншки хтела власт да представи, већ га управо додатно погоршавају по систему – увек може горе, брже, горе, јаче и тако даље.

Мислим да је овај члан о којем сад говоримо, дакле члан број 2, управо веома симптоматичан, рекла бих и симболичан у том смислу, јер овде се више не каже – промет пољопривредног земљишта у државној својини, већ се синтагма у државној својини избацује, па каже само: „Промет пољопривредног земљишта“.

Ако погледамо како је уопште настала ова државна својина пољопривредног земљишта сетићемо се да је она настала углавном национализацијом и начином који је у то време био споран према европским мерилима и стандардима, али ипак појам „државне својине“ даје какву-такву заштиту и ауторитетом државе над овом својином. Сада ћемо ваљда и то да избришемо, па ми се чини да ова власт више и не види разлику између државне и приватне својине или можда сматра да је сва та државна својина њена приватна својина. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Даме и господо народни посланици, господине министре, шта да кажем, ја ћу свакако бити против оваквог амандмана. Није спорно бити против неког решења или бити за неко решење, али морате да имате идеју шта ћете да радите. Једно је да изађете у Народној скупштини за говорницу и кажете – ја сам против овог закона, или сам против неког члана закона, или против неког решења, а да притом никакав предлог и никакву идеју немате.

Када сте преговарали о Споразуму о стабилизацији и придруживању вероватно сте били вођени неком идејом, да ли је та идеја била политичка, да ли је идеја била донети неку добробит грађанима, или добробит самом себи, или добробит тајкунима, то се видело на неким претходним изборима, али данас немате никакву идеју зашто сте против тога, осим да покушате да покажете голу мржњу, осим да покушате да још једанпут убедите грађане, иако грађани виде да немате никакву идеју шта за Србију треба да се уради.

Озбиљни људи који седе са ове стране сале на којој сам и ја, који данас представљају већину у Скупштини Србије, труде се да покажу и у директном преносу грађанима и свима у Републици Србији због чега је потребно донети оваква законска решења и зашто ћемо да гласамо у дану за гласање за овакав предлог измене и допуна Закона о пољопривредном земљишту, управо због тога да покушамо да исправимо на одређен временски рок нешто што је неко лоше урадио у прошлости, да покушамо да урадимо нешто за грађане.

То грађани виде и грађани то јасно препознају, као што грађани виде да преко пута нас седе људи из удружења за грејалице, удружења за данас хоћу, данас нећу, из удружења јесам за ЕУ – нисам за ЕУ, хоћу – нећу... Ми знамо шта хоћемо. Хоћемо да бранимо интересе Србије, хоћемо да Србија буде део Европске уније, хоћемо да Србија буде држава која је озбиљна, која поштује своје обавезе и која, пре свега, поштује интересе својих грађана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Јешић.

ГОРАН ЈЕШИЋ: У вези овог амандмана свашта смо слушали до сада, и о мржњи и о љубави, и о томе да постоји српска ораница... Не знам како ћете Пасторову ораницу да третирате, као мађарску ораницу итд. У сваком случају, помиње се стално ССП.

Ја сам министру рекао, у четвртак и петак, ми немамо проблем против ССП, поносни смо на ССП из хиљаду и једног разлога. Поносни смо на сарадњу са Хашким трибуналом. Разрешили смо проблеме које смо затекли 90-их година и као одговорна власт то смо морали да урадимо. А да ли је најбоље решење? Наравно, ви када преговарате ви то добро знате, не можете увек имати најбоље решење. Имате нека изнуђена решења.

Дали смо амандмане, нисте прихватили амандмане. Мислим да је то лоше, али у сваком случају, проблеми остају у пољопривреди. Причали смо о томе дуго у четвртак и петак. Проблеми су дубоки, а земљиште као основни ресурс није заштићено у сваком смислу, како ви мислите, у националном смислу, како ови десничари мисле, или у неком другом смислу није заштићено, и оно се групише у рукама великих земљопоседника и завршићемо на крају у 1936. години када је десет људи у Војводини држало највеће комаде земље, што није циљ. Као што нам није циљ ни да 25% живи од пољопривреде, него да тај проценат буде мањи, али да буду ефективни.

Морамо да отворимо тему и морамо да ту вашу енергију коју сте уложили у овај закон усмеримо да спречите председника Републике да додељује земљиште, како је то радио до сада, јер ће то бити корисније него овај закон који је данас.

Још једном, мислим да је Споразум о стабилизацији и придруживању јако важан документ, да је један од бољих, један од најбољих докумената које смо усвојили и да он даје инструменте и даје европску перспективу за оно за шта смо се борили свих ових година. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Око ових идеја, пошто смо предложили да се брише ово решење, занемарићемо ове покушаје увреда и омаловажавања, али идеја шта уместо брисања. Више пута сам рекао, очигледно да колега није чуо, па да поновим око тога шта би требало радити.

Земљу не треба давати странцима. Држава данас 30% најбоље земље у свим општинама даје страним корпорацијама. Значи, ту праксу треба прекинути. Треба процесуирати све који су спровели пљачкашку приватизацију из претходне и из свих власти, што ова власт не ради, сада оптужује друге. Знате, нису сви били на власти као ви и претходна власт. Треба сви они који су се огрешили о закон на било који начин да одговарају.

Треба направити програм, односно план увођења, односно враћања задруга у Србији. Да би подржали индивидуална пољопривредна газдинства треба користити дански модел, холандски модел. Државну земљу, уместо давања у закуп странцима, треба продати домаћим пољопривредницима, ограничити посед, не њиховог приватног власништва, него те државне земље која се продаје на 20, 30, 50 хектара. Примери за то постоје. Треба читаву политику усмерити ка њима.

Такође, треба променити пореску политику, јер ако је велика земља дошла од малог броја људи, то можете и пореском политиком да исправите, тако да они мали пољопривредници, пољопривредна газдинства имају порез изузетно низак, а они који имају велику земљу имају висок порез. Постоји то прогресивно опорезивање које је могуће увести и у Србији. То је начин да делом све оне прилике које је владајућа већина имала да процесуира оне који су дошли будзашто до пољопривредног земљишта исправи то кроз исправну пореску политику.

Такође, имате прилику да донесете закон о пореклу имовине, којим би се велики део тог земљишта вратио назад, јер они који су купили ту земљу немају имовину којом би то могли да оправдају.

То су све неке ствари које бисмо могли да урадимо. Могли бисмо, такође, у пољопривредној производњи да видимо како то прекупци, накупци цеде пољопривреднике, рецимо, малинаре, како се то власник „Информера“, као прекупац, изгледа, бави продајом малина и да ли због тога имамо толике проблеме у тој области. Значи, ово су ствари којима треба да се бавимо – неконтролисаним увозом нискоквалитетне хране из којекаквих земаља иза чега све стоје наши људи, неке офшор компаније.

Ово је централно питање, и то је политика, и то су ствари којима би требало да се бавимо. Уместо тога, СНС даје земљу странцима. То је једина политика коју има. Значи, практично, ово је оно о чему вам говоримо,

конкретне идеје и конкретне ствари о којима би требало да разговарамо, прво, у јавној расправи, а након тога и овде у Скупштини. Ништа од тога немамо, него имамо само по хитном поступку један закон који ништа неће променити.

Ето толико о идејама и о томе шта би требало да се уради. Када говоримо да треба да се брише овај члан закона и да не расправљамо о овоме, говоримо то са разлогом, треба нам системско решење; и реституција, и питање задружне имовине, и како ћемо ојачати домаћа пољопривредна газдинства и створити им задруге и систем да буду успешни. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику, је л' тако? Хвала лепо.

Као што сам рекао, нећемо ми никога спутавати да користи све што има од расположивог времена, да понавља једну те исту мелодију, слободно, то је право свакога, али кад већ изазива реплике спомињући СНС, увек можемо да наставимо тамо где смо стали.

Шта и колико СНС даје странцима довољно је да разуме неко ко би прочитао овај закон, па погледао, рецимо, ове предвиђене четири тачке које се односе на услове, а под условом да је заинтересован за расправу уопште, а не за ту своју песмицу, шта год то било. И онда сводимо ово на ниво расправе са неким ко не разуме политику даље од оног изнајмљива грејалице самоме себи. И кад поменемо то нађе се тешко увређен и каже – па немојте да сада сводимо причу о нашим то јест њиховим малверзацијама на неких хиљаду динара.

Даме и господо, никада када причамо о малверзацијама и тим људима није реч о хиљаду динара. Увек је реч о много крупнијим цифрама. На пример, сада поново налазим податак о ком се писало и полемисало у јавности, 30.513.258,76 динара кампањског новца који је неко узео, па фактурисао кроз своје удружење грађана за разноразне чудне послове које је после немогуће папирима доказати.

Ми причамо о једном наопаком маниру да се тај новац користи за исплате сопствених сарадника, између осталог народних посланика, на пример кроз компанију „Е-бизнис сервис“, „Тими плус“, „Фејт клауд“ „Цазилифај“. Ко год жели, може да провери на кога су биле регистроване ове фирме и ту ће, да се не изненади, пронаћи све саме политичке раднике тог фантомског удружења грађана које хоће да постане странка а не успева му. Занимација, за сам крај, и тиме завршавам, господине председавајући – те фирме су одмах након евидентираних уплата отишле у ликвидацију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Време.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Да ли су оне настале само због тога да би се новац узимао, да ли та прича и све ово што слушамо данас постоји само због тог новца? Хвала лепо.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нема реплике, ово слушамо цело јутро.

(Саша Радуловић: Да ли ви слушате?)

Молим вас да се вратимо на дневни ред.

Реч има народни посланик Иван Манојловић.

Изволите.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени господине министре, даме и господо народни посланици, наравно да овај амандман не треба прихватити и само бих желео да додам овде, уколико се нервозни део опозиције умири, нешто што већ неколико дана траје у овој расправи и што се готово врти као воденички точак, а само ћу напоменути неколико ствари.

Прво се као примедба износи да се овај проблем решава у последњем тренутку па је то као нека замерка која се приписује, да би се непосредно након тога рекло како, ето, овај закон у ствари не решава проблем. Сами себе негирају у једном истом излагању. Дакле, није ни њима јасно да ли ово решава или не решава проблем, нису рашчистили сами са собом.

Оно што ја могу да кажем јесте да ми овим законом потпуно решавамо проблем, тиме што га уводимо пре ступања на снагу Споразума, који је потписала нека претходна влада.

Такође се овде говори, и то чујемо из редова опозиције, како су они против продаје земље странцима. Онда се заиста поставља питање како је могуће да до сада нису, ево трећи је дан расправе, прочитали на шта се односи овај закон, који управо и говори о забрани продаје земље странцима, да би онда рекли како, ето, то није закон који ће да поправи, па онда кажу да ово што ми одлажемо неће у Србији да реши тај проблем, а онда након тога износе како је тај проблем решен у неким земљама, па наводе пример по којем се водила и Република Србија, по истом принципу.

Значи, у другим земљама може да реши проблем, али, ето, из неког њима изгледа познатог разлога то код нас не може да реши проблем. И вртимо једну исту причу и вртимо и даље неку политичку демагогију.

Оно што ја желим да кажем јесте да ова влада води рачуна о пољопривредницима, води рачуна о пољопривреди и као што је то на претходним изборима потврђивала, верујем да ће да потврди и убудуће.

А ево, још један изузетно добар пример је, овде, управо међу посланицима опозиције данас треба да седе неки који су сами себе пропагирали за неког министра пољопривреде, наводно гуран од стране страних амбасадора, који се константно бави пољопривредом у овом парламенту, а ево управо када се говори о пољопривреди и о закону који се директно односи на пољопривреду, он ни данас није присутан у сали, а такође није био присутан ни у четвртак ни у петак.

И то није склоност само за њега, већ за многе посланике опозиције. Али, то нека служи њему на част и волео бих да видим само да ли ће и убудуће да даје себи право да предлаже и да овде пропагира како, наводно, брине о пољопривреди, како наводно брине о пољопривредницима, а не удостоји се да када се разговара о пољопривреди ни да буде присутан у Парламенту. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, понижени и увређени под влашћу Српске напредне странке у последњих шест година, мени је изузетно драгоцено и важно што могу да сада на делу раскринкам како то изгледа када вас Српска напредна странка гледа у очи и лаже.

Е, управо смо чули од претходног говорника, једног од народних посланика из редова Српске напредне странке како је у овом закону забрањена продаја пољопривредног земљишта странцима. Па то је највећа могућа лаж коју је један народни посланик могао...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се, извињавам се, је л' морате да користите те речи – раскринкавање, лажи, замајавање? Хајде да поштујемо достојанство Скупштине, колеге. Молим вас, колега Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ајмо овако. Ја бих вас замолио да за следеће заседање Народне скупштине ви мени напишете говор, да не бих ја имао дилема шта сме на српском језику да се говори а шта не сме...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нећемо се расправљати, само вас молим, пошто ћу бити принуђен да применим Пословник.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Чекајте, хоћете ли да ми дозволите да образложим у свом времену или ћете узети моје време?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите говор, али нећу толерисати да било кога вређате...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Никога нисам увредио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ниједног појединца народног посланика и ниједну политичку партију. Молим вас да наставите и молим вас да наставите у том тону, цивилизовано.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ја вас молим да ви мени надокнадите време које сте ми украли.

(Председавајући: Биће вам надокнађено. Изволите.)

Хвала. Дакле, када један народни посланик каже да је овим законом забрањена продаја пољопривредног земљишта странцима а то није овим законом забрањено, да ли он онда лаже? Како се то зове на српском језику? Или нема појма о закону који је владајућа већина предложила? Па наравно да се овим законом омогућава продаја пољопривредног земљишта странцима, па то ваљда и мало дете зна у Србији. А то што ви покушавате да сакријете истину од грађана Србије да овим законом омогућавате продају пољопривредног земљишта странцима, то је друго питање.

Е сад, ту долазимо до врло занимљивих ствари. Како је, дакле, гласио овај став закона до сада: „Власник пољопривредног земљишта не може бити страном физичко, односно правно лице“. Тачка. Дакле, досадашњим законом, који ви сада мењате, била је забрањена продаја пољопривредног земљишта странцима, и то физичким и правним лицима. Од овог тренутка од кад ви мењате овај закон то је дозвољено. Значи, ви дозвољавате продају пољопривредног земљишта странцима. Тачка.

У првом члану јасно кажете, стављајући зарез иза претходног става – осим ако овим законом није другачије одређено у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању са Европском унијом.

Дакле, ви због Споразума о стабилизацији и придруживању са ЕУ уводите могућност да странци могу да купују земљу у Србији. Просто. И покушавате да кажете грађанима Србије да то не радите, а ви управо то радите. Чак и у образложењу којим одбијате ове наше амандмане ви то признајете и кажете лепо да желите да ускладите то да бисте држављанима држава чланица Европске уније омогућили да стичу право својине на пољопривредно земљиште у Републици Србији под истим третманом као и држављанима Републике Србије. Дакле, то је циљ овог закона, да изађете у сусрет држављанима ЕУ да имају иста права као држављани Србије.

Оно што ви овде нисте смели да кажете грађанима Србије и што сада откривам у овом делу расправе, а волео бих да министар каже да ли нисам у праву, јесте шта би се десило да ми не усвојимо ову измену и допуне Закона о пољопривредном земљишту. Да ли би од 1. септембра 2017. године почео да важи ССП и да ли би странци у Србији могли да купују земљу? Не би, не би могли. Дакле, да не донесемо овај закон, странци не би могли ништа у Србији да купују од нашег пољопривредног земљишта. Зашто? Зато што у ССП, који сте потписали, каже да ми морамо

нашим законима да им то омогућимо. Дакле, док им ми оваквим законима то не омогућимо, странци то неће моћи.

Значи, нисте смели да оставите постојећи закон који забрањује продају пољопривредног земљишта странцима. Нисте смели, зато што бисте вашим пријатељима из ЕУ, који су вас довели на власт, морали да објасните зашто не изједначавате њихова права са правима држављана Србије, и морали сте да донесете овај закон да бисте наставили политику Бориса Тадића, Божидара Ђелића и Демократске странке, по којој Европска унија нема алтернативу.

Ја понављам изнова став Српског покрета Двери – Европска унија има алтернативу. Европска унија не мора нама да прописује како ћемо ми живети у Србији. Ми нећемо никада да продајемо наше пољопривредно земљиште странцима као СНС.

Није, уосталом, то ништа чудно за оне који предају Косово и Метохију Шиптарима да сада почињу да продају и пољопривредно земљиште странцима. То је потпуно нормално – кад пођете путем издаје, на том путу ви не можете да се зауставите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја вам стварно нећу дозволити да овако говорите, о продаји државе, о продаји територије. Молим вас, немојте то да радите. Већ сам вас једном опоменуо.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: А шта нисам рекао истинито?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да не користите такве термине. Ово је последњи пут да сам вас замолио. Даћу вам опомену за то.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући, врло сте љубазни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: И ви будите љубазни, молим вас.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ја бих вас замолио, када желите са мном да полемишете, да узмете реч и сиђете међу народне посланике, а не да ме прекидате док говорим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Врло радо. Само наставите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала пуно. Дакле, ако мислите да сам рекао нешто нетачно, изађите па ме демантујте. Нисам ја потписао антиуставни Бриселски споразум него ваша власт...

Дакле, овај закон има додатну намену, пре свега да ћути о тајкунима који су опљачкали ову државу, јер за шест година власти СНС ниједан од њих није завршио у затвору. Друга намена јесте да се настави продаја пољопривредног земљишта странцима и страним тајкунима, личним пријатељима председника државе Александара Вучића, јер фирме и земљиште у Србији купују само лични пријатељи Александра Вучића, као

што је случај са Арапима и са „Тенисом“, а ви ме демантујте ако то опет није можда случајно истина.

Дакле, наша држава је подређена председнику државе, који врши функцију и председника Владе, а наше фирме, наше пољопривредно земљиште се продаје његовим личним пријатељима из иностранства. То је начин функционисања ове државе.

И наравно, зашто хитни поступак? Зато што је једино хитно у Србији ускладити наш живот са ЕУ, а ништа друго од интереса грађана Србије вама није хитно. Месецима на дневни ред Народне скупштине Републике Србије не може да дође ниједна актуелна тема, већ само оно што нам се намеће из ЕУ, само оно што морате да ускладите са прописима Брисела, само оно што вам наложе ваши бриселски комесари из „централног комитета“ у Бриселу. То је поента овог закона.

Да сте ви, напредњаци, патриоте и да ви, напредњаци, заиста штитите српске, националне и државне интересе, ви бисте оставили постојећи закон који забрањује продају пољопривредног земљишта странцима. Ви га мењате, омогућавате продају пољопривредног земљишта странцима зато што, кад дође комесар, комесару не сме ништа да се каже.

Нема разлике између вас и ДС, између бившег и садашњег режима, јер имате исту врсту лојалности, полтронства и слугерањства према „централном комитету“ из Брисела. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Председавајући, прекршили сте члан 100, ушли сте у полемику са послаником. Реч „лаж“ је српска реч и она може да се користи. Такође, говорити о томе да ли неко штити или нарушава националне интересе јесте предмет политичког говора у Скупштини.

Ваше мешање у говор председника крши члан 100, јер ако желите да полемишете, треба у складу са чланом 100 да сиђете у скупштинске клупе, да се као и сви други посланици јавите за реч и онда дате своје мишљење. На овакав начин злоупотребљавате позицију председавајућег и изричете ваше политичке ставове о легитимном политичком говору колеге из опозиције.

У исто време, док посланици владајуће већине вређају, користе погрдна имена за чланове опозиције, не реагујете уопште, а када неко говори аргументовано о томе да је изречена лаж са скупштинске говорнице, да је речено да овај закон не дозвољава продају странцима, значи, то је неистина. Лаж, неистина, то су речи, нормалне речи српског језика. Тако да, прекршили сте члан 100 и желим да се гласа о овоме у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, гласаће Скупштина.

Повреда Пословника. Господине Весовићу, пријавите се.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Поред члана на који је указао колега Радуловић, ви сте прекршили члан и 106 и члан 109, који говоре о слободи говора народног посланика.

Ја сам врло изненађен да оно што постоји у српском речнику и неко може да каже да је лаж а неко може да каже да је не говорити истину ви желите да санкционишете опоменом. Наводите да је то вређање, а лично сте били председавајући у овом здању када је колега из СНС господина Обрадовића назвао „Лупетаном“, господина Шутановца „Волиновац“, Радуловића „стечајним управником“ и сваког од оних који седе у опозицији посебним надимком, позивајући се на неке часописе попут јавних гласила владајуће коалиције.

Врло ме чуди, господине председавајући, да немате исти критеријум, а то је нешто што сте дужни и по члану 27. Пословника, који држим у руци, да водите рачуна о реду у овој скупштини и да имате исти критеријум.

Да ли је могуће да се флагрантно и стално кажњавају опоменама представници опозиције – да народ схвати, опомена је 10% од плате – а да је, у исто време, спомињање Аушвица 10%, а Јасеновца није 10%. Видите, господине председавајући, и тада сте председавали, мени је, уз дужно поштовање свих невино настрадалих у Аушвицу, много теже страдање српског народа у Јасеновцу. То никоме није засметало. Госпођа Маја Гојковић је рекла да ће погледати стенограм. Да ли је потребно да имамо такав различити аршин, без обзира што ценим да је власт власт а опозиција опозиција? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реплика, Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Што год им буде нејасно могу слободно да питају у било које доба, увек ће добити одговор. Него, господине председавајући, да вам кажем, немојте ви да се чудите што од неких људи само одређени ниво речника можете да добијете.

Дакле, за некога ко сам за себе у званичном саопштењу, у званичном материјалу каже да је студирао у одсеку на групи ја и не очекујем да он може да се снађе са речима на квалитетан начин. Дакле, то како говори и какве изразе користи, то је потпуно нормална ствар.

Тај који каже да се сада први пут дозвољава злим странцима да нам купе свету земљу, а у истој реченици или две реченице касније, потпуно

свеједно, каже... Уосталом, ви сте им то одавно дозволили, јасно вам је и колико разуме и колико је у стању да се концентрише на расправу и да се уопште бави било каквом проблематиком.

Него, када причамо о разноврсним комесарима, то што се међусобно подржавају та смешна удружења грађана то је потпуно логично, комесари онога који је малочас изазвао реплику јесу управо те његове колеге из тих фантомских удружења грађана. Њима се диви, то су му идоли. То је и сам рекао, ево баш данас у једном таблоиду, кад о таблоидима причамо. У оном чувеном „Данасоиду“, са којим се поистоветио, рекао је – ја и они смо исти. Јесу, исти су. Тамо је рекао да су му то идоли, потенцијални сарадници.

И ко још, досовски кандидат Јермеић Вук, је л' тако? Је л' то оно што критикује када помиње бившег председника чувеног манекена? Је л' то оно што критикује када помиње Божидара Ђелића? Па са њима је, по сопственим речима, сам исти.

И да се не лажемо, помињао је Косово и Метохију овде често, али помиње са добрим разлогом, јер је то својеврсна опсесија. За некога ко се спушта на ниво тих таблоида, а и тих политичких генија који имају отприлике нешто испод неважећег броја листића, са њима дели и политичку судбину, и сам добија толико гласова, што на нивоу 1%, што на нивоу 2%. И таман када човек помисли да је толико бесмислено смешан у политици и да не може да добије мање него што добија, испостави се да може. На Косову и Метохији он има још мање гласова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ко се јавља по амандману?

Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, овде смо чули наступе неких људи за које мислим да су овлашћени представници „бенседина“. Дакле, чули смо о томе како ми поклањамо земљу нашим тајкунима. Нашим? Ја се не сећам ниједног тајкуна коме је ова власт поклонила земљу, али се сећам ових тајкуна, који су, сећам се, за неколико десетина факсова продавали огромне површине пољопривредног земљишта по цени која је била мања од 300 евра. Кад им то није било довољно, онда су употребили стечајне управнике. Па кад им ни то није било довољно, онда је одлуком владе Мирка Цветковића и Саше Драгина 1.200 хектара, рецимо, „Агроуније“, која је купљена за 300 евра по хектару...

Па су онда, ово је негде испод ресторана „Гладнош“, дакле ове ситне парцелице овде, које су између осталог земљишта припале „МК групи“, па пошто им се нису свиделе те мале површине, онда су противзаконито за то тамо жбуње и бикице узели уређено државно

пољопривредно земљиште, уређене парцеле – поред ауто-пута, згодно за изградњу. Кад ни то није било довољно, а жао ми је што бивши покрајински секретар, студент 12 година, тренутно није овде, онда су од стране општине куповали земљиште које је замењено и процењено на 30-40 динара квадратни метар, односно 3.000 евра хектар, онда га је општина куповала исте године за 50.000 евра хектар. И онда они дођу овде држе предавање и, између осталог, спомињу тајкуне.

И право је чудо кад слушате тамо неку организацију која је основана као породично друштво, као породично удружење, кад слушате професора књижевности, професора књижевности! који уместо речи „запета“ употреби „зарез“, ваљда је то од Пернара, и кад слушате како смо ми то тајкунима продали земљиште, заборавља, рецимо, да је приватизација „Агроуније“ извршена 2005. године, када је на власти била влада Војислава Коштунице, која је, рецимо, и „Агрокору“ продала земљиште у том периоду. А кад смо већ код „МК групе“, да напоменем и то да је власник те компаније швајцарска и холандска фирма, а Миодраг Костић је власник свега 1%.

И уколико бисмо ми сад уградили у закон да не могу страна правна лица да оснивају овде фирме, онда би се то односило и на ове, а онда би то било ретроактивно дејство. Стечајном управнику цаба то објашњавати. Шта он зна шта је закон? Он зна само шта је гитара, трзавица итд.; и да му одузмете трзавицу, може да науди нама, а и себи. Дакле, цаба је њему то објашњавати да би то било ретроактивно дејство закона уколико бисмо ми унели одредбу да се то односи и на правна лица, јер већина тих њихових фирми, њихови оснивачи као, рецимо, „Делта“ са Кипра, они којима су они продали пољопривредно земљиште, они данас траже да исправимо све њихове грешке, па чак и оне које се због Устава, па и Закона о привредним друштвима не могу тако лако заменити.

Запрепашћен сам наступом професора књижевности који је себи узео за право да критикује власт Војислава Коштунице и да то припише нама, тим пре што је управо захваљујући остатку те странке ушао у овај парламент и сада он треба делимично да сноси део греха који је имала та влада, и сад по сваку цену покушавају нама то да припишу. Нека ми покажу шта није од овога тачно и ја ћу дати оставку на место народног посланика.

Овде су спомињали разне мишеве, желећи пре свега да пољопривредно земљиште вежу за Дирекцију и за моју маленкост. Ево потврда од оба директора да то са мношћом нема везе. Али зато има везе са Миодрагом Костићем. И зато има везе са њима, јер смо 2013. године, пре жетве, на мој захтев направили активност и пронашли смо 80.000 тона које

су појели мало већи мишеви жуте боје и, на опште запрепашћење, држава Србија је пронашла 22.500 тона код пријатеља бившег покрајинског секретара, председника општине Инђија и тако даље – имао је дупло дно... Двадесет две хиљаде и петсто тона?!

И, гле чуда, уместо да се Републичка дирекција укњижи и наплати од *Lux In Agrar* Крчедин, у листи непокретности је констатовано да су силоси делом већ укњижени, и то на тадашњег помоћника министра Добривоја Суџума у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде. Е, то су били они. Е, то је оно што ја говорим, да све своје грешке хоће да припишу нама, и нека нам опросте на њиховим грешкама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући. Требало би по реплици, али ви не поштујете та правила. Шта да радимо, тако је.

Интересантно је да неко ко је ојадио Робне резерве прича о било коме другом да је било шта учинио. Ови покушаји скретања са теме, прича о овој пљачки, оној пљачки... Пет година сте, господо, на власти, ниједну разрешили нисте. Нас заиста не интересује да ли сте ви пљачкали, они пре вас; требало је сви да заврше у затвору, а ви само причате, никога процесуирали нисте. Све пљачкашке приватизације спроведене, нико за то није одговарао. Очигледно да сте преузели читав тај бизнис па због тога тако ствари функционишу.

У међувремену, рецимо, ПИК Бечеј продајете тим тајкунима чије слике сад показујете. То је толико лицемерно да ја немам речи. Значи практично ништа не радите, само причате, а мени говорите о томе шта је радила претходна власт. Па то је заиста пресмешно.

Значи, покушавате на различите начине да, рецимо, легитимне трошкове кампање који су пријављени Агенцији прикажете као тобож нешто спорно, а с друге стране ниједан свој трошак не пријављујете.

(Председавајући: Колега Радуловићу...)

Значи, грађани знају, ту су биле хиљаде активиста Српске напредне странке...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радуловићу, молим вас, није реплика, говорите по амандману. Бар се ви залажете за комплетну примену Пословника увек, немојте сада ви да то не радите.

Значи, молим вас да се онда придржавате Пословника. Хвала.

Молим вас, поново се пријавите.

САША РАДУЛОВИЋ: Значи, председавајући, заиста вам се захваљујем, ово је крајње лицемерно. Не дати ми реплику да одговорим, а након тога ме опомињете што користим своје време, заиста је ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви опет полемистете са мном. Молим вас, говорите о амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Ово је испод сваког нивоа. Немојте ми се мешати у реч кад се већ не мешате посланику који је говорио овде пет минута а није поменуо закон. Па како можете онда уопште да гледате грађане Србије у очи?

Значи, суштина свега овога је, владајућа већина покушава да скрене тему са онога што јесте тема данас, а то је – СНС даје земљу странцима. Тачка. Не спречава да 30% најбоље земље иде тајкунима и великим страним корпорацијама, а тобоже се представља као заштитник интереса пољопривредника. И све ово што покушавају да ураде у ствари је да побегну од те теме па слушамо невероватне приче о свему и свачему.

Грађани Србије треба да знају – СНС даје наш највреднији ресурс страним корпорацијама и то се ради са државним земљиштем. Ово о чему данас дискутујемо је заиста потпуно беспредметно. И као што је већ речено од стране опозиције, имали смо закон који је забрањивао продају земље странцима, сад је уведен један члан који практично индиректно дозвољава али је испунити услове немогуће, он не решава проблем.

Централни проблем јесте то што се државна земља већ даје, 30% најбоље земље у свим општинама, страним корпорацијама. Ово је оно што Српска напредна странка ради и ово је оно од чега покушавају да побегну са својим бесмисленим нападима и причама о другима, а у ствари покушавају да сакрију оно што раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: СНС па СНС. Баш је штета што тај неко ко обећава надугачко и нашироко да свира и да пева не испуни то своје обећање, ово му не одговара.

(Председавајући: Реплика.)

Јесте реплика, браво.

Зашто је њему упућено, том ком се то тако гласно пита, зашто је том лицу упућено питање шта су радили припадници досовског режима? Па зато што се тај неко са њима данас слика, грли и љуби, а не ја. Што би мене неко питао за бившег председника, чувеног манекена? Ја човека нисам у животу видео. А тај ко се саблажњава и чуди, тај га је видео, загрлио се,

пољубио се, носили су заједно беле кошуље. И њега и пропалог досовског кандидата Јанковића, и пропалог досовског кандидата Јеремића, и остале који се налазе са те стране и, видим, брижљиво пишу, хватају којекакве пушкице опет. Дакле, то је њихово друштво и ми за то друштво питамо њих саме. Јасно као бели дан, ништа јасније нема.

А што се тиче малверзација са кампањским новцем, не питам ја никог овде лично, мени је потпуно јасно од кога ја никакав смислен одговор не могу да чујем. Ја, ево, питам грађане Србије, уколико су при интернету, да провере чија је фирма „Е-бизнис сервис“, чија је фирма „Тими плус“, чија је фирма „Фејт клауд“, чија је фирма „Цазилифај“. Ако ту грађани Србије приликом провере пронађу нечију супругу, нечије пословне и политичке сараднике, народне посланике, то је одговор који ја данас тражим и који ће пронаћи грађани сами.

Ако уједно пронађу и једну занимљиву околност, да су ове фирме листом, након што су добиле кампањски новац од удружења грађана, отишле у ликвидацију, грађанима који ово прате биће штошта јасније. А неважећи листићи... када буду видели са ким ће имати окршај на следећим изборима, уплашиће се и побећи. Можда тако успеју да победе неважеће листиће. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Није вас поменуо.

(Саша Радуловић: Није вас срамота? Стварно вас није срамота?)

Хвала. Немојте добацивати, молим вас.

Реч има Радослав Милојичић.

Изволите, колега Милојичићу.

(Саша Радуловић: Ово је стварно срамота. Пословник, господине.)

(Бранка Стаменковић: Пословник!)

(Радослав Милојичић: Дајте, договорите се.)

(Саша Радуловић: Немамо шта да се договоримо. Срам вас било!

Срам вас било!)

(Бранка Стаменковић: Пословник!)

Јавили сте се после него што сам дао реч колеги Милојичићу.

Сачекајте да заврши.

Изволите, колега Милојичићу.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Ја ћу као центлмен сачекати да колегиница заврши, ако се ви слажете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само ви говорите. Значи, идемо по правилима, процедури, Пословнику.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Океј. Говорићу од времена посланичке групе. Имамо време посланичке групе, тако да ћу то време искористити.

Жао ми је што нисам добио у петак ниједан одговор од господина министра. Морам да признам овде, уз претњу да ће неко то да ми замери, о коме имам коректно мишљење и издвајам га из оне шизофрене напредњачке булументе. Тако да...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам опомену, колега Милојичићу.

(Аплауз.)

Пријавите се поново.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Тако да... један добронамеран савет господину министру – да је време да већ полако увиди да је режиму Александра Вучића крај и да се полако измести из тог режима који је нанео само зло грађанима Србије.

Жао ми је, господине министре, што ми нисте одговорили ни на једно питање у петак које сам вам поставио као министру. Имао сам мало времена, зато ћу сада искористити време посланичке групе. Желео бих да вам поставим још нека питања.

Слушали смо овде о свему и свачему само нисмо слушали о пољопривреди, иако је пољопривреда сигурно један од најбољих потенцијала за развој наше земље, али то није досада искоришћено на прави начин, посебно у последњих шест година, од када је СНС смањила субвенције пољопривредницима са 14.000 динара на 4.000 динара, од када је поскупела све акцизе, подигла цену горива и тако даље и тако даље.

Господине министре, ја сам био прошле недеље у Косјерићу и грађани Косјерића, одушевљени победом СНС-а, којој сте и ви допринели, иако је ДС са својом коалицијом тамо направила добар резултат од преко 18%, питали су ме да ли могу вама да поставим неко питање, пошто грађани Косјерића немају прилике да вас питају. Били сте у предизборној кампањи и као и свуда где се појави неки функционер СНС-а изнели низ неистина, низ обећања која, нажалост, нисте испунили, као што Александар Вучић не испуни ниједно обећање.

У селу Маковиште и Сеча Река, у којима сам био ја, где сте били ви, сећате се, обећали сте да ће откупна цена малине бити 2,3 евра. Сад је, нажалост, откупна цена малине један евро, па грађани питају шта ћете урадити по том питању.

(У сали се чују гласни коментари.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Заиста, колега, вратите се на тему дневног реда.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Наравно. Користим време групе, тако да ми дозволите...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Океј, може, наравно, али сад о цени малине..?

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Друга ствар је, господине министре, шта се дешава са 300 трактора које сте обећали у изборној кампањи. Обећали сте да ће мештани Косјерића добити 300 трактора ако гласају за СНС и ти поштени људи, поштени пољопривредници су измирили чак и своје пореске обавезе, јер је то био један од услова, и попуњавали обрасце код председника општине како би добили 300 трактора.

Пошто се ништа од тога није десило, ево шест месеци после изборне кампање, молим вас да нам објасните, нама народним посланицима који представљамо овде грађане, пољопривреднике у овој ситуацији, дакле да нам кажете шта ће се десити са тим.

Рекли сте, господине министре, да имамо на коришћење 175 милиона евра, и то је добро. Можете ли да нам кажете колико ће од тих 175 милиона евра бити повучено, колико ће од 175 милиона евра бити искоришћено и да ли су наши пољопривредници обучени и да ли они могу да искористе тих 175 милиона евра? Пошто је управо СНС, не ви лично, укинула рад 1.200 младих школованих и обучених људи који су помагали људима на селу баш поводом апликација и других потешкоћа које су имали на селу.

Да ли можете да нам кажете шта се десило са 2.500 хектара које сте дали „Тенису“ и да ли је спроведена процедура? Да ли можете да нам кажете да ли ће и даље суша од ове године, која јесте била катастрофална, утицати на смањење БДП-а и да ли ми и даље у 2017. години треба да гледамо у небо или треба да имамо аграрну политику која не зависи од тога да ли ће СНС или било која странка мењати министре као чарапе, као што ви то радите последњих шест година? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Недимовић.

Само се пријавите. Изволите.

Само један моменат. Повреда Пословника, колегиница Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Повреда, пре свега, члана 103, који у 1. ставу каже да повреда Пословника има предност над свим осталим јављањима за реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, јавили сте се после јављања колеге Милојичића.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Није тачно. Држала сам..., нисам могла да се јавим, јер вам је пребукиран систем...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не бих да расправљам. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Сачекајте, имам два минута, нисам завршила. Значи, држала сам Пословник високо да га видите, зато што вам је пребукиран систем и, када се притисне тастер, вама се ништа не региструје. Значи, правите се невештим. Врло сте добро видели да држим Пословник. Даље....

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не бих о томе да полемишем на такав начин. Хвала. Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Хвала.

Одређујем паузу од једног минута.

(После паузе – 12.45)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Можемо да наставимо са радом по амандманима.

Ко се јавља по амандману?

Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, данас смо чули много тога и са једне и са друге стране и ја бих нешто хтео да допринесем тој дискусији. На почетку данашњег заседања једна колегиница је рекла да се стави мораторијум на све одлуке везано за пољопривредно земљиште. Е сад, како то урадити? Па веома тешко, јер живот иде даље, не може да чека, а нешто је некада потписано, урађено, а наша је обавеза, нажалост, да то морамо да испунимо.

Да се ја лично питам, па ево, искрено да кажем, и ја нисам за улазак Србије у ЕУ, јер чини ми се да много тешког и лошег предстоји на том путу, али је скупштинска већина од 2000. године па до дана данашњег на том путу и, без обзира на наше личне ставове и личне жеље, ми морамо да се придржавамо онога што је потписано.

Мислим да је ово добар покушај да се колико-толико ублажи оно што је у ССП потписано и верујем да ће то бити у интересу грађана Србије. Нормално је да опозиција увек има супротан став од владајуће већине и да покушава да оспори законске предлоге позиције, али ја бих волео да они дају конкретне предлоге како то треба решити и да на основу тих конкретних предлога може и министар и министарство да доноси одређене предлоге закона, односно аката које упућује овде Скупштини.

Још нешто бих хтео да кажем везано за ове дискусије. Ја се бојим да није добра пракса да неке речи које су збиља у српском језику забрањујемо

овде у Скупштини, поготово оне речи које нису погрдне. Друго је то када некоме кажете да је стока, магарац, коњ и тако даље, а када кажете за нешто да је лаж, мислим да то није погрдно.

Још једну ствар бих хтео да кажем свима. Имао сам част да будем на састанку са једном високом кинеском делегацијом и када смо питали Кинезе како су они успели тако брзо да се развију, да постану велика и јака земља, сила, нама је њихов званичник рекао – па знате, ми узимамо од свих оно што је добро и то користимо код нас, ево од вас Срба смо узели самоуправљање, односно из тог периода самоуправљања много тога што нам је користило. Зато бих молио колеге, када говорите о неким прошлим временима, да не буду баш толико груби и сурови и да нешто називају глупошћу. Нећу да кажем да је у том самоуправном социјализму све ваљало, али било је ствари које су биле добре и онда их генерално не треба називати глупостима.

Надам се да ћемо овај закон ускоро изгласати, али верујем да је већини грађана, као и једном од њих који ми се јавио после свега овде дошао један закључак, а он ми рече овако – професоре, много се, бре, краде у земљи Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бранка Стаменковић, повреда Пословника.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Повреда Пословника. Члан 128. каже: „Народни посланици су дужни да идентификационе картице носе са собом при изласку из сале Народне скупштине.“

Молим камере да забележе колико је картица остављено, а посланика нема. Молим председавајућег да, у складу са ставом 2. члана 128, позове Службу Народне скупштине да покупи картице посланика који нису тренутно у сали, да не бисмо правили лажну статистику. Знате, ја сам тражила од служби статистику о присутности посланика, неки посланици Српске напредне странке, сходно електронском систему присутни су у сали дуже него што траје седница.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви сте тражили повреду Пословника. Какве то сада везе има са излагањем статистичких извештаја које сте ви добијали и пратили? У реду, позваћемо службе да то у складу са овим чланом Пословника и ураде како сте захтевали.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни о повреди Пословника у дану за гласање? (Да.)

Хвала, позвао сам службе.

Саша Радуловић, повреда Пословника.

САША РАДУЛОВИЋ: Члан 103 – посланик има два минута да изложи повреду Пословника. Ви не дозвољавате два минута времена, ускачете у реч. То је недопустиво. Мало пре вам је колега из Српске напредне странке одржао буквицу о томе шта би требало да радите а шта не треба да радите, нисте га опомињали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви злоупотребљавате Пословник. Ово ћу вам урачунати у време посланичке групе.

Реч има народна посланица Маја Гојковић, повреда Пословника.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Позивам се на повреду Пословника. Члан, прво, 103. став 2, да народни посланик не може да укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине на коју је већ указано и без обзира на буку коју изазива народни посланик, који је научио мантру 103, 104, 107 и више ништа није научио о Пословнику, не може да се позива на члан 103, који је претходно већ исказан као повреда.

(Саша Радуловић: О чему ви причате?)

Немојте да вичете!

Молим, председниче, да употребљавате ...

(Председавајући: Немојте да добацујете, молим вас, колега.)

Председниче, молим вас за мало културе и васпитања од стране посланика који опомињу све остале а себе никада не виде.

Значи, не може ...

Председниче, ја ћу прекинути своје излагање, пошто ме ни ви не слушате, а посланици ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да наставите и молим народне посланике да не добацују.

Министре, молим вас.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Хоћете ли ми вратити време? Пошто ни ви нисте слушали те не знам како ћете одредити да ли јесте или нисте повредили Пословник, осим што ћете изговорити да се ми изјаснимо или да се не изјаснимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно, изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Значи, у питању је члан 103. став 2. и претходни посланик, који се јавио пре мене за повреду Пословника, није могао то да учини те сте били дужни да одмах прекинете. Јер ту не важи оно правило – саслушајте прво две минуте шта ја имам то ново да вам кажем од јутрос од десет до 12.50 па ћете онда тек да ми кажете да нисам смео да се позовем на 103, него се одмах прекине.

Следећа повреда Пословника је сигурно члан 106. и, председниче, молим вас да почнете да употребљавате сада после расправе од 10.10 до 12.50 члан 106. став 1, да говорник може да говори само о тачки дневног реда и да прекинете широку дебату о политичком животу у Србији претходних десет година, да усмерите расправу искључиво на расправу по амандманима и да прекинете ову бескорисну расправу, која је требало можда да се одвија пре неколико дана али данас не. Ако посланици знају, да говоре о својим амандманима; ако не знају да говоре, прекините. Ваша је дужност да водите седницу у складу са Пословником и да пређете на следећи амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Мислим да сте потпуно у праву и да ћемо наставити рад по амандманима у складу са дневним редом.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Маја Гојковић: Не желим да се изјасне, јер би се изјаснили и о мом вођењу.)

Хвала.

Крећемо у расправу искључиво по амандманима.

Ко се јавља по амандману на члан 1?

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, господине министре, наравно да предлажем да се амандман на овај члан 1. не прихвати, поготово једне минорне политичке странке, тим више што не разликује две основне ствари. Не разликује приватну својину од закупа. То је једно. Друго, када се набрајају у њиховом образложењу поједине чланице ЕУ и дужина одлагања примене и када бисмо ми сада гледали, видели бисмо да би, и ако не уђемо у Европску унију, та наша примена била касније 7-8 година.

Врло је чудно, пошто знам да имају бар једног искусног правника, што право својине и право закупа не разликују. Мислим да имају доброг правника, али кад он предложи, њихов председник посланичке групе то све убрља, као што и данас разлике није правио.

Надаље о условима. Они у образложењу, како сте видели, кажу „ваши услови“. Па ваљда су и њихови услови, јер нису дали ниједан нови предлог. Ово је наша скупштина и они су наша опозиција, каква-таква. Дакле, то је друго.

Треће, на крају, мислим да сте били дужни, када је тај председник посланичке групе реаговао и вређао председника Републике и његовог брата без доказа, тиме се сврстао у медијске нападе који се ових дана

невиђено воде против председника Републике, који не може овде да се брани моментално. Укључили су се са оним медијима и са појединцима који имају за циљ да функцију председника омаловаже, а и Владе Републике Србије. Имам осећај да су се сврстали у ону групу рекеташко, ајде да кажемо, мафијашко финансијско политикантских група, било да су спрега домаће или стране провенијенције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Атлагићу.

Реч има Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, апсолутно је оправдано подржати амандман Српског покрета Двери, којим бришемо члан 1. ове измене и допуна Закона о пољопривредном земљишту, из простог разлога што ће тиме остати на снази постојећи закон, по коме је забрањена продаја пољопривредног земљишта странцима.

Ви, наравно, покушавате на све начине да замајавате јавност и да објасните како ви не продајете пољопривредно земљиште странцима и, наравно, говорите о бившем режиму као да је у време тог бившег режима, а јесте, продавано пољопривредно земљиште странцима, а заборављате занимљиву информацију – да сте шест година на власти и да нисте ништа учинили на том пољу испитивања порекла имовине свих политичара и тајкуна, да нема постојећег закона који то треба да регулише, да у затворима нису ти који су нас опљачкали за време претходне власти, што јасно говори да их и ви штитите као што их је штитила и претходна власт.

И не само то да штитите тајкуне који су нас опљачкали у претходном периоду, јер да их не штитите ви бисте их похапсили, чим нису у затвору значи да су и ваши другови као што су били другови бившег режима, али ви имате сада и ново друштво које ви овим законом желите да уведете у законске токове Републике Србије, а то су страни тајкуни. Значи, ви сада желите и страним тајкунима да дате наше пољопривредно земљиште, наше фирме и крећете у тоталну завршну распродају Србије, желећи да продате и ПКБ и Аеродром Београд и пољопривредно земљиште у приватном, задружном или било ком другом власништву.

Дакле, управо лични пријатељи вашег председника, председника Српске напредне странке, добијају у закуп пољопривредно земљиште у Србији. Зашто Србин и српски пољопривредник и српска фирма не могу да узму то земљиште у закуп него једино лични пријатељи председника Српске напредне странке и председника државе, Александра Вучића? То је право питање на које ви овде немате никакав одговор, као што, уосталом, немате одговор ни на питање да ли се сећате да је Демократска странка

формирала Српску напредну странку у договору Александра Вучића и Микија Ракића?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Какве ово сада има везе са законом и дневним редом?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ако дозволите да објасним, ево овако.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не морате то да ми објашњавате. Наставите у складу са темом дневног реда.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, овај закон нема основа да буде донет по хитном поступку. Ако не донесемо овај закон, тиме ћемо најбоље заштити наше пољопривредно земљиште, јер по постојећем закону забрањена је продаја пољопривредног земљишта странцима. Дакле, ако не донесемо овај закон, заштитићемо продају пољопривредног земљишта од продаје странцима. Ако донесемо овај закон, онда почињемо и дајемо могућност куповине од стране странаца.

Уместо овог закона, који ви доносите по хитном поступку, требало би да се донесу неке друге ствари: попут решавања питања задружне имовине, попут доношења закона о испитивању порекла имовине, попут обнове наших пољопривредно индустријских комбината, попут индустрија наше пољопривредне механизације, подршке младим брачним паровима који желе да се врате на село и низ других тема које јесу за хитан поступак.

Ово није за хитан поступак. Ово вам наређују бриселски комесари из ЕУ, којима ви служите откад су вас довели на власт, честитајући победу Томиславу Николићу три сата пре затварања биралишта у другом кругу председничких избора 2012. године. Ви овим враћате дуг који имате Бриселу, јер вас је Брисел довео на власт и ви сте слуге Брисела у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Госпођа Маја Гојковић.

Изволите.

(Зоран Красић: По ком основу?)

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Зато што сам посланик у Парламенту Републике Србије, уважени колега Красићу, па имам вероватно права и да нешто кажем у овом бесмислу држања говора, пошто не могу да кажем да је била у питању расправа о амандману на члан 1. Вероватно могу и ја нешто да кажем у овој општој дебати, о немоћи да вас грађани Србије изаберу у већем броју него што вас има овде у сали.

Дакле, изузетно је тешко говорити уопште да је одређени број посланика тражио да се брише члан 1. измене и допуна закона који имамо пред собом, јер сада када питате те посланике шта тачно пише у члану 1. не би знао ниједан да вам каже, апсолутно ниједан. Значи, сви су дошли овде

са причом – ајде да продајемо маглу данас читав дан, а рећи ћемо да смо поднели амандман „брише се члан 1“.

Шта се тачно брише баш ме интересује и волела бих да водимо дебату о томе шта тачно траже посланици да се избрише. Како гласи тај члан 1 а да га сада не узму да га прочитају онако физички?

Споразум о стабилизацији и придруживању није нешто што је потписано пре неколико дана. Ово говорим само због грађана Србије, јер продавци магле, моје уважене колеге које је неко силом убацио овде у Парламент пре непуних годину дана, јер су били негде око цензуса па су се онда одређени службеници различитих наших великих пријатеља, амбасада, некако потрудили да продавци магле уђу у овај парламент па да замајавају грађане Србије о томе како би то било феноменално када би грађани Србије препознали њихове политичке идеје, само никако да чујемо каква је то политичка идеја „брише се члан 1“ и шта ћемо добити ако обришемо члан 1 овог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Значи, Споразум о стабилизацији и придруживању је донет 2008. године. Ако неко не зна коме је то послужило да победи у кампањи, онда нека узме Јутјуб па нека прегледа изборну кампању Бориса Тадића и ДС, чиме су они засенили грађане Србије 2008. године. Па баш зато што нису хтели да се брише члан 1. Споразума о стабилизацији и придруживању него да лоше преговарају, јер им је то требало за кампању. Грађани Србије су били жељни неких промена, да се приближимо ЕУ, па су, ето, гласали, као имаћемо некакав Споразум о стабилизацији и придруживању, не знајући које су ту све лоше одредбе донете.

Борис Тадић је победио на томе. И на отварању „Заре“, веровали или не, јер су то биле две главне окоснице у тој кампањи. Имамо Споразум о стабилизацији и придруживању, па нико није знао шта је то, као што не знате ни ви данас, и имамо „Зару“. Замислите, имамо бутик „Зара“! А грађани Србије су, ето, гласали за то, а нису гласали да се избрише члан 1. Закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

И шта се дешава сада, 2017. године? Да, Српска напредна странка и даље сматра да је један од приоритета наше државе спољнополитички, да постанемо једног дана пуноправна чланица ЕУ. И за то није гласао Запад него су гласали грађани Србије. Хвала богу, изборе имамо на сваку годину или две и СНС сваки пут каже шта је наш спољнополитички приоритет и грађани Србије све више гласају.

Не можемо да вам помогнемо. Вашу причу неће нико да слуша. Не интересује их то три корака уназад, десет корака уназад. То их не интересује. А ми смо данас чули...

(Бошко Обрадовић: Чију причу?)

Па оних који сматрају да члан 1. измене и допуна Закона о пољопривредном земљишту треба да се брише.

Малопре смо чули врло пејоративан став о грађанима Србије. Неко је грађане Србије који излазе на изборе и гласају за наставак спровођења Споразума о стабилизацији и придруживању, 56% је гласало за таквог председника државе који је то обећао, назвали сте неким, не знам ни ја, људима са Запада или, не знам, као неког кога смо увезли да дође овде да гласа. Не, овде су гласали људи са села, гласали су људи из градова, гласала сам ја, гласала је моја комшиница, гласали су ови из Горње Трепче.

Сви су гласали за Александра Вучића и политику СНС и да се не избрише члан 1. у овом предлогу о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту, него да се то поправи колико може да се поправи, јер Борис Тадић је направио катастрофу. Он је људима рекао да је Споразум о стабилизацији и придруживању, онај како је преговаран у оно време, 2008. године, нешто генијално.

А ви, ако сте озбиљан политичар, државник, не можете да кажете сад – све оно што је урадио Борис Тадић, све оно што је урадио Војислав Коштуница, оно што је потписао Ђелић, јер Ђелић је био овлашћен да потпише Споразум о стабилизацији и придруживању, то више не важи, ми смо сад у 2017. години, живот почиње из почетка. Не почиње. Озбиљни државници се држе онога што су потписали и труде се да поправе.

И немојте да измишљате, молим вас, да плашите грађане Србије да се нешто дели и продаје странцима. Којим се то странцима дели нешто и продаје уз помоћ ове измене и допуне Закона о пољопривредном земљишту? Које, шта? Шта ће то да забрине сељака у Футогу или Моровићу од сутра ујутру, после ваших дискусија? Шта, пушком да чува оно нешто земље око себе? Или у селу Горња Трепча? Само продајете маглу, причате неистине. Напишете брише се, члан 1. се брише, и онда устајете овде и причамо четири и по сата о самоуправљању, наравно као мејнстрим, о Александру Вучићу, јер не знам шта бисте ви уосталом и причали. Да нема Александра Вучића, ви не бисте имали политичку идеју. И да нема Српске напредне странке.

Која је то идеја, да укинемо Споразум о стабилизацији и придруживању, данас, на овој седници, кад расправљамо о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту? Да узмемо земљу Шарићу?

Не чујем да сте се нешто побунили око тога, око нарко-дилера који је покуповао целу Војводину.

Не, него ви сарађујете са Бојаном Пајтићем, зато што је Бојан Пајтић био председник Демократске странке, који је помогао, управо, ево, реплицирајте ми колико год хоћете, „Дверима“ да настану. Ви сте настали уз помоћ Демократске странке и Бојана Пајтића, који је вас направио да би одузео нешто гласова Српској напредној странци. Ал' није му успело, ето.

Наравно, не треба ништа да се брише. Шта да се брише? Ја да сам чула данас четири сата у дискусијама шта то не ваља у члану 1. закона, можда бисте ме поколебали да гласам и ја за тај амандман. А шта да се брише, да се брише политички живот Србије од настанка па до 2017. године?

Ако можемо да расправљамо о неком амандману, то би било лепо. Ако не, ја ћу наставити исто овако да расправљам како расправљају моје уважене колеге – свашта нешто. А покушаћу и да плашим грађане, али само у контрамеру, да ће бити катастрофа ако се обрише члан 1. закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту, да боље сутра ујутру да не устају, јер ако то не избришемо, ево их силни неки странци са свих страна света упадају на њихову земљу, отимају њихово приватно земљиште, носе у своје земље, нема Србије, све је пропало. Е, то тако изгледа.

Даћу себи за право, и немојте да ме опомињете, да дискутујем на исти начин као и посланици који су од јутрос од 10.00 часова дискутовали како иде катаклизма ако не избришемо члан 1. закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту, и ујутру сви устајемо зато што ће нам се поновити Хјустон, само нема воде и нема поплава, него долазе неки грозни странци да нам отму ово мало што имамо. Хвала лепо. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Слажем се у потпуности. Настављамо рад искључиво по амандманима. Мислим да је довољно било неколико сати да...

(Бошко Обрадовић: Реплика. Поменуто је име посланичке групе.)

По амандманима.

На члан 1. амандман су заједно поднели...

(Бошко Обрадовић: Реплика. Поменуто је име посланичке групе.)

(Срђан Ного: Повреда Пословника.)

Молим вас да не добацујете.

(Бошко Обрадовић: Реплика. Поменула је име посланичке групе.)

Она је одржала свој говор. Ми идемо по амандманима даље.

Молим вас да не добацујете. Не желим да се расправљам даље.
Морамо радити у складу са Пословником и процедурама.

(Бошко Обрадовић: Управо то тражимо.)

Одређујем паузу од један минут.

(После паузе – 13.10)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Можемо да почнемо.

Маја Гојковић, повреда Посланика.

Изволите.

(Бошко Обрадовић: Немаш право то да радиш! Шта глумиш ти?
Шта радиш то?)

Колега Обрадовићу, изричем вам опомену за добацавање. (Аплауз.)

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Помало сте обесмислили моје јављање. Хтела сам да се позовем на члан 107, да су посланици дужни да поштују достојанство Народне скупштине. У овим клупама се чуло како вам посланик Бошко Обрадовић, по свом обичају и свом схватању пристojности и поштовања достојанства Народне скупштине, добацује и виче председавајућем: „Шта глумиш, шта глумиш?“

Мислим да једном треба да станемо, сви овде заједно, да подвучемо црту и да кажемо посланику Бошку Обрадовићу да ово није самопослуга испред које се испија пиво и добацује људима и говори шта глумиш и шта не глумиш. (Аплауз.)

Можда њему казне које се изричу, које су материјалне, финансијске природе не значе пуно, али других инструмената нема.

Ако се сетите, ја сам предложила да се бавимо и друштвенкорисним радом па су ме сви напали због тога. Да оставимо те финансијске казне по страни, да се бавимо хуманитарним радом, да помажемо деци, да идемо у домове за незбринуту децу, за старе и изнемогле. Можда би и нешто схватили о суштини достојанства Србије и овог парламента, а финансијске казне не помажу. Али, молим вас, члан 108. став 2. вам даје могућност да изрекнете опомену, па размислите о томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да. Хвала.

Изрекао сам већ опомену.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Маја Гојковић: Пошто сте изrekli опомену, не.)

Хвала.

(Срђан Ного: Повреда Пословника.)

Можемо да кренемо даље са радом.

(Срђан Ного: Повреда Пословника.)

Господин Ного, повреда Пословника.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Господине Маринковићу, ово што ви радите је заиста скандал и правно насиље које вршите овде над посланицима. Пословник гарантује свим посланицима идентично право, независно да ли су власт или опозиција, а овде, изгледа, право да укаже на повреду Пословника има једино...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Који члан је повређен?

СРЂАН НОГО: Члан 103. Пословника, који даје право и мени народном посланику и било ком другом народном посланику од нас 250 овде да на седници усмено укажемо да је повређен Пословник.

Ви сте мени то право малопре ускратили врло грубо, одређујући паузу од једног минута, а онда, како је отпочела седница, дали сте право да укаже на повреду Пословника нашој колегиници, народном посланику и председнику Парламента госпођи Маји Гојковић. Зашто Маја Гојковић има нека посебна права у односу на нас? Заиста мислим да то није у реду да се врши дискриминација на такав начин.

Пре само сат времена, господине Маринковићу, ви сте овде искључивали микрофон, прекидали излагање председника Посланичке групе Двери, а у свом излагању госпођа Маја Гојковић је прекршила члан 107 када је посланике називала продавцима магле и давала је разне друге квалификације.

(Председавајући: Само ја могу, само председавајући може да повреди Пословник.)

Господине Маринковићу, имате дупле аршине и приликом излагања народних посланика. Чак нам не дозвољавате да укажемо на повреду Пословника. Ја заиста мислим да није у реду да нам се ускраћују наша основна права. И молим вас, хајде више да разрешимо једном у Народној скупштини чиме то Кајл Скот уцењује Вучића да овај мора њега да слуша, као што каже Маја Гојковић....

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Александар Мартиновић: Ово је за опомену, ви сте увредили Народну скупштину.)

Слажем се, даље нећу дозволити овакав рад Народне скупштине.

Коначно крећемо даље.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Горан Ћирић, Балша Божовић, Александра Јерков, Горан

Јешић, Маја Виденовић, Верољуб Стевановић, Весна Марјановић и Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч?

Реч има Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Амандман који смо поднели изоставља речи – ако овим законом није другачије одређено, и оставља уз одредбу да нема продаје земље физичким лицима у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању, зато што је то довољно. Није вам потребно да се позивате на посебне одредбе којима ћете дозволити куповину и на Споразум о стабилизацији и придруживању. Или једно или друго. Ако је, како овде већина тврди, свима јасно шта пише у члановима 53. и 55, један и два, у Споразуму, онда је тим пре било важно да овај амандман прихватите.

Но, за разлог за одбијање амандмана, Влада је рекла да се овај закон доноси зато да би се омогућило продавање земље и за то опет навела образложење да се ради о одредбама из Споразума о стабилизацији и придруживању.

Наши амандмани који следе из овог амандмана подразумевају примену Споразума о стабилизацији и придруживању, јер он ниједном својом одредбом не обавезује потписницу на уступање и продају пољопривредног земљишта. Он говори о једнаком приступу, а свака од држава чланица, држава које приступају, сама одређује на који начин ће омогућити доступност непокретностима, односно пољопривредном земљишту.

Осим очекиваног одбијања прихватања овог амандмана, и овај амандман и сви други имају једну процедуралну занимљивост. На Одбору за уставна питања и законодавство, као што је цео предлог закона имао процедуралну занимљивост јер у уставном основу за Образложење није било члана 85, а овде се на то позивало, са образложењем да, ето, нисмо стигли да напишемо члан 85, на седници Одбора се о амандманима гласало групно.

Већ на претходној седници Одбора упозорила сам да не постоји пословничка могућност да се гласа групно о амандманима и замолила да донесу правилнике, одлуке, шта год коме воља, да се уведе у ред и, уколико све јако нервира и јако им је досадно да читају сваки амандман и гласају о њему, да се усклади и усагласи са елементарном процедуром гласање о амандманима на Одбору. Међутим, и данас се догодило групно гласање о амандманима, једном о свим амандманима. Електронски систем Народне скупштине не познаје групно гласање, и не може да буде групног гласања,

тако да сам молила да се бар то избегне па да се... И тако се и догодило, гласало се без електронског система.

Није добро. Није добро по Скупштину, није добро по Одбор за уставна питања, није добро по Владу. Нема везе да ли ја ту владу подржавам или не, није добро. И не може се другачије него алкавошћу назвати овако важна тема за медије, да се заборавља члан 85 па да дискутујемо да ли је он основ или није и да Народна скупштина одлучи да јој је досадно да гласа о сваком амандману.

За крај, ја сам обећала члановима Одбора да ћу предложити онда и у седници у пленуму, дакле у дану за гласање, колико год да има закона на дневном реду и колико год да има амандмана, да гласамо по једном. Зашто да не? Ако може на Одбору групно гласање о 43 амандмана, може и на седници Скупштине у дану за гласање групно гласање о 300 амандмана, или групно гласање о онолико закона колико је на дневном реду.

Поготово што за председавајуће тај дан за гласање представља озбиљан радни задатак, умара и потребна је концентрација и остало. Ако то важи за Одбор, онда може да важи и за пленум.

Пошто не може да важи за Одбор, ја вас молим да пажљивије приступимо процедури у доношењу прописа – процедура је култура – и да почнемо да поштујемо сопствене прописе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Реч има народни посланик Горан Јешић.

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Поштовани председавајући, ја сам фасциниран вашим вођењем седнице. Давних дана, пре 45 минута сам се јавио...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ми говоримо о амандману, не о мом вођењу седнице.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Да, наравно, ја сам овлашћени предлагач који се јавио пре сат времена, направили сте циркус.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само ви о амандману, молим вас.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Нисте слушали председницу где вам је очитала буквицу како се води седница.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само наставите о амандману.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Наравно, причам о амандману и немојте ме прекидати. Молим вас, будите нормални макар мало.

Уважена посланица Маја Гојковић је критиковала ово у вези с брисањем амандмана.

Као што сте видели, посланице, нисмо избрисали, него покушавамо да поправимо из разних разлога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, прешли смо на други амандман. Морате знати о ком амандману...

ГОРАН ЈЕШИЋ: Хоћете ми ви објаснити на ком сам амандману?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, само наставите о амандману о којем се расправља.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Прво се ви доведите памети и саслушајте председницу... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам опомену, колега Јешићу.

(Аплауз.)

Ако можете, наставите о амандману. Молим вас.

(Горан Јешић: Не знам зашто аплаудирате, па председница га је критиковала да не зна да ради.)

Ја покушавам да...

(Горан Јешић: Ви не знате ништа.)

... Да вам дам реч...

(Горан Јешић: Мајо, врати се да председаваш.)

Изричем вам другу опомену. (Аплауз.)

Ако можете, као и друге колеге, да говорите о амандману – пред нама је амандман на члан 1 – као и госпођа Чомић пре вас.

Молим вас да говоримо о томе, да расправа буде цивилизована, аргументована, без овако тешких речи. Изволите.

(Горан Јешић: Ја не могу да дискутујем са вама.)

Значи не желите да говорите?

(Горан Јешић: Не можете са мном да дискутујете.)

Хоћете ли да говорите? Хоћете ли да се пријавите да говорите о амандману или не?

(Горан Јешић: Пустили сте председницу да прича о свему и свачему.)

Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите, колега Ђурићу.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала. Ајде да пробамо да се вратимо на дневни ред јер, како је кренуло, видим да нам следи врло брзо пауза, барем од једног минута, што вам је пракса да урадите када изгубите контролу над вођењем седнице. Можда би требало да се одморите.

Када је Споразум уговоран, 1. септембра 2017. године, тај рок је деловао јако далеко и вероватно се тада претпостављало да тај рок неће представљати проблем. Међутим, споро су нам вођене европске интеграције, и лоше су вођене, и тај рок је стигао.

За пет година власти можда је владајућа већина могла да примени неки правни лек и да нешто уради са тим чланом, за који све време, у ова три дана расправа, тврди како не ваља и терет за то пребацује, у свом маниру, претходним властима. Можда је за пет година могло нешто да се уради са тим чланом. Забога, пет година је требало да се цео Споразум испреговара.

Један члан, па ваљда се могло са тим једним чланом нешто урадити за тих пет година. Међутим, није урађено ништа. Дошло смо на три дана пред истек рока и сада, наравно, имамо хитни поступак за усвајање закона, ванредну седницу, јако журимо и добијамо законско решење које, чак ни козметички, ја мислим ни амандманима не можемо претерано поправити. Да ли ће оно бити у складу са Споразумом или неће, о томе ће судити друга страна у Споразуму.

Дакле, ми смо амандманом предложили да се чланом 1, којим се у Закону о пољопривредном земљишту отвара могућност држављанима ЕУ да у складу са ССП купе пољопривредно земљиште у Републици Србији и стекну право власништва над њим, та могућност, та законска одредба која ту могућност уводи допуни начелом узајамности, зато што то начело узајамности постоји у нашем законодавству када је у питању право страних физичких лица да стичу својину над некретнинама у земљи Србији, па и над добрима од општег значаја, као што је пољопривредно земљиште. Начело узајамности, које смо предложили у амандману, Влада није прихватила.

Претпостављам да је аргумент, не знам који је аргумент, нисам га чуо, али претпостављам да је аргумент да то можда није у складу са ССП, или шта ли је већ, претходна говорница је рекла да ми обезбеђујемо третман грађанима ЕУ да купе пољопривредно земљиште код нас, а услове свака земља чланица ЕУ може сама да регулише, па онда претпостављам да смо могли и ми поступити сасвим европски. Дакле, не видим у нашем амандману ништа противевропско. И могли смо увести начело узајамности, уместо што смо то пропустили да урадимо, чиме смо ставили наше грађане у неравноправан положај у односу на неке држављане неких држава чланица ЕУ, као што су, рецимо, Мађарска и суседна Хрватска. О томе смо причали у пленуму.

Дакле, зашто нисмо увели начело узајамности и изједначили третман наших држављана када је у питању право да они стекну пољопривредно земљиште у Хрватској са правом хрватских држављана да стекну пољопривредно земљиште у Србији? Не видим ништа антиевропско у томе. Дакле, и земље чланице ЕУ имају право да уведу одређене нивое

рестрикције у погледу права странаца или других држављана ЕУ, других држава чланица да стекну пољопривредно земљиште, не видим зашто и ми нисмо то могли урадити, него смо на овај начин оставили наше грађане у неравноправном положају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђурићу.

Реч има Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Циљ предлагача је да се ограничи, односно да се практично спречи продаја пољопривредног земљишта у Србији странцима. То се ради на начин који је неефикасан, то значи неће бити спречено, а и накарадан је у својој намери.

Прво, како можемо да донесемо закон који ће важити само за држављане неких земаља а не за све? Зашто то не важи за држављане Русије, Кеније, Кине, Индије, Бразила, Молдавије? Које је објашњење за то? Нема никаквог разлога да, наравно, ви знате мој став према ЕУ, наравно да нам је тамо место и да треба да учинимо све да будемо тамо што пре, али зашто не дамо то исто право и другима?

Друга ствар, без обзира на, као, намеру да се тиме спречи шанса да се купи српско пољопривредно земљиште у великом обиму од стране странаца то је могуће дан-данас, и то смо причали.

Значи, није питање којим законом је то могуће, питање је да ли јесте или није могуће. Могуће је тако што сваки странац може да дође, и да за, између, 50 и 150 евра оснује предузеће у Србији и да преко тог предузећа, које је 100% у страном власништву, купује сву земљу по Србији. То значи, ако је четири милиона хектара у приватном власништву на продају он једног дана може да купи четири милиона хектара.

И, рекао сам већ за неке необичне примере, као што је, рецимо, овај Томпсон што пева усташке песме, он може да купи тако што ће да оснује фирму која се зове „српска напредна фирма“ и преко те фирме да купи шта год 'оће по Србији, а наравно нема никаквог проблема и то сте омогућили да ваши коалициони партнери у косовском и другим парламентима, Хашим Тачи, Харадинај, Пацоли, не знам ко све, купи данас одмах шта хоће, колико хоће као физичко лице или као власник правног лица, јер су они ваши држављани Србије, по преамбули и по начину на који комуницирате са њима.

Према томе, ово је фарса. И можете ви да се трудите данима, можете да шаљете у клупе и председницу Парламента и потпредседнике и

кога год хоћете, можете да доведете овде председника државе да вам брани овај предлог закона, он је бесмислен и то грађани Србије виде.

Пошто радите истраживања на сваких пола сата ко шта мисли у Србији о нечему, онда је у недељу извршено такво истраживање и зато сте добили данас налог да морате цео дан да седите овде и да причате то што причате. Ефекат овог закона је између 0,0 и 0,000; значи апсолутно не спречава ништа.

Претходно питање је да ли уопште треба донети такав закон, да ли уопште постоји опасност и нека велика појава за куповином српске земље? Ја је нисам приметио. Ја то нисам приметио. Постоји појава да се то добија цабе, као што су добили ваша браћа Арапи, „Тенис“, не знам ко све не... Како? Черкези... Не знам како, али треба веровати министру, он ваљда зна. Они то добију цабе. Они то добију практично цабе. Каква куповина? Нема ништа око тога. Које обавезе? Нула обавеза. Двадесет хиљада, 20 хиљада... И то је фирма, рецимо, та немачка, „Тенис“, која има за циљ да уништи српске...

(Председавајући: Време.)

Које време? Имам шест минута.

(Председавајући: Потрошено је време, колега Живковићу.)

Ко је потрошио време?

(Председавајући: Потрошено је, можете проверити.)

Честитам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, и ја вама.

Реч има Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем. Пробаћу да користим само речи које је мој уважени претходник користио.

Предлажем да се не прихвати амандман зато што је бесмислен. Цитирам само у контрааргументима уваженог посланика који је говорио пре мене и који представља фарсу. Значи, то је начин комуникације овде у Парламенту када хоћемо да убедимо колеге посланике из других посланичких група да нас подрже. Значи, најбоље је да кажемо да је нешто бесмислено, да је фарса. То је доста, овако, демократски, то је фино, то је отмено, културно. Можда се предомисле неки бирачи који су гласали за понеког са друге стране наше сале па почну да гласају и за нас зато што смо почели да користимо ове речи као аргумент да се прихвати неки амандман, да је све бесмислено и да је нешто фарса.

И онда идемо даље како бисмо убедили уважене посланике из других посланичких група, па почнемо да измишљамо нешто... Вероватно

се ових дана због промене климе лоше спава, па се онда људи буде и умишљају како је неко дао налог посланицима Парламента Републике Србије да се данас јављају за реч и да говоре о бесмисленим и фарсичним амандманима посланика који су уложили труд да их напишу, на исти начин као што је и Влада Републике Србије уложила труд да промени одредбе лошег преговараног Споразума о стабилизацији и придруживању из 2008. године и спречи продају земље странцима.

И пуно вам хвала, министре. Ви то нисте урадили по хитном поступку. Ви сте ваш предлог закона предали Парламенту крајем јула, тако да од хитности поступка нема овде ни говора, јер сада се налазимо, колико ја знам, у 28. августу. Прошло је месец дана. Ако се неком привиђа да је нешто хитно у месец дана, онда нека мења одредбе Пословника па нека закони од данас стоје по шест месеци.

Што се тиче ових неких, не знам ни ја чији су пријатељи, Томпсон, претпостављам да то некоме нешто значи овде у сали, мени ето баш ништа не значи, не знам о коме се ради, али о Бехђету Пацолију знам. Молим вас, пошто често поједини посланици користе име и презиме овог господина, Бехђета Пацолија, само да се утврди тачно и да се прикаже Парламенту и грађанима Србије када је он тачно регистровао фирму у Републици Србији, у Београду, када је он почео да ради у Републици Србији, па онда да престанемо да причамо о томе да се Бехђет Пацоли појавио и у пословном животу наше државе и у политичком животу 2017. године.

Чини ми се Бехђет Пацоли, ја нећу износити тај податак, него чекам оне којима су пуна уста овде како ће пријатељи председника државе, па онда га вређају па кажу да му је пријатељ Бехђет Пацоли, наједном овде нешто у нашој држави радити или куповати земљиште. Само молим да се извади регистар из фирми када је то Бехђет Пацоли почео да обавља привредну делатност у Републици Србији и ко је онда био министар, ко је био председник државе, па да наставимо ову фину, бесмислену и фарсичну дискусију о амандману на члан 1, а други амандман који данас расправљамо. Хвала лепо. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Гојковић.

Реч има Владимир Ђурић.

Изволите, колега.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Да подсетим грађане Србије, амандманом се тражи да се уведе начело узајамности, између осталог и због тога да би грађани Републике Србије били доведени у исти положај са грађанима Републике Србије. У Републици Хрватској која је пуноправни члан

Европске уније страни држављани, чак ни они који су држављани држава чланица Европске уније земљу не могу купити.

У Републици Србији ће ступањем на снагу овог закона под неким, истина рестриктивним, али ипак под неким условима грађани Републике Хрватске земљу моћи купити. То је предлог владајуће већине, Владе Републике Србије. Ја сам амандманом тражио да се уведе узајамност, ако ми не можемо код њих, не могу ни они код нас. То није антиевропски, то је само фер, то је у нашем интересу.

Захваљујем се претходној говорници што је такав амандман назвала бесмисленим и фарсичним. Нека грађани то чују. Могао сам се пријавити за повреду Пословника, али нисам, јер не желим да отимам време за излагање, иако ко год председава седници то упорно ради и гледа како на све могуће начине опозицији да онемогући да говори. И, коначно, није тачно да је закон у Скупштину стигао половином јула. Председница Скупштине би морала то да зна и да не говори оно што није тачно.

Деловодни број 03/3202209/17, датум пријема на деловодном печату 14. август 2017. године. Немам ништа против, одмах да се разумемо, закон је мали, кратак, има свега четири члана. Било је довољно времена, али само ово говорим истини за вољу.

Дакле, када говорим о хитности поступка и ванредности седнице, ја не замерам да смо закон добили недовољно на време, или недовољно рано, океј је, за четири члана није проблем, али ради се о одредби Споразума о стабилизацији и придруживању који је закључен пре пет година. Пет година. Ми расправљамо о овоме четири дана пред истек рока, јер сте тако спроводили европске интеграције и тако сте допринели непотребном подизању евроскептицизма у српском бирачком телу. И тако сада негујете ксенофобију и фамозни страх од странаца да ће они доћи овамо и покуповати сву нашу земљу, а ми ћемо остати гладни.

Дакле, ово само говорим истини за вољу, а хвала још једном на томе што мислите да је амандман фарсичан и да је фарсично изједначити правни третман српских и хрватских држављана у погледу стицања права непокретности узајамно. Хвала, толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маја Гојковић.

Изволите.

(Зоран Красић: По ком основу?)

МАЈА ГОЈКОВИЋ: По основу што сам посланик Народне скупштине Републике Србије, надам се до краја овог мандата, и да ми неће Зоран Красић одузети то право да говорим као и други. Дакле, потпуно у

складу са Пословником. Када председавајући или председник жели да говори, седне у клупе, јави се. Од свих сам очекивала да кажу по ком основу осим од уваженог посланика који је ту безмало 27 година.

Четвртог августа је Влада донела овај предлог закона. Можда сам погрешила када сам рекла кад се појавио на писарници. Значи, хитност поступка за четири члана у којима се покушава исправити лоше преговаран Споразум о стабилизацији и придруживању, мање-више да ли је требало још један дан, два, три, пет, можда бих ја то и прихватила када бисмо ми данас причали заиста о амандманима а не о Томпсону и Бехјету Пацолију, или не бисмо причали о томе ко је коју странку основао. Мислим да то грађане Србије тренутно уопште не интересује. За то постоје избори, они изађу па гласају, па боже мој.

Али заиста не могу да се сложим када посланик из једне посланичке групе не слуша шефа своје посланичке групе који је данас овде сејао страх о могућности да неки лоши странци овде дођу, у ову земљу, и покупују све.

Дакле, управо је шеф његове посланичке групе говорио о томе како ће овде доћи неки странци и покуповати сву нашу српску земљу, спаковати у вреће и однети их у своје земље и Србија више неће уопште постојати. Тако је звучала дискусија уваженог шефа посланичке групе, посланика који се сада не слаже са ставом шефа посланичке групе. Добро. То је дозвољено. Видећемо шта ће ти различити ставови у будућности донети, вероватно неку политичку какофонију у оквиру те посланичке групе.

Али оно што сам ја рекла а што посланик намерно изврће овде, покушавао је да нас убеди у то да је потребно да усвојимо његов амандман, јер је добар. То ћемо видети на гласању, јесте или није – рећи ће већина посланика. Дакле, намерно је рекао да сам ја, искључиво, само о његовом амандману рекла да је бесмислен и фарсичан, а неће да чује или намерно избегава чињеницу да сам ја парафразирала у ствари дискусију посланика, не видим да ли је још увек ту, из првог реда, који је рекао да је закон бесмислен, да је фарсичан, да је члан 2. такав и такав.

Па сам ја онда, тачно наводим, ајде да употребим исте речи, јер изгледа да је то дозвољено у овом парламенту, па сам рекла да је нешто бесмислено и фарсично. Значи, треба добро слушати, претпостављам да је већина људи овде школована, образована, може да прати нит у излагању већине посланика у Парламенту Републике Србије, а не да вади само две или три речи из излагања и намерно их изврће.

Али да вам кажем, ја гласати за ваш амандман нећу, а сад ви употребите неке јаче аргументе па нас можда и поколебате. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Па ево, ја ћу се сложити са колегиницом Гојковић да ово јесте фарсично. Иначе, када бисмо усвојили овако нешто, да грађани знају, тај услов узајамности, такозвани, ми бисмо суштински наше грађане довели у подређени положај у односу на странце. У томе јесте поента.

Зато што, ако ви мени данас нађете неког странца који ће доћи на територији Републике Србије, у некој општини, рецимо Пландиште, на пример, лупио сам без везе, живети ту 10 година, да би купио два хектара земље. Па дајте, молим вас, кога ви овде завитлавате? Иначе, овим законом се управо тако нешто ставља, да суштински странац, да бисте испунили оно у ССП-у, може дакле, а суштински не може, да купи земљу. И то јесте поента.

Што се тиче предузећа и фирми, како се нису бунили када је Тодорић куповао? Како им тада хрватски тајкун није сметао? Како то сад смета им одједном ако би дошао неко из било које друге земље, али, рецимо, Тодорић им није сметао, а покуповао је овде и комбинате и узео пољопривредно земљиште и тако даље?

Још једном да поновимо грађанима, значи, може нека страна компанија да оснује фирму у Србији и то јесте суштина да оснује фирму у Србији, то је српска фирма, плаћа порез овде, па да евентуално онда купи. Али, плашим се заиста, с обзиром на то да је неко до те мере упропастио нашу пољопривреду претходних година, нисам сигуран колико има заинтересованих, а волео бих да их има зато што се тиме појачава конкуренција. Тиме се наш произвођач и пољопривредник тера да боље ради.

Па каже, немојте да нам „Тенис“ долази овде, упропастиће наше произвођаче свињског меса, као да смо сада имали много јаке произвођаче свињског меса па нам је не знам колико била цена живе ваге. О чему ми, људи, причамо? Овде се ради само о томе што појединци желе да заштите интерес одређених тајкуна овде како би они имали монопол и то је суштина. Зато што се плаше конкуренције, и хајмо да причамо отворено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Гордана Чомић, повреда Пословника.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем. Повређен је члан 106, који обавезује вас да народне посланике подсећате да говоре о дневном реду, и

члан 27, који вас обавезује да примењујете Пословник на седници Народне скупштине.

Излагање, управо, народног посланика Владимира Ђукановића није имало везе са садржајем амандмана, и излагања двојица посланика пре тога, која такође по вашој процени нису имала везе, били су од ваше стране прекидани, били су запиткивани када ће почети да причају о амандману и, наравно, што је ваше дискреционо право, изречена им је опомена.

Међутим, није ваше дискреционо право да тражите поштовање члана 106. од посланика у зависности од тога како се он зове. На то немате право. То је срамота. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Мислим да нисам прекршио Пословник.

(Гордана Чомић: Јесте, прекршили сте Пословник.)

Једноставно су нам перцепције другачије. Мислим да је господин Ђукановић ...

(Гордана Чомић: Јесте, прекршили сте због тога што у амандману о коме је реч нема говора ни о продаји правних лица, нема говора ни о Хрватима...)

Све време прича о амандману. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Не.)

Хвала.

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић, заједно Вјерица Радета, Немања Шаровић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Весна Николић Вукајловић, Наташа Јовановић, Петар Јојић, Зоран Красић и Томислав Љубеновић, заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић, проф. др Миладин Шеварлић, заједно Гордана Чомић, Горан Ђирић, Балша Божовић, Александра Јерков, Горан Јешић, Маја Виденовић, Верољуб Стевановић, Весна Марјановић и Радослав Милојичић и заједно Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја и Саша Радуловић и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Овим амандманом посланици ДСС предлажу да се члан 2. брише. Наиме, V поглавље Закона о пољопривредном земљишту који важи дефинише коришћење пољопривредног земљишта. Одељак 2. дефинише

коришћење пољопривредног земљишта у државној својини, а пододељак 2.2. промет пољопривредног земљишта у државној својини.

Ви мењате назив овог пододељка у: „Промет пољопривредног земљишта“, значи изостављате одредницу „у државној својини“. Дакле, све то да бисте, пре свега методолошки, ја нисам правник, али ви мени, ако је неко правник, објасните како методолошки можете у Закону у пододељак који дефинише државну својину да убаците касније члан који дефинише промет земљишта у приватној својини. Значи, просто, то је неприхватљиво.

А ако сте ипак решени да отворите пут продаји пољопривредног земљишта у приватној својини, па дајте, убаците нови одељак, нови пододељак, нову тачку и ту лепо нека дефинише, методолошки, како то захтев захтева, ту материју.

Али проблем је у томе, господине министре, што ви у ствари нећете да сагледате суштинске проблеме везане уопште за стање пољопривредног земљишта у Србији, да ли је оно у задружној својини, у државној својини, у приватној својини, да ли је то земљиште пољопривредних комбината, које се већ годинама на десетине хиљада хектара продаје и мешетари се с њим од домаћих тајкуна до ево сада страних тајкуна. Јер ви заобилазите проблем промета пољопривредног земљишта када су правна лица у питању. Ту се ви дотакните тога, системски сагледајте тај проблем и дајте да системски решавамо, допуњавамо и мењамо овај закон о пољопривредном земљишту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Гајић.

Реч има Иван Костић.

Изволите, колега.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани народни посланици, грађани Србије, господине Недимовићу, апсолутно је нормално да опозициона посланичка група има став да се члан 2. брише. И ту не треба нико да се чуди зашто, зато што ми имамо јасан став по питању процеса у приступању Србије Европској унији и што Српски покрет Двери такав став има већ пет година. Значи, наш политички став се није променио ништа и то показује једну доследност да постоје људи који знају шта хоће и како треба да изгледа пољопривредна политика у Србији.

Ми данас овде имамо различита мишљења у оквиру владајуће коалиције, која ни сама не зна да ли је ове измене закона донела да превари Европску унију или да се настави ССП и приступање Европској унији. Министар за заштиту животне средине јуче је изјавио да сви државни ресурси пијаће воде који су продати треба да се врате у власништво државе Србије, а ми доносимо закон којим продајемо државну земљу странцима.

Имамо опозиционе партије које су за то да овај закон ваља, а Српски покрет Двери сматра да не ваља и да овај члан 2. не погађа суштину.

Значи – ми смо већ говорили о томе – шта ће бити са друштвеном земљом која је у власништву приватних комбината? Шта ће бити са оном земљом која је продата странцима у протеклом периоду? Да ли ће бити покренут неки процес преиспитивања приватизације? Ви данас имате један Агрокор који је у дуговима, који је у стечају. Шта ће бити са шест хиљада хектара земље Агрокора? Шта ће бити са пет хиљада и двеста хектара друштвене земље ПКБ-а? Е, то су ствари које је овај закон требало да реши.

Овај закон није ништа ново донео по питању земљишне политике. Зато су представници многих пољопривредних асоцијација прозрели ову вашу намеру. Ви од суботе имате неколико председника пољопривредних асоцијација које су се изјасниле да је ово штетан закон по пољопривреднике Србије. Имате члана Академијског одбора за пољопривреду САНУ који је против овог закона. Имате представнике Асоцијације пољопривредника, имате аналитичаре из Привредне коморе Србије. Значи, ви нисте добили подршку ни од једне пољопривредне асоцијације за овај закон. То је можда само од неких ваших страначких партнера којима одговара ово. Исти они тајкуни из времена Демократске странке данас су ваши тајкуни, данас вас финансирају, упадају у земљишне поседе у општинама Сомбор, Кула и Врбас.

Значи, требало је да се осврнете на српског пољопривредника, на пољопривредна газдинства, да бесплатно дате људима земљу на десет година, а не да дајете страним тајкунима који ће доћи, а у то ће се народ убрзо уверити са продајом ПКБ-а и прозреће смисао овога вашег закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Костићу.

Реч има министар Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани господине председавајући, поштовани народни посланици, мени је драго што се расправа о амандманима вратила у токове где се расправља на један суштински начин.

Хоћу у погледу овог амандмана о коме сте ви малопре причали да кажем неколико ствари. Ствар је занатске природе, техничке природе у погледу одређивања поглавља и свих осталих ствари, одељака и осталих делова како ћете нешто ставити. Оно што је суштина целе приче, јесте, колега, ви у континуитету стално понављате „брише се“, „брише се“, у

погледу вашег политичког става како сматрате да треба уредити ову материју.

Чињеница је, потпуно другачија, да је Европска унија један од стубова спољне политике ове земље. Споразум о стабилизацији и придруживању је један од алата којим се регулише читава материја у претприступном периоду. Уколико бисмо само били на тој линији „брише се“ и не би постојао један овакав закон којим покушавамо, још једном кажем, због јавности, да поправимо оно што недостаје у Споразуму о стабилизацији и придруживању имали бисмо два пута пред собом.

Један пут је да не донесемо овакав закон и да трпимо последице недоношења уређења процедуре која се односи на члан 63. став 2. Споразума о стабилизацији и придруживању. И малопре нисам имао прилику, а сад бих искористио, а везано је за то да смо у обавези да ускладимо своје законодавство, а не само да применимо ССП.

Други пут, овај пут који смо ми изабрали, јесте да предвидимо посебне услове како бисмо ставили додатне услове, за разлику од осталих, према грађанима ЕУ да теже долазе до пољопривредног земљишта на простору Србије. (Председавајући: Време.) Ми овако на један системски начин покушавамо да поправимо ствари које у Споразуму о стабилизацији и придруживању нису на квалитетан начин урађене, по мени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе закон из дневног реда ове седнице.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа, дакле до 14.55 часова.

Господин Зоран Красић је први. Хвала.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо народни посланици, настављамо са данашњим радом.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Арсићу, само да подсетимо докле смо стигли. То је амандман на члан 2, где се мења назив пододелка. Да направимо неки континуитет, пошто, ко је пратио од јутрос пренос, могао је да добије погрешну слику о чему се ради овде.

Ево, ја подсећам представника Владе да се ми налазимо на теми – Предлог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Влада је тражила да се он донесе по хитном поступку. И, само да подсетим да је Закон о пољопривредном земљишту донет јула 2006. године, па је промењен, такође, у лето 2008. године, а крајем 2006. године дошао је нови Устав Републике Србије.

Следећа измена је била у 2009. години. Значи, они који су били на власти 2009. године нису налазили за сходно да мењају овај закон, зато што имају обавезу по Споразуму о стабилизацији и придруживању.

И да подсетим да је 2015. године исто мењан овај закон и онај ко је тада мењао закон, такође, знао је да има неку обавезу по ССП, али није хтео да га усаглашава са ССП. Ово је важно да се зна зато што се никаква уставна промена у међувремену није десила, па ако је било уставно, забрањује се продаја пољопривредног земљишта странцима, онда ова драстична промена – дозвољава се продаја, или је неуставна или је о нечему другоме реч.

Е сад да се сада вратим на овај амандман на члан 2. Мислим да сте направили грешку. Зашто? Када правно лице треба да саопшти своју вољу, онда се то ради општим актима, а појединачни правни акт је конкретизација те воље. Када физичко лице, грађанин саопштава своју вољу, није прописана, богзна шта, нека форма, довољно је да потпише уговор.

Е сад, одредбе које се тичу промета пољопривредног земљишта у државној својини морале су да остану са тим поднасловом. Ако тај поднаслов мењате и он гласи – промет пољопривредног земљишта, онда све трпате у исти кош и то не сме да се ради, јер сте онда практично довели у исти положај пољопривредно земљиште у државној својини и пољопривредно земљиште у приватној својини.

И, ми смо поднели овај амандман да би вам скренули пажњу да остану они стари називи поднаслова, јер, суштински се све у том поднаслову тиче промета пољопривредног земљишта у државној својини. Ово што сте променили и што мењате већ следећим чланом то је потпуно друга прича која не треба да утиче на наслов и поднаслове. Ово је чисто један правнотехнички амандман, да би се задржало оно што је пракса како се пишу прописи у Републици Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Пријавите се само.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Ми смо, посланици СРС, предложили брисање и члана 2. Предлога закона, али данашњи преподневни део седнице је био онако поприлично интересантан, из разлога што су посланици скупштинске већине

покушавали да, прилично увредљиво, омаловаже заправо амандмане посланика који су тражили брисање овог члана и цео ток седнице није био баш у складу са Пословником. Нисмо се јављали да интервенишемо, јер ми нисмо адвокати ниједне посланичке групе, али заиста мора да се поведе рачуна, ви из скупштинске већине требало би да будете свесни чињенице да атмосферу у Парламенту креира управо скупштинска већина, само зато што има више времена да говори.

Једно од образложења зашто не треба прихватати амандмане где се предлаже брисање закона је била нека порука грађанима да када се напише да се неки члан брише, ваљда, да то не значи ништа, јер обрисати један члан, шта то значи, па је онда било питање, односно констатација једног посланика да ниједан народни посланик који је предложио брисање неког члана амандманом заправо не зна шта пише у том члану и то је, драги моји, веома увредљиво, али председавајући није реаговао, зато што је очигледно данас имао неки други задатак и потпуно је био изван Пословника.

Речено је, такође, од стране једног посланика из владајуће већине да посланици треба да се уозбиље. Наравно, опет се односило на ове амандмане које смо подносили на овај предлог закона. Управо зато што смо веома озбиљни нисмо реаговали тада по Пословнику, а било је апсолутне могућности, и управо зато што смо изузетно озбиљни и што врло одговорно радимо овај посао ми смо предложили да се брише и члан 2. Предлога закона. Ово што је наведено у овом предлогу закона шта је то, који су то услови када пољопривредно земљиште може да се продаје физичким и правним лицима само је потврда онога што ми причамо већ три дана и тврдимо да овај закон никако није смео да се донесе, зато што овај закон легализује продају пољопривредног земљишта странцима.

И можете ви да се љутите коликог год хоћете, али немате право, немате аргумента да нам кажете да то није тако и ко има аргумент нека га изнесе. Није аргумент тако стоји у ССП, па ми сада одлажемо примену ССП за 10 година. Извините, то није аргумент. Тај аргумент иде у прилог нашем ставу да овај закон не треба доносити. Не може народни посланик из скупштинске већине да каже да не може да слуша посланика који образлаже свој амандман и председавајући не реагује. То је потпуно регуларно.

Ако не може да слуша, може да изађе, ова врата околу нису закључана.

Народни посланик може, мора и треба да говори о сваком предлогу закона, па и о овом. То што се вама не допада, што јавност Србије сазнаје за ова три дана да сте ви заправо обмањивали да ћете овим законом забранити

продају пољопривредног земљишта странцима, то је ваш проблем. Као што није тачно да су грађани Србије гласали, како је такође овде речено, да се не брише члан 1. овог закона. Такво карикирање заиста је непримерено и оном ко је то рекао и Народној скупштини.

Грађани Србије су гласали, између осталог, зато што сте ви давали лажна обећања у кампањи, зато што сте ви у кампањи обећавали да ћете да се залажете за улазак у ЕУ, али да нећете дозволити да вас ико из ЕУ понижава, да нећете ставити Косово и Метохију испред евроинтеграција, а радите заправо и једно и друго.

Где ћете веће понижење од онога што је данас најављено у медијима, да ће, како се неко шиптарско саопштење појавило из њихове такозване владе и каже – Тачи и Вучић размениће мишљење око наставка ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Радета, ја вас молим да причате о амандману.

Имали сте довољно времена ево четири и по минута за уводно излагање, али вас молим да сад причате о амандману.

Само затражите реч поново, молим вас.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро, колегинице Арсић.

Ево ја сам све време говорила и о овом предлогу и овом амандману. Ви покушавате, стално, да народне посланике терате у неки ваш клише, кажете – вратите се на амандман. Па све ово је везано за амандман, све ово је везано за ССП. И ви нама кажете да ми не знамо шта пише у овом закону, а ваш министар каже да се позива на члан 62. закона који има само четири члана, и онда каже мислио је на Споразум. Не знам шта је мислио, знам шта је рекао.

Дакле, ми и те како знамо о чему говоримо и не можете ви да нас утерујете у нешто што бисте ви волели да чујете, јер све ово што сам ја сада говорила, заправо, све је ово осврт на оно што су посланици већине данас говорили у преподневном делу, и нико им није скренуо пажњу да не говоре о амандману. Ако мене питате и не треба, јер посланик треба да говори на начин на који мисли да треба да говори, народни посланици одговарају са својим партијама грађанима Србије. И пустите ви бригу о нама, с те стране.

Али такође, каже један посланик да је Влада Србије овим чланом, рекла је целим законом али ја кажем овим чланом, предложила да се овим законом, каже – промене лоше одредбе ССП. Како је могуће чланом 2. предлога закона који усваја Народна скупштина променити нешто што пише у Споразуму о стабилизацији и придруживању, у том акту који је усвојен 2008. године у овом парламенту?

И поновићу, дакле, ви сте у праву када говорите да је овај споразум донела нека друга скупштинска већина, други режим, друга власт и тако даље. То је апсолутно тачно, али вас то не ослобађа од одговорности, зато што сте ви наставили истим путем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Потпредседниче, господине Арсићу, рекламирам члан 27. Пословника, који говори о вашим правима и обавезама када је у питању поштовање Пословника Народне скупштине. Ви сте сада у ситуацији да замењујете тренутно на месту председавајућег Мају Гојковић, али никако нисте у ситуацији да на суфлирање било кога од посланика владајуће коалиције прекидате говорника, и нико не може осим председника, али по Пословнику у одређеним условима, може господин Бранко да вам каже, да он вама суфлира како је правилно, и ви сте прекинули колегиницу Радету, толико сте били изгубљени да сте је освојили у мушком роду, јер сте то урадили на суфлирање Александра Мартиновића.

Више никада немојте на такав начин да злоупотребљавате Пословник о раду Народне скупштине и ако се учини некоме, ево сада Мартиновићу, сутра неком другом, Љубиши, не знам коме, Срби, да их не лицитирам, мада њих нико ништа не пита, али ајде, да прекидате народног посланика када сувисло у складу са оним што пише у члану 2, односно образложењу амандмана говори. Јер цела Србија зна, господине Арсићу, да Мартиновић, када се јавља за дискусију, појма нема шта пише у амандману, а такође цела Србија зна ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, причате о мојој повреди Пословника? Е, добро.

(Наташа Јовановић: Што сте ми искључили микрофон?)

Само да вас обавестим да су по том истом пословнику сви народни посланици у обавези да се придржавају тачке дневног реда. Ја сам доста широко тумачио Пословник и примену те одредбе и дозволио „господини“ Радети... дозволио „господини“ Радети... колегиници Радети да на један доста широк начин води расправу о амандману који је поднела. Тако да ја не видим где сам погрешно у примени Пословника, осим што је можда требало и раније.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни?

У реду.

Колегинице Чабраја, ви сте тражили реч?

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Ми смо такође предложили да се овај члан брише. Осим спорног уставног основа, о којем сам већ нешто рекла образлажући претходни амандман и о коме су доста говориле неке моје колеге, сматрамо да је суштински проблем овог предлога измене и допуна не само у томе што он не побољшава ниуколико претходно већ донесено решење, већ их, напротив, погоршава. По принципу увек може горе или брже, горе и јаче, он додатно угрожава интересе грађана Србије и ја мислим да је у том смислу овај члан чије смо брисање предложили врло и симптоматичан и симболичан; знаковит, што би рекли неки наши суседи. Овом изменом се синтагма „у државној својини“ брише, остају само – услови за промет пољопривредног земљишта.

Ако знамо шта је ова државна својина и на који начин је она настала, а настала је углавном национализацијом, конфискацијом и на начин који је био и тада у супротности са неким европским мерама, стандардима, а уместо да је у међувремену извршена реституција, да је спроведено враћање земљишта и надокнада првобитним власницима, сада се чак и овај појам „државно“ брише. Да ли то можда значи да ова власт сматра да то више није државна својина, него ваљда то земљиште сматра неком својом приватном својином, па то изједначава? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици: Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић, заједно Вјерица Радета, Немања Шаровић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Срето Перић, Мирослава Станковић Ђуричић, Божидар Делић, Зоран Красић, Филип Стојановић и Марина Ристић, заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја и заједно Саша Радуловић и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горица Гајић.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

Овим чланом 3. Предлога закона о измени Закона о пољопривредном земљишту ви у ствари долазите до тих суштинских промена због чега су и ове измене пред нама.

Наиме, ви овим чланом, новоуведеним чланом 72ђ, кога иначе смештате у пододељак када је државна својина у питању, кажете, односно

прописујете тобоже фамозне услове, строге услове под којима држављанин који је становник државе чланице ЕУ може да купује приватну земљу у свом власништву, и ту кажете да тај држављанин треба 10 година да живи у Србији, треба да обрађује три године то пољопривредно земљиште, треба да има регистровано пољопривредно газдинство, треба да има сву механизацију и може да купи два хектара земље, највише.

Питам ја вас – да ли ви мислите да ће то да похрле нека физичка лица из земаља Западне Европе да дођу овде? Ви у ствари померате и измештате фокус чиме треба овај закон да се бави. Измештате фокус како се приватизује земља када су правна лица у питању. То је проблем, још једном вам скрећемо пажњу, то треба да буде предмет измене и допуна закона, промет пољопривредног земљишта када су правна лица у питању, и то када су у питању домаћа и страна правна лица.

Ви знате да ми имамо само пољопривредно земљиште, које је наш највећи природни ресурс, с којим можемо да идемо, на крају крајева и у ЕУ, у коју, вероватно никада нећемо стићи. Што се нас из ДСС-а тиче, не морамо да стигнемо у ЕУ. Господине министре, дајте да овај закон отворимо, суштински да га променимо, дајте да видимо шта је са задружном земљом, шта је са пољопривредним земљиштем које је у власништву комбината и које је предмет тајкунске трговине...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Ово је заиста кључни члан који уводите овим предлогом закона о измени и допунама Закона и управо цела наша данашња расправа показује да је ово једна козметика.

Ви овај члан дописујете да бисте га ускладили под обавезама које вам намеће ССП, притом правдајући се цео дан да је тај ССП лош, лоше испреговаран и да ви имате проблем са њим. Али ја бих вас подсетио да је 2008. године ваш оснивач Томислав Николић гласао за тај исти ССП и да ви по том ССП-у проводите цео тај програм прикључивања ЕУ, којим се толико хвалите.

Е видите, ми смо данас овде критиковали, посланици опозиције, целокупне ваше законске предлоге управо покушавајући да вам покажемо да је ово једна обмана, обмана грађана Србије и да ви ово само доводите да бисте задовољили једну правну форму, пре свега због ЕУ и због ССП, али смо се данас дотакли, и ја мислим да је то добра основа за један озбиљан дијалог, једног кључног проблема који имамо са пољопривредним земљиштем, који јесте национални витални ресурс, необновљиви ресурс.

Похвалио бих и оно што смо јуче могли да прочитамо у „Политици“ да је – министар екологије указао на проблем отуђења пијаћих извора воде, и, када саберемо изворе воде и пољопривредно земљиште, ми морамо да видимо шта чинити с проблемом да ми већ сада имамо ситуацију да су хиљаде хектара завршиле у рукама странаца.

Ми имамо ситуацију да ви намеравате и даље хиљаде хектара да дајете у руке странцима. Данас смо помињали фирму „Тенис“ и, ево, ако могу да се сложим са колегом Ристичевићем и са колегом Ђукановићем и са колегиницом Гојковић, они су указали да је проблематично што су тајкуни и то махом преко иностраних офшор фирми, регистрованих на Кипру или у неким другим офшор зонама, дошли у посед огромних српских ораница. Они су и гробари српске пољопривреде: и „Делта аграр“ и „МК комерц“ и „Викторија група“ и „Матијевић“. Они су врло одговорни за катастрофално стање у српској пољопривреди, поред политичара. Али су истовремено и странци, попут хрватског „Агрокора“, стекли то земљиште. Е ајде да видимо шта ми треба да урадимо да се то поништи, да се врати у стање у каквом би требало да буде.

Ви нисте предложили нити једну измену која дотиче прави проблем и то је сва суштина нашег данашњег спора. Нема потребе да се свађамо, нема потребе да се љутите, али ми желимо да вам покажемо да или нисте свесни проблема, зато што не знате и нестручни сте, или сте саучесници. Саучесници сте упропаштавања ове земље које траје већ 17 година.

Нажалост, мислим да је то ово друго. Да је ово прво, можда бисмо и разговором могли да дођемо до неког заједничког основа, али је проблем што ви само континуирано настављате једну политику која нас 17 година упропаштава. И сада ће један „Тенис“, који сарађује са „МК групом“ и који ће заједно имати овде пословне подухвате, ставити можда последњи ексер у мртвачки сандук српске пољопривреде и то је кључни проблем целокупне ваше политике према пољопривреди и односа полтронства према ЕУ, где не водите интерес о српским грађанима и српској националној економији, већ водите рачуна о интересу странаца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, чисто јавности ради, да не би било забуне, било која одредба коју бисмо ми усвојили, а која би имала ретроактивно дејство, па и на ове тајкуне, што бих ја желео, била би

противуставна. Дакле, цабе би крчили. Овај закон би био проглашен неуставним.

Како убудуће заштити пољопривредно земљиште, да не падне у руке правних лица, неких других тајкуна и да они то не продају, а да подсетим да је „Агрокор“ куповином „Дијаманта“ постао власник пољопривредног земљишта. Значи, пошто је „Дијамант“ имао одређену површину пољопривредног земљишта, куповином „Дијаманта“ у приватизацији „Агрокор“ је постао власник тог пољопривредног земљишта, а мислим да је то продао Матијевићу и убудуће, уколико држава осети да је то опасно, она може поново да уведе институт права прече куповине.

По овом закону, све земљиште које буде понуђено после десет година физичким лицима, странцима, прво држава има право прече куповине, па онда комшија има право прече куповине, па тек после та два првенства куповине, тек онда страни држављанин, физичко лице које има пребивалиште на територији те локалне самоуправе, који десет година има пољопривредно газдинство може да купи до два хектара, под условом да има механизацију и да се бавио пољопривредом три године. Дакле, тек после та два права, такво исто право, уколико држава буде сматрала да треба користити, може да уведе правним лицима или да стимулише комшију, односно наше домаће физичко лице да му да повољан кредит да он има право првенства, пошто га има, да он купи то пољопривредно земљиште.

Неистина је да не постоји институт да заштитимо и то земљиште од странаца, од страних правних лица. Дакле, уколико желимо, ми можемо да кредитирамо домаће физичко лице да оно има право првенства да купи, дао бог, од „МК комерца“, од „Делте“, „Агрокора“ и других тајкуна пољопривредно земљиште. Уколико држава то буде желела, уколико ова власт остане, ја мислим да ће се то и десити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Треба брисати цео овај члан.

Нажалост, немам довољно времена да сваки став образлажем, али су интересантни ови услови које сте предвидели да би странци могли да купе земљу. Између осталог, кажете да је лице „најмање десет година стално настањено у јединици локалне самоуправе у којој се врши промет пољопривредног земљишта“.

Страх који се јавља када се види ова одредба подсећа на време пре отприлике годину дана, када је ваша влада имала идеју да мигранте који су

дошли у Србију расели по напуштеним домаћинствима по Србији, тако да ми нешто личи да би ово можда могло то да значи. Прошло је већ неко време, проћи ће и тих укупно десет година и можда ћете на тај начин продавати земљу, као што су, понављам, пољопривредно земљиште продавали и пре вас. Али нема никакве разлике између Тодорића и овог вашег Ал Равафеда. Дакле, на исти начин се неодговорно понашате према пољопривредном земљишту, према српским сељацима.

Овде говорите о праву прече куповине и ја вас питам – шта ће држави земља? Право прече куповине треба да имају пољопривредници, сељаци, а не држава. Држави треба земља само да манипулише, да се злоупотребљава. Држава се бави државним послом, државном управом, а не пољопривредом. Пољопривредом се баве сељаци, баве се пољопривредни комбинати, господине министре, и, у том смислу, кад сте већ доносили, требало је да урадите ово. Наравно, ви нисте размишљали на тај начин, као што сте предвидели да ћете ви као министар, заједно са колегом другим министром, да одређујете право прече куповине, рокове, услове и начин поступка. Ако имате ово у закону, онда вам то не треба.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Смисао овог амандмана да се овако прецизно наведени услови под којима држављани чланица ЕУ могу стећи право на куповину два хектара земље је управо да се спречи на неки начин дискриминација између грађана који су заинтересовани, евентуално, да повећају своје имовно стање тако што ће два хектара земље да купе у Србији. Није наодмет да мало хумора унесемо у ово.

Не прети опасност Србији, када је у питању пољопривредно земљиште, од оних који ће купити два хектара. Ми морамо да размишљамо како ћемо да спречимо оне који су као, примера ради, покушали на Златибору да пољопривредно земљиште, задруге, претворе у грађевинско земљиште, па су били умешани чак и чланови Владе. То је била велика афера у јавности; Зорана Михајловић је ту предњачила, ушла је у сукоб са локалном самоуправом тако што је једноставно дошла на идеју да пољопривредно земљиште, претежно пашњаке, претвори у грађевинско земљиште.

А шта мислите, због чега је атрактивно, између осталог, земљиште ПКБ-а? Налази се већим делом на територији града Београда, па ви видите колика је евентуално корист ако се то претвори у грађевинско земљиште.

Министре, ја уважавам што ви то негирате, али знате, има једна истинита анегдота. Када је Макнамара дошао у посету тадашњој Југославији, питао је тадашњег председника савезне владе, Бранка Микулића, ко гарантује да ће се вратити евентуално кредити које да Светска банка. Бранко Микулић је рекао – ја лично и моја влада. Тако ми изгледа ово ваше одмахивање главом. Ви сте промењиви, доћи ће једна нова гарнитура, па ће то да се досети. Није суштина овако прецизно навести. И шта ће бити ако вам неко из Комитета ЕУ каже да је ово дискриминација, хоћемо ли поново заседати и стављати ово ван снаге?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

Само да обавестим да Посланичка група Српске радикалне странке нема више времена, осим од представника и по амандману.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па све државе за протеклих 20 година које су улазиле у ту творевину која се зове Европска унија имале су обавезу да статусно изједначе у погледу стицања права својине на непокретностима држављане ЕУ са својим домаћим држављанима и сви они су ту обавезу морали да изврше у неком временском периоду од кад та држава постане члан Европске уније. Нисмо ту нешто специфично, те та специфичност не може ни да постоји. И ми немамо потребе да пре уласка у ЕУ правимо неки период када не треба дозвољавати то стицање, јер ми никада нећемо ни бити члан ЕУ. То је једна ствар, која је врло важна.

Друга ствар, овај члан вам је потпуно погрешан, јер он стварно задире у нешто што се тиче дискриминације. Ви доводите у неповољан положај и различит положај приватно лице, власника пољопривредног земљишта у приватној својини, када то продаје, наводно неком странцу и када продаје нашем држављанину. Јер, ипак, уставна одредба говори да је промет тог земљишта „слободан“, а ограничења и посебни услови морају да делују генерално. Ви ту вршите својеврсну замену теза. И то је, по мени, погрешно.

Још нисам чуо да је Министарство пољопривреде искористило своје законско овлашћење из члана 59. став 2. Закона о пољопривредном земљишту. Знате и сами, ако се годину дана не користи за... Примењујете то? А, не примењујете. Па вероватно немате капацитете да то примените и да нађете подобно лице које би у следеће три године ушло у закупни однос и обрађивало земљиште које годинама није обрађено.

Знате, ја мислим да се ту налазе велики ресурси за српску пољопривреду. Пошто је ово практично крај расправе, овај закон је лош. Није добро да се на овај начин играмо са овом стратешком вредношћу, а то

је ипак пољопривредно земљиште. Мале државе, мали народи чувају оно своје што имају. Немојте да се упоређујете са великим државама.

Запамтите само још једну врло важну ствар. Некада давно, пре 150 година, развијена је једна доктрина која каже – Сибир није власништво Русије, то је светско богатство, то припада свакоме. Ко може да га користи? Може да га користи приватни власник.

Ово што ради ЕУ, то је модификована варијанта. Где је Немац власник, то је немачко, а тамо где је немачко, ту има легитимно право да дође и немачка војска. Запамтите, они се тога нису одрекли. Дајте да се и ми не одричемо онога што је само наше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем.

Искористићу прилику да још нешто кажем о спорном уставном основу ових нових решења и о томе што су већ колеге више пута данас рекле.

Потпуно се слажем, и сама сам то истакла, да је више вођено рачуна приликом писања ових решења о ССП, него о Уставу Србије, јер како другачије да протумачимо то што се као уставни основ ових решења наводи члан 97. Устава став 1. тачка 9) и тачка 12), где се заправо уопште не помиње пољопривредно земљиште и који не даје заиста никакав основ за ова решења.

Заиста бих волела да ми неко објасни на који начин је овде нађен основ да се оваква решења напишу. Много више бих волела да се предлагач позабавио неким другим члановима Устава. Ја као неко ко није правник можда не би требало да говорим о томе, требало је, кажем, да се предлагач тиме позабави, али можда би боље било да су се погледали неки други чланови Устава, као што је, рецимо, члан 58, који јемчи мирно уживање својине и других имовинских права, али то не мора бити право својине, то може бити право коришћења, плодуживања, право закупа итд.

Ова права, која иначе припадају грађанима Србије, могу бити, то су и нека од права која могу бити угрожена овим законом и овим додатним решењима, што значи да се овим, понављам, новим решењима управо поново угрожава и погоршава положај и права грађана Србије.

Такође, члан 17. Устава каже да странци уживају права гарантована законом, сем оних која припадају само држављанима, грађанима Србије. Па није ваљда бесмислено да нека права имају само грађани Републике Србије а не и странци?

(Председавајући: Приводите крају.)

Могла бих да наведем још неколико чланова Устава, али немам више времена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, једино власт СНС пристаје да продаје пољопривредно земљиште странцима. А не само да нисмо ушли у ЕУ, него у ЕУ никада нећемо ући, па и за ових 10 година за које ви покушавате да делимично ограничите продају пољопривредног земљишта странцима. Све друге рекао бих озбиљније владе у ЕУ су, наравно, ограничавале ту могућност и 11 година после уласка у ЕУ, а ми, ево, 11 година пре уласка у ЕУ нудимо продају пољопривредног земљишта странцима.

Наравно да грађане Србије нисте ништа питали о томе на референдуму, нисте имали чак ни јавну расправу. Ви, господине министре, не можете да наведете једну асоцијацију пољопривредника која вас подржава у продаји пољопривредног земљишта странцима, јер такве асоцијације нема. Ниједан српски пољопривредник, нормалан, рекао бих и додао, никада неће подржати продају пољопривредног земљишта странцима.

Ви, наравно, нисте имали храбрости да питате грађане Србије на референдуму шта мисле о овој вашој идеји.

Наравно да ви овде изједначавате држављане чланица ЕУ са држављанима Србије. То је вама битно, да ви заштите права грађана других држава, а заборавили сте права сопствених грађана.

Нисам приметио да помињете у овом предлогу измене и допуна Закона о пољопривредном земљишту, примера ради, да грађани Руске Федерације могу да купују пољопривредно земљиште у Србији, пошто су вама само чланови ЕУ приоритет. То је оно што ви слушате, што ви морате да испуните и у чему сте ви идентични са политиком бившег режима.

Овде смо чули заиста интересантне жалопојке како не ваља тај ССП али ето ви га примењујете, како је неко лоше испреговарао, али ето ви идете тим погрешним, тим погубним путем. Па где су ти храбри напредњаци, ти велики заштитници Србије, те велике патриоте? Где је тај највећи од свих синова наших народа и народности, Александар Вучић, да лупи шаком о сто и каже – нећемо више тим погубним путем за Србију у Европску унију по сваку цену?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, ја вас молим да почнете да причате коначно о амандману. Ево, два минута сам вас пустио да причате шта год хоћете, шта вам падне на памет, мада је то тешко.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Велико хвала, господине председавајући, на вашој сугестији.

Само сам желео да кажем да ви заправо кријете суштину овог закона и да ми нашим амандманима покушавамо да вратимо ствари на прави пут, а једини прави пут је – забрана продаје пољопривредног земљишта странцима, која ће и законски и уставно бити загарантована за сва времена. То је политика Двери.

Ја нисам срео, верујте, ових дана ниједног члана СНС-а или бирача СПС-а који је за продају пољопривредног земљишта странцима, који би ово подржао када бисте ово ставили на референдум. Ви не смете ово да ставите пред сопствене чланове, јер би они подржали ово што ја данас говорим у Народној скупштини Републике Србије. И они су против продаје пољопривредног земљишта странцима. Лажете и сопствене чланове шта данас радите и какав закон желите да донесете, јер слушате централни комитет из Брисела, јер сте нешто дужни бриселским комесарима, јер немате сопствено мишљење и сопствени став, јер заправо све време радите за интересе ММФ-а, Светске банке, Брисела, Вашингтона, НАТО-а и оних који овде командују годинама уназад.

То је суштина приче. Ви сте исти као и бивши режим, нема разлике између бившег и садашњег режима у слугерањском односу према ЕУ. Овим законом ви то најбоље доказујете, јер кажете – морамо... Пазите, морамо да испунимо оно што је неко пре нас потписао. Што морате? Где то пише да морате? Зашто не бисмо оспорили ССП? Зашто га не бисмо суспендовали? Зашто га не бисмо укинули кад нам не одговара?

Па професор из ваших редова је лепо рекао да је против ЕУ, само не може да објасни зашто онда гласа за законе у корист ЕУ. Из ваших редова је....

(Председавајући: Колега Обрадовићу, ја вас молим да говорите о амандману.)

... Који су против ових накарадних закона.

Дакле, веома је јасан став Српског покрета Двери, који данас има апсолутну подршку грађана Србије. Сви грађани Србије су против продаје земљишта странцима, када би им неко уопште и дао прилику да се изјасне на референдуму.

Зато ви забрањујете референдум, јер знате да бисте на том референдуму изгубили. И када бисте питали по питању уласка Србије у ЕУ,

и када бисте питали о бриселским споразумима, и када бисте питали о геј-парадама, и када бисте питали о продаји пољопривредног земљишта странцима, на сваком од тих референдума ви бисте изгубили, и зато не смете да изађете на референдум него овако замајавате јавност, као ви нешто штитите, а заправо сте најобичније слуге Брисела и Европске уније.

Зато сте исти са политиком ДС-а, не смете да скренете са тог пута. Као што се некада говорило да се не сме скренути са пута Јосипа Броза Тита, тако ви не смете да скренете са погубног пута Србије у ЕУ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, ја сам вас пустио да се не бисте представљали као жртва владајућег режима.

(Бошко Обрадовић: Ви сте срце.)

И то што ми добацујете да сам срце само говори да можда имате и неке друге европске вредности... (Аплаудирање и смех у сали.) Али, скрећем вам пажњу да ћете, ако још неки пут некога овде назовете лажовом, добити опомену. Имате право да користите синонине и тако даље, али немате право да вређате посланике и министре. Рекли сте да неко овде лаже.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика.

(Маја Гојковић: Повреда Пословника.)

Реч има народни посланик Маја Гојковић, по Пословнику.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем посланику Орлићу на правилном тумачењу Пословника, онај ко каже „повреда Пословника“ први добија реч.

Дакле, позивам се на повреду члана 106. и члана 108. Претходни говорник није ништа рекао о тачки дневног реда, односно овог пута о амандману. Чули смо неки трактат о понашању и политици Јосипа Броза Тита, чули смо о ДС, чули смо шта би волела Посланичка група Двери да се оствари, а то је да имају апсолутну подршку њиховој политици, али нисмо чули о амандману баш ништа.

А, председниче, прекршили сте члан 108. зато што ви расправљате са посланицима и ви их на нешто упозоравате и молите их да крше или да не крше Пословник, да увреде неког, па, ето, следећи пут ако не увреде, онда, или ако увреде поново ви ћете их казнити. Ви само можете да примењујете члан 108. став 1. Пословника, да се старате о реду на седници, употребите или не употребите став 2. Пословника, да казните неког, а ове педагошке мере по Пословнику не постоје и у неким случајевима не дају баш никакве резултате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника?

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Ево, због вас, не.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Народни посланик Срђан Ного, повреда Пословника.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Члан 27. прецизира да се само председник Народне скупштине, у овом случају ви као потпредседник на месту председавајућег, стара о реду на седници. Госпођа Гојковић се јавила као наш колега, као народни посланик, указујући да је повређен Пословник, а ја бих хтео само да кажем да сте ви ти који процењујете, тумачите повреде Пословника, а на шта упућује овај члан 27. Ви сте меродавни. Није логично да, обично, народни посланик суфлира да ли неке треба изрећи казну или не, с обзиром на то да сте ви водили дијалог. Мислим да председавајући има задатак да води дијалог са народним посланицима и то је једна нормална ствар. Мислим да ми не треба да будемо неко ко не може да разговара између себе.

Господине Арсићу, ви сте исправно поступили. Не, указујем на госпођу Гојковић и само потенцирам да је дијалог нешто што треба форсирати у овој скупштини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, председавајући не води дијалог него води седницу у складу са Пословником.

Колегиница Маја Гојковић има пуно право да укаже на повреду Пословника, као и сваки други народни посланик, тачно је тако, с тим што председавајући одговара за примену Пословника, а неко од посланика, ако сматра да председавајући не ради добро свој посао, има право да укаже на повреду.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Реч има народни посланик Маја Гојковић, повреда Пословника.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: У питању је члан 103, у ком се говори да сваки народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника, односно овог пута председавајућег Народне скупштине ако сматра да није у складу са одредбама овог пословника учињеној на седници Народне скупштине која је у току, и то непосредно по учињеној повреди.

У потпуности разумем посланике да је прошло тек годину дана у овом сазиву, колико ми радимо, и да су они нови посланици, али мислим да је за сваког посланика који је желео да прочита Пословник било сасвим довољно времена да се упозна са овом одредбом члана 103. став 1. да сваки посланик има право да укаже на повреду Пословника, а на вама је да дате тумачење и да гласањем одлучимо да ли је повређен или не.

Нема то никакве везе што сам ја председник Народне скупштине. Сваки посланик – и председник, предуслов је да буде и посланик – сиђе у клупу и дискутује и има право да користи пословничке одредбе, па и повреду Пословника. Толико од мене, бесплатно савет колеги који је тек годину дана посланик. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјашњава о вашој повреди Пословника?

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Нисте ви повредили Пословник, али могућност да посланици повреду Пословник не постоји код нас, тако да не. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Орлићу, јесте ли одустали од реплике?

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Морам, зарад јавности, када говоримо о овом амандману, да укажемо на нешто што смо дужни да кажемо, а то је да оде имамо једну стравичну обману јавности – нико не продаје земљу странцима, нити је то могуће. И овај закон то спречава.

Овде је поента само у томе што је неко научио фразе и врти те исте фразе у пет реченица, ваљда по савету баш оних што је он критиковао, ЕУ, НАТО. По њиховом савету му је послата таква потпредседница у партију и овде обмањује јавност на овакав начин. Неки се проналазе овде.

Заиста молим оне који критикују овакав закон да кажу шта је алтернатива. Хоћемо да уништимо конкуренцију? Хоћемо да уништимо пољопривреду докраја? Хоћемо, на крају крајева, пошто се овде износи једна нетачна теза, каже – зашто само према грађанима ЕУ? Па са њима је потписан Споразум. А зашто морате ово да донесете? Па да не бисте банкротирали, неко ће вас тужити.

Нажалост, неко се 2008. године једнострано обавезао да примењује ССП. У томе је суштина. Ми смо се обавезали једнострано да нешто примењујемо. И сад када бисмо то прекинули да радимо неко би нас тужио, пред сваком арбитражом изгубили бисмо сваки спор. Што не кажете грађанима кад бисте то урадили да би ова земља банкротирала. Хоћете земљу до банкрота да доведете? Је л' вам то политика?

Да, ми доносимо закон, исправљамо не грешку него једну катастрофу, коју је неко 2008. године урадио и покушавамо да заштитимо пољопривредно земљиште. А ови што изричу овакве флоскуле и што, онако, више демагошки приступају овој теми, они би, заправо, довели ову земљу до потпуног банкрота.

Министре, мислим да сте и ви дужни да се јавите и да кажете о чему се овде ради. Ја тврдим и даље да се ови људи плаше било какве конкуренције, јер никада нису научили да послују нити да раде у било чему где постоји неко тржиште, него искључиво желе да заштите интересе појединих домаћих тајкуна овде. И то је највећи проблем. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Шеварлић, Костић, времена више немате; цаба се јављате.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, опет ћу исто јавности ради. Овде се шеф једне посланичке групе позивао на референдум; питао је што по овом питању не спроведемо референдум.

(Један од народних посланика: Је ли ово по амандману?)

Наравно да је по амандману.

Референдум није могућ. Међународни споразуми и уговори, по Уставу Републике Србије, не могу бити предмет референдума. Да је неко прочитао Устав, то би морао знати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Пошто су се стекли услови, предлажем да констатујемо потврђивање мандата народном посланику у Народној скупштини за упражњено посланичко место како бисмо омогућили његово учешће у раду Народне скупштине.

Добили сте одлуку РИК-а о додели мандата народног посланика ради попуне упражњеног посланичког места. Уручен вам је Извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, који је утврдио да су се стекли услови за потврђивање мандата народној посланици, са предлогом да Народна скупштина, сходно члану 27. став 5. Закона о избору народних посланика, констатује потврђивање мандата народној посланици Гроздани Банац, изабраној са Изборне листе Александар Вучић – Србија побеђује.

На основу Одлуке РИК-а и Извештаја и предлога Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, а сходно члану 27. став 5. Закона о избору народних посланика, констатујем потврђивање мандата народној посланици Гроздани Банац.

Поштована народна посланице, молим вас да, сагласно члану 17. Закона о Народној скупштини, приступите полагање заклетве.

(Председавајућа чита текст заклетве, а народна посланица понавља.)

„ЗАКЛИЊЕМ СЕ ДА ЋУ ДУЖНОСТ НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА ОБАВЉАТИ ПРЕДАНО, ПОШТЕНО, САВЕСНО И ВЕРНО УСТАВУ, БРАНИТИ ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА И ГРАЂАНСКЕ СЛОБОДЕ И ПО НАЈБОЉЕМ ЗНАЊУ И УМЕЋУ СЛУЖИТИ ГРАЂАНИМА СРБИЈЕ, ИСТИНИ И ПРАВДИ!“

Хвала, посланице.

Молим да потпишете текст заклетве.

Честитам вам у своје име и у име Парламента Републике Србије на избору за народног посланика.

(Аплауз.)

Молим посланике из Посланичке групе СРС да не пуштају страну химну у Парламенту Републике Србије. Не могу да утврдим...

Свака држава је у овом парламенту страна држава и не могу овде да се пуштају химне других држава, јер се химна Републике Србије не пушта у туђим парламентима. Према томе, молим да се уздржите. Без обзира на то чија је химна; мене то апсолутно не интересује. Свака држава осим Србије је страна држава за нас. Надам се да је то јасно.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту којим сам предложио да се промени назив члана 72ђ.

Сама чињеница да у закону имамо 72ђ ознаку члана говори о томе какви су нам закони и какав нам је правни систем, колико пута смо принуђени да мењамо и допуњујемо донете законе и колико често. То говори и о доследности нашег правног система и његове целовитости и говори о томе у каквим условима ми живимо и радимо у овој земљи, у каквом правном систему треба да се сналазимо.

Предлагач, дакле Влада Републике Србије предложила је да члан 72ђ носи назив Отуђење пољопривредног земљишта у приватној својини.

Тражио сам да се наслов члана промени како бисмо потпуно прецизно регулисали шта заправо тај члан регулише, односно како бисмо у наслову навели само оно што тај члан регулише, и то је суштина ове тродневне расправе о овом закону. Дакле, Предлог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту заправо регулише искључиво купопродају и промет пољопривредног земљишта када је продавац домаће физичко лице а купац стране физичко лице држављанин Европске уније, ништа више од тога.

Стога сам и тражио да члан 72ђ носи назив у складу са опсегом који тај члан и регулише, а то је – „Услови под којима држављанин државе чланице Европске уније може стећи пољопривредно земљиште у приватној својини“. И то је све. Дакле, то је оно о чему ми причамо овде три дана.

Ако буде усвојен закон овако како га је Влада Републике Србије предложила, ништа више од овога неће бити промењено и неће бити регулисано другачије него као досада. Наиме, хоће ли, као и досада, „Ал Дахра“ моћи купити још хиљаду хектара пољопривредног земљишта у Републици Србији на исти начин како је то могла да уради и раније? Хоће. Хоће ли неки други, ПИК Бечеј, након усвајања овог закона моћи из стечаја са својим пољопривредним земљиштем бити испод цене продат па да неки домаћи тајкун дође на тај начин јефтино у посед пољопривредног земљишта у Србији? Хоће.

Дакле, предложене измене и допуне закона ништа од овога не регулишу. Или, ако хоћете и даље да видимо креативности наших домаћих привредника, хоће ли се, рецимо, моћи догодити ситуација да се деси реституција у корист Српске православне цркве па да локални привредник договори са Српском православном црквом да ураде комплетну замену земље тако да сва та земља дође њему у руке, а да онда локални пољопривредници на територији општине остану без иједног хектара земље за изнајмљивање или за испашу стоке? Хоће, све ће то и даље бити могуће.

Дакле, једина ствар коју овај закон регулише је ситуација која је сасвим мало извесна, а то је – да физичко лице држављанин ЕУ, земље у којој има много веће субвенције по хектару него што има овде, земље у којој нема чланова закона са 72ђ и „ш“, дакле у којима нема честих измена и допуна законских прописа, у којима постоји стабилан и постојан правни систем, да он оданде дође овамо у потрази за нашим пољопривредним земљиштем. Дакле, то је једина ствар коју овај закон регулише.

Све ово друго што нам се досада догађало, све оно што се ставља на терет садашњој и претходној власти, све ће то и даље бити могуће и ово је у суштини права и једина ствар о којој ми три дана овде расправљамо. Зато сам тражио да се наслов члана усклади са опсегом који тај члан регулише, ништа више од тога. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Горан Ћирић, Балша Божовић, Александра Јерков, Горан Јешић, Маја Виденовић, Верољуб Стевановић, Весна Марјановић и Радослав Милојичић.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Члан 3. измене и допуна Закона о пољопривредном земљишту је централни члан и покушано је да текст тог члана буде формулисан тако да Влади Републике Србије, што је вероватно легално, омогући да даје поруке да стављамо члан о продаји земље странцима зато да је никада не бисмо продали странцима – што није легитимно, легално јесте – или да омогући владајућој коалицији да, такође, користи овај члан да би могла да каже – ево, овако никада нећемо продати никакву земљу никоме. Међутим, то тако, нажалост, не бива.

И, уз остављање рубрума Услови за промет пољопривредног земљишта у приватној својини, а уклањање рубрума на 2.2. потпоглављу које говори о земљишту у државној својини имамо и очиту разлику да се тамо говори о отуђењу земљишта у државној својини а овде о овима за промет пољопривредног земљишта. Једно и друго није исто.

Пажљиво читајући предложени члан 72ђ и бивајући привржена да ССП има бити примењен, хармонизован, какогод, онда сам видела шта у ствари значи вишак речи у члану 72ђ који је предлагач понудио. Значи два става које ми нудимо уместо основног предлога.

Први став: „Држављанин државе чланице Европске уније пољопривредно земљиште у приватној својини, полазећи од Споразума, не може стећи ни као правно ни као физичко лице“.

Други став истог члана: „Држављанин државе чланице Европске уније који је и држављанин Републике Србије пољопривредно земљиште у приватној својини може стећи под истим условима као и други држављани Републике Србије“.

Овим се уважавају обавезе које имамо према Споразуму. Овим се уважава обавеза да се отвори и овим се говори о реалности. Шта је реалност? Када се одредбе које нам је предлагач поднео као основни предлог преведу, онда се своди на то да земљиште не може стећи нико ко нема држављанство Србије. Пошто у Србији има довољно грађана који имају двојно држављанство, осим грађана држава попут Црне Горе, које забрањују двојно држављанство, онда је време и да признамо да је то њима намењено, као што у било којој земљи ЕУ, да ли у форми привременог или трајнијег гастарбајтерства, постоје држављани Србије који су истовремено држављани и других чланица ЕУ.

Њима сте наменили овај члан, али нећете да се то зна. И нећете да се зна да ће Србија продавати пољопривредно земљиште у приватној својини. То не може да се не зна. И то је лоше. Кампања коју покушавамо да преживимо и у овој скупштини, иначе у јавности, да је ССП лоше

преговаран па је ово исходиште, рекла сам то у расправи у начелу, никоме неће донети користи, апсолутно никоме.

Треба да одрастемо. Треба да знамо како се...

Да, даме и господо, да одрастемо, да не лупетамо овде како се преговара ССП и да будемо поносни што појма немамо. Да одрастемо.

(Владимир Ђукановић: Како сте преговарали ви?)

Можете и добацивањем да ме питате, ја вас врло пажљиво и стрпљиво слушам. Од почетка ове расправе слушам научене реченице које се у овом занату зову „месец бокс“, да смањимо штету што ћемо да слажемо наше бираче па ћемо ипак продавати земљу у приватном власништву. Што је легално, легитимно није. Али слушам недопустиво незнање о томе како тече процес европских интеграција, укључујући процес преговарања о ССП. Имате и амандман који то доказује. Потпуно незнање! И ја ћу о том амандману када буде на дневном реду. Тај амандман сте прихватили. Појма немате шта сте прихватили. Влада га је понудила. Свако ко изговара реченицу „лоше је испреговаран, једнострано“, неће да одрасте па ће се играти у песку периферије.

Моја понуда...

(Народни посланик Маријан Ристичевић добацује.)

Народни посланиче, ако имате било шта да ми саопштите, изволите...

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланиче, немојте добацивати.

Изволите, Гордана.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Ако сте нервозни што говорим истину, молим вас да се суздржите. Ако не можете да се суздржите, онда молим председницу Народне скупштине да вазда једна другој помогнемо да овде буде дијалог.

ПРЕДСЕДНИК: Рекла сам.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Чула сам. Захваљујем.

Дакле, ова два става говоре оно што ви у суштини предлагате, изузимајући фолклор расправе која се дешава у овој сали и која се дешавала на одборима.

И поновићу овде за крај, у покушају да вам предложим да прихватите овај амандман, и овај амандман као и сваки други. Гласа се групно на седницама одбора, то што се овде не разуме шта то значи или што се мисли „па шта нас брига, ми смо већина, можемо како хоћемо“ говори једнако о владајућој већини као и о опозицији. То је наш неспоразум. Баналан, али дубок. Не може групно да се гласа о амандманима. Не може да нас нервира што има 42 амандмана. Не можете

подизањем руку да прогласите да Пословник не важи на седницама одбора и да буде групно гласање против амандмана. Не може.

Е, из истих начина посматрања шта је институција, шта су одбори, из истих ципела овде слушамо незнање о преговарању током постизања ССП.

Пре или касније, мислим више пре него касније, ми ћемо заједно, министре, сведочити о томе да мој амандман, да наш амандман, амандман Демократске странке у суштини представља поштену и примењиву верзију вашег основног предлога. Нема лажи, нема преваре. Ако имаш двојно држављанство, изволи, по два хектара. Два по два, два по два, двадесет пута по два, какогод, али је то оно што ће се у суштини дешавати, уз блокаде у односу на услове.

Ви нећете да говорите овде о отуђењу приватног, а то пише у неким законима других земаља, које су такође потписивале ССП, али говорите о отуђењу пољопривредног земљишта у државној својини. Или су исти услови, а и они услови и ови услови, ово отуђење и оно отуђење, или хоћемо да на прилично аматерски начин и алкаво покушамо да сакријемо оно што се сакрити не може – приватно пољопривредно земљиште ће бити продавано, једино је питање коме. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Стошић.

Изволите.

МИЛОРАД СТОШИЋ: Поштоване колегинице и колеге посланици, уважени министри, поштовани грађани Србије, ми говоримо данас о овом закону о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Он нуди нека изнуђена решења која су ограничена Споразумом о стабилизацији и придруживању. Мислим да има неких добрих решења о којима сам говорио у начелној расправи, али хоћу да изнесем пре свега лични и став ПУПС-а у вези с пољопривредним земљиштем. А наш став је познат – ни педаљ земље странцима.

Међутим, ми као одговорни људи морамо поштовати међународне споразуме које је неко у наше или у име државе или народа потписао. Зато и кажем да су ово нека изнуђена решења и каква су таква су, сигурно су боља него што је предвиђено Споразумом о стабилизацији и придруживању.

Због тога сам и хтео да се овај закон поправи на неки начин и поднесеним амандманом на члан 3. у новом члану 72.ђ у 1. ставу, после речи држављани државе чланице ЕУ, додаје се и текст – као и домаће правно лице чији су власници или сувласници држављани државе чланице

Европске уније. Тај би члан требало да гласи у целости: „Држављанин државе чланице Европске уније, као и домаће правно лице чији су оснивачи и чланови држављани држава чланица Европске уније, пољопривредно земљиште у приватној својини, полазећи од Споразума, могу стећи правним послом уз накнаду или без накнаде под условима прописаним овим законом“, што значи да у исту равн стављамо и власнике неких правних лица као што смо ставили и држављане државе чланице Европске уније.

Ја сам дао логично објашњење. Сматрам да се предвиђеним чланом мора допунити одредба која би проширила дејство предвиђених измена и допуна и на домаћа правна лица чији су власници или сувласници држављани држава Европске уније како посредним путем, оснивањем или регистровањем фиктивних привредних друштава или удружења не би дошло до могућности злоупотребе ових законских решења, односно посредног стицања својине над земљиштем мимо услова предвиђених предложеним чланом.

Такође, у овом члану сам предложио и промену става 7. додајући – домаћа правна и физичка лица треба да имају право прече куповине, као што је то држава Република Србија.

Овај став би изгледао овако: „Република Србија, домаћа правна и физичка лица власници суседних парцела имају право прече куповине пољопривредног земљишта у приватној својини које је предмет правног посла из става 1. овог члана“. Када сам ово предлагао, руководио сам се тиме да се омогући нашим домаћим правним и физичким лицима – ако се та два хектара граниче са њиховом парцелом, да они имају право прече куповине.

Мени је јасно ово објашњење господина министра. Донекле је прихватљиво, међутим, сада не можемо рећи да ли сам у праву ја који предлажем овај амандман или је у праву министар који је одбио мој амандман, али ће то свакако време показати ко је био у праву и да ли смо ми допринели или нисмо допринели усвајањем или неусвајањем овог амандмана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дијана Вукомановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Ја сам у овом првом амандману ишао, како бих рекао, радикално, интегралном, системском решењу, које је очито превише оштро или неприхватљиво за владајућу већину, да се тај проблем реши тако да бисмо просто ставили ван снаге овај закон, односно ове измене, и остали на формулацији која је и била, а то је важећа формулација, то је забрана промета, односно продаје приватног земљишта.

Ово је један технички амандман али који каже – ако то већ нећете, ако већ хоћете да барем формално омогућите, или омогућимо, странцима да могу да купују пољопривредно земљиште, онда хајде да та интенција, која је отприлике очигледна и нико је ту није оспорио, а неки од колега из владајуће већине су то и директно рекли, да и ми заправо као то омогућавамо а заправо им онемогућавамо и спречавамо.

У том смислу рекао бих да моје колеге, неки из Двери су били престоги када кажу да ће ово сада навелико омогућити продају пољопривредног земљишта. Неће та два хектара, по два хектара... Кажем, они који су заинтересовани, уз све ове блокаде и услове који су постављени, стварно неће бити превише мотивисани да навале и да купују. Они који купују, посебно ови шпекулативни, међународни капитал, он ће ићи на отварање предузећа, заједничких фирми и на тај начин ће отуђивати, односно преузимати пољопривредно земљиште у Србији, као што је то чинио и до сада.

Мој апел министру и Влади, било којој влади, садашњој и некој будућој, надам се, јесте да што пре предузме неке мере. Није једноставно, али да спречимо.

Што се тиче ССП-а, за разлику од колегинице Чомић, ја заиста мислим да је лоше испреговаран, поготово у неким аспектима, то уопште није спорно, и требало је ту да се интервенише. Али, када погледамо, лоше је испреговаран и Бриселски споразум, узгред, тако да немамо право да се жалимо, односно владајућа већина да се жали само на Бриселски споразум и претходну власт, јер је и она још горе и још катастрофалније испреговарала, садашња влада, Бриселски споразум о Косову.

Било како било, а нисам случајно споменуо Бриселски споразум, управо због тог Бриселског споразума можда је могуће да ЕУ неће реаговати критички према оваквим изменама, иако и они нису слепи и јасно

је и њима да се заправо на овај начин у суштини спречава или омогућава и истовремено онемогућава промет пољопривредног земљишта.

Мени је то мало наивно, мало провидно, мало неозбиљно, а онда сам хтео овим амандманом да мало смањим ту неозбиљност тако што бисмо избрисали ову тачку 4. у овом члану 72ђ, где се тражи, поред свих оних десет година, поред свега другог, колико треба да имају регистровано домаћинство, колико треба да су стално настањени у јединици локалне самоуправе... Па колико је тих Хансова и Пјерова стално настањено 10 година у јединици локалне самоуправе? Па им се још тражи да имају у власништву механизацију и опрему за обављање пољопривредне производње, при чему се не спецификује шта значи та опрема и механизација; то може да значи комплетна механизација, а може да значи трактор, а може да значи прскалицу за воће, може да значи косилицу за шишање траве.

Просто, делује ми мало неозбиљно поред ових озбиљних ставки и услова који се ту стављају, строгих, понекад чак и престрогих, али разложно строгих, да се онда уводи и тако неозбиљан критеријум као што је механизација, и то без спецификације шта значи механизација и опрема за обављање производње. Значи, могу да буду и обичне грабуље па да то буде услов или да не буде услов.

Просто, то би се могло избацити, не би болело, а показало би се или би бар мало озбиљније деловао овај предлог закона са којим идете, и који, кажем, понављам и тиме завршавам, неће бити предмет критике од Брисела само због тога што су задовољни неким другим стварима које власт одрађује пре свега на Косову и на неким другим пољима. Када буду незадовољни, онда ће покренути ово питање и натерати вас да промените овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Позивам да се не прихвати. Увођење заштитних мера – ми смо данас образложили, а ако неко данас није стигао да испрати све, радили смо то и у петак, ако је и тад био заузет, радили смо то и у четвртак. И да, сматрам да постоји пун смисао у постојању ових мера.

Уосталом, још једном, нисмо ми ове ствари измислили у четвртак. Ове ствари већ постоје, примењују се. Да ли има или нема било какве везе с Бриселом, ево нека закључи свако ко гледа ову седницу, мислим на Бриселски споразум. Разумем да неко просто нема шта друго да каже, али ако ће да се згражава и саблажњава над Бриселским споразумом или, како је сам рекао у амандману на члан 1, над било каквом, чак и теоретском

могућношћу да страни држављанин постане власник па чак и до два хектара, под свим овим условима, и само земљиште из приватне својине, нек изволи, нека објасни обожаваоцима зашто онда сам предлаже да му се то олакша. Предлагањем оваквог амандмана смањујемо услове и олакшавамо причу. Алал вера! Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, само једна кратка исправка. Можда неко ко је грабио новац из Лутрије Србије може грабуље да назове механизацијом. Грабуље су пољопривредна алатка, то није механизација. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, имате 14 секунди.

Реч има Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Нема потребе да трошим тих 14 секунди. Само да вам кажем, ово сам предложио да би та ваша неозбиљност овог вашег предлога била мања, а јасан је мој политички став и он уопште није споран. Дакле, он је против, али ако хоћете да будете озбиљнији, онда макар избаците ово.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Неђо Јовановић и Владан Заграђанин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Санда Рашковић Ивић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја овај амандман делим са Посланичком групом СПС, зато што су амандмани били готово идентични. Дакле, оба решења су таква да покушавамо да максимално чувамо суверенитет ове земље.

Ми не спадамо у ону групу, посебно у странку бившег режима која је олако Јосиповићу поклањала делове територије, Шаренградску аду и тако даље. Ми и те како водимо рачуна о границама Републике Србије, посебно према нашим суседима. Неко је овде рекао да не очекује да ће неки

Европљанин, европски фармер доћи у Србију, јер то је исто као када би неко из Холивуда дошао у Калуђерицу. Нађе се понеко из Холивуда, то и није чудо, да дође у Калуђерицу, а право је чудо када неко са 800 евра плате купи стан у Бечу. То је мало веће чудо и та посланичка група је захваљујући тим олако датим поклонима стекла неке некретнине широм Европске уније, рачуне на разним Девичанским Острвима и тако даље.

Ми, за разлику од њих, чувамо суверенитет земље и ова територија у којој је недозвољено прометовати пољопривредно земљиште ни под којим условима странцима, физичким лицима је територија од 10 километара. Наравно, ми желимо да гајимо пријатељске односе, али не можемо да заборавимо историју, да у европске фармере спадају и хрватски паори, мађарски паори, бугарски паори, румунски паори. Стога ја мислим да је ова одредба од 10 км уздуж границе Републике Србије нужна, као и она која се тиче Копнене зоне безбедности, где је то такође 10 километара. Стога је овај амандман предложен и ја сам захвалан и Посланичкој групи СПС која је предложила исти амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Крунски доказ алкавости и незнања.

Министре, где је граница између Хрватске и Србије? Где је граница између Босне и Херцеговине и Србије? Постоји ли граница, министре? Овај амандман је последица катастрофалне измене и допуна Закона о пољопривредном земљишту из 2015. године, са врло сличном одредбом. Како ћете било коме ко дође код вас да измерите 10 километара од границе са Хрватском и Босном које нису утврђене?

Разумете размере „немам појма ал' добро звучи“? То је овај амандман. То је уместо свега важног о чему треба да се разговара у овом друштву. Границе Хрватске и Србије нису утврђене, као ни границе Босне. Ако ће одговор бити „једном ће бити утврђене“, онда ја питам – па што не ставите овде „административна граница по обавезујућем правном акту који су потписали Београд и Приштина“? И то ће једном бити усвојено, али није сада усвојено.

Није сада усвојено, сада није на снази. И, штавише, ништа нисмо научили из грешака које је правила Хрватска док је приступала а Словенија већ била чланица Европске уније.

Врло сличним поносом на незнање Хрватска је пренебрегла захтев Словеније за цртањем границе на морском дну у Пиранском заливу. Те границе није било. Те ни код Бадинтера није било.

Ја сам исто молила и 2015. у децембру, када је донет овај грозан закон који је сада на снази. И сада, шест месеци касније, ја слушавам „ми чувамо наше границе“ од народних посланика који не знају да ми наше границе нисмо утврдили, нисмо ратификовали, нисмо потписали споразум.

Зашто сам вам рекла да је много боље кад вас ја, рецимо, критикујем, него кад слушате научене реченице за хвалу? Зато што ћете ви имати проблем, јер ће да дође неко и тражиће шуму, парцелу, знају овде сви како је леп горњи Дунав десет километара одатле, како је добра бачка земља, имаћете то и у Срему. Како ћете одбити да дате сагласност за продају приватне парцеле од два хектара? То буду и мале парцеле, углавном воћњаци и остало. Шта ћете му рећи – „извините, не знамо, нисмо утврдили границу између Србије и Хрватске“?

Лакоћа којом се о оваквим стварима на овакав начин говори, говори о свима нама. Није то ни на ползу владајуће већине нити је на корист некакве опозиције, нити је на штету овима или онима. То је неозбиљно. И посрамотно. А ви само мислите да је и покорисно. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани посланици, желим пре свега због јавности и свих који већ данима посматрају расправу која се односи на измену и допуне Закона о пољопривредном земљишту да кажем неколико ствари о овом амандману.

Овај амандман је последица жеља да на идентичан начин поставимо правила игре као што је о томе реч и у претходним изменама закона.

Када ме питате „шта ћете урадити?“, ми као држава имамо свој јасан став да морамо да заштитимо и безбедносне интересе Србије, а с друге стране, мислим да сте једну ствар пренебрегли. Рокови почињу да теку од дана ступања на снагу овог закона. Имамо десет и више година... Од примене. Извињавам се, нисам се добро изразио, а прошли пут сте ми рекли – ако приметите да сте погрешили, коригујте се. Ево, очигледно сам нешто и ја научио кроз ову расправу. И то је нормално, само људи који не желе да се мењају немају право да иду напред.

Има још једна ствар коју желим да вам кажем, ово „за десет и више година“, вама хвала на томе што мислите да ћу ја бити ту на истој позицији да доносим исту одлуку, али надам се да ћемо дотада већ сви заједно решити највеће своје путовање којим идемо тренутно, а то је пут европских интеграција. И управо да не бисмо спречили тај пут европских интеграција, да не настану негативне последице недоношењем, још једном потцртавам ... (Председник: Време.) ... Недоношењем ове измене и ових допуна закона сигурно би био у будућности стављен велики знак питања на овај наш пут.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мени је драго што су припадници бившег режима признали да су нам оставили потпуно разваљену, чак и територијално разваљену државу.

И ја им одајем признање на том признању, али ако они мисле да ће граница бити тамо где се Тадић договорио са Јосиповићем, грдно се варају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Ристић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је на основу члана 157. став 6. Пословника поднео Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду.

Представник предлагача је на седници Одбора за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватио амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 3. амандман су заједно поднеле народне посланице Стефана Миладиновић и Снежана Пауновић.

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Милан Лапчевић, заједно Вјерица Радета, Немања Шаровић, Милорад Мирчић, Миљан Дамјановић, Срето Перић, Наташа Јовановић, Божидар Делић, Зоран Красић и Љиљана Михајловић, заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, др Драган Весовић и проф. др Миладин Шеварлић, заједно Зоран Живковић, Мариника Тепић, Јован Јовановић, Соња Павловић и Александра Чабраја и заједно Саша Радуловић и Ненад Божић.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала.

Госпођо председавајућа, уважени господине министре, амандман је прост и гласи – брише се.

Дакле, ја сам заиста разочаран како сте ви ово одрадили у министарству у коме сте ви министар. Седница је почела 24. и у том члану каже да закон треба да се усвоји осмог дана. Па зар нисте знали да ће да буду амандмани? Зар нисте знали да та седница не може да траје један дан и зар нисте знали да ћете бити ван рока?

А онда, да би се та погубна ствар која се зове, оно што сте неколико пута потцртали, пут ка ЕУ и усклађивање ССП-а са пролазним временом до 1. септембра, исправила, један од колега подноси амандман, који се наравно

усваја, да то буде од дана доношења по убрзаном поступку. Значи не хитно, него сутрадан.

Заиста сам изненађен колико произвољности постоји у доношењу овако озбиљног закона. То што се ја са изменама закона не слажем, то што сматрам да је он погубан по Републику Србију и да је ССП погубан по Републику Србију, то је право моје и моје политичке опредељености, али и ви сте сами рекли да је ССП штетан и ви сте сами рекли нешто што није тачно, да ми њега не можемо да раскинемо.

ССП је противуставан и у њему се саставни део Републике Србије Косово и Метохија не третира као део Републике, јер и самозвана држава Косово има потписан ССП са ЕУ, и то треба рећи. Тако да је најбоље овај закон повући и потпуно поништити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштована председавајућа, желим нешто да кажем, пошто се расправа ближи крају, у погледу овог члана 4, који се односи на време када је ступање и када је примена закона.

Желим само да кажем једну ствар због јавности. Наравно да смо ми одговорни и да нисмо овакву ствар урадили као што сте ви то покушали да наведете. Ми смо пре месец дана усвојили овај закон на Влади и упутили га након тога Скупштини.

Седница Скупштине одржава се ових дана. Да смо у том тренутку знали када ће бити тачан термин седнице, сигурно бисмо ту одредбу ставили у складу са овим што је колега Ристичевић предложио. И ја сам захвалан на томе, то је само доказ да интерактивном дискусијом између свих судионика у овом послу долазимо до квалитетних решења и да нисмо сујетни, а и да не бежимо од било какве конструктивне расправе. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: И ми смо поднели амандман на овај члан који регулише ступање на снагу закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

За завршни коментар, мислим да је баш и тренутак да се каже, ако већ толико сматрате да имате обавезу по ССП-у, онда сте могли мало другачије да конципирате тај закон, да евентуално пропишете неке услове и да онда једним чланом кажете да ће тај члан и тај закон да се примењује у року од седам година, кад Србија постане пуноправни члан ЕУ.

Ви се нисте определили на тај корак. Неке државе које су такође биле у процесу придруживања користиле су то. Додуше, свашта су они

користили и проглашавали земљиште културним добром и тако даље и тако даље.

И на самом крају да се вратимо практично на почетак. Они који су гласали за ССП имају обавезу да гласају и за измене овог закона. Они који нису гласали за ратификацију, односно за потврђивање Споразума 9. септембра 2008. године, не би смели ни данас да гласају.

И да се сетимо ко је гласао: гласала је Демократска странка, гласала је странка Расима Љајића, гласао је ПУПС, гласао је СПС, вероватно је гласао и СПО, Либерално-демократска странка је гласала, Либерални савез Ненада Чанка је гласао. И то сада, кад саберете, није 126. Значи, то није 126. Они су тада имали 140 и нешто, данас немају 126 гласова, и овај предлог закона не би смео да буде усвојен и ове измене не би требало да се прихвате. Е сад, они који су у међувремену променили мишљење вероватно су сада и стиснули Демократску странку и преузимају одговорност и амнестирају Демократску странку за све оно што је лоше, како ви кажете, испреговарано.

Извините за ових 13 секунди.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Ђурић

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Па ево сада на примеру овога последњег члана закона и рокова који су у њему прописани види се колико се темељно, заправо, наша извршна власт Министарства управе упуштају у посао који раде и види се како, заправо, и владајућа већина спроводи европске интеграције.

Дакле, три дана пред истек рока расправљамо о усвајању закона у којем је предложено да ступи на снагу по протеку рока, а онда народни посланик из владајуће већине предлаже амандман којим се исправља та грешка како би закон ступио на снагу у року.

Па то све говори о начину на који се спроводе европске интеграције. Значи, ту лежи проблем транзиције у Србији и зато ће она трајати довека. И зато неки мисле да ми у Европску унију никада нећемо ући. Али не због Европске уније, ја бих ипак рекао због нас самих. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Само још пар секунди и не треба више.

Позивам да се не прихвати. Наравно, ко није чуо; било је то пре свега 10 или 15 секунди.

Без бриге, драги људи, све је како треба. Решено је питање када ће ступити на снагу тиме што је благовремено поднет амандман и регулисан је рок како ваља, а онај који је, изгледа, заборавио да је сам овде прочитао ког

датума је предлог стигао у Скупштину нек премота снимак, нек пронађе себе, верујем да ће се препознати, па му можда буде јасније шта је рекао онда а шта малочас. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео Маријан Ристичевић.

Влада и Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Ради пуне истине, даме и господо народни посланици, амандман је поднет 16. августа.

Гледајући лидере политичких партија како су се разголити по белосветским морима схватио сам да не би требало да разматрамо закон док се они не скупе и не дођу са тих белосветских мора у ову народну скупштину, и стога сам замолио Министарство пољопривреде да ми то ипак разматрамо при крају августа. С тим у вези сам на време поднео амандман, дајући шансу тим разголићеним лидерима да учествују у овој расправи, да не кажу да смо закон усвојили без њиховог присуства.

Морам да кажем да сам изненађен с обзиром на то да су сви опозициони представници на Одбору, министар је ту, гласали за овај закон у начелу, па ни у појединостима нису имали неких великих замерки, видим да је расправа била нешто бурнија.

Али једно морам поздравити. Поздрављам главну странку бившег режима зато што је рекла да нема више лажи, нема више превара; ја сам схватио да они одустају од свог програма и статута. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Стошић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели Санда Рашковић Ивић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хвала.

Па управо она иста интенција коју сам већ рекао и надам се да неће нико покушати то да злоупотреби и погрешно протумачи. Принципијелно смо против измене, било какве. Ако се већ врши, као што хоћете, онда дајемо конструктивне предлоге. Не видим шта ту може конструктивније, упркос неким покушајима да будемо скренути са тог курса

добронамерности и конструктивности. Надам се да ће господин министар, барем, то схватити.

Господин Красић је сада спонтано предложио нешто што заправо стоји у нашем амандману, иако није знао шта стоји у том амандману. Дакле, кад већ хоћете на неки начин на мала врата да онемогућите или максимално отежете продају, а то је суштина овога, нема ту никакве сумње – да дозволите али отежете – онда зашто да се не усвоји, господине министре и колеге из већине, наш предлог у амандману, који каже да овај закон ступа на снагу наредног дана од објављивања а примењује се по истеку 10 година од дана стицања пуноправног чланства Републике Србије у ЕУ, дакле 10 година од пуноправног чланства?

Знате, сада делује далеко ово што ви прописујете, али био је далеко и, када је усвајан ССП, 1. септембар 2017. године. Али оно што буде далеко дође близу. Значи, овако смо га ми пролонгирани не за 10 година, као што то ради овај министров предлог или предлог Владе, него кажемо 10 година од уласка у пуноправно чланство. Па ако тог уласка буде, онда ћемо да пролонгирамо, ако га не буде, као што ја верујем, а и већина вас верује да од тога неће бити ништа, онда, боже мој, мислим да је елегантно, не спречава, политички је коректно, а истовремено је и елегантније и врло је у духу онога што раде владе и Мађарске, и Словачке, и Пољске и других чланица ЕУ које су унутра па сада накнадно још продужавају те термине и покушавају да максимално одложе или избегну, па чак и уставним променама збегну продају пољопривредног земљишта. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Хајде још ово, па, што се каже, полако да приводимо крају.

Позивам да се не прихвати. Морам да признам, приметио сам једну занимљиву ствар, али постоји једна негативна ствар и због те друге ја, свакако, не могу ово да прихватим. Занимљиво јесте да овако како је написано ово изражава, колико видим, пуно уверење предлагача да ће Република Србија постати члан Европске уније. Нема никаквих потенцијала него каже – када се догоди, по истеку.

Е сада, ако то значи да су одређени своје политичке погледе кориговали, то је можда чак и за похвалу. Постали су, изгледа, нешто реалнији него што се представљају. Можда у том духу и треба тумачити оне њихове друге амандмане којима су предлагали да се олакша куповина земље у приватном власништву страним држављанима. Да ли је тако или није, остављам јавности да суди.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Нисам још завршио, извините.

Међутим, оно што није добро то је – ми овде причамо о заштитним мерама. Дакле, ове мере предложене Предлогом измене и допуна Закона треба да имају своју заштитну функцију. Ако је предлог да оне не буду у примени одмах него тек од данас па до момента када постанемо чланица па онда тек за десет година, то значи да нема никакве заштите у комплетном међувремену. Е видите, то није добро и управо један од најбољих ефеката овог закона тиме би био потпуно обезвређен.

ПРЕДСЕДНИК: Вратите се на амандман, молим вас.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Молим? О амандману и причам.

Дакле, амандман који каже десет година након што постане чланица, кажем, није добро, зато што не покрива период од данас до момента када се стиче чланство па још наредних десет година.

И на самом крају, када причамо о добрим и стручним предлозима, ја заиста још једном понављам уверење да сваки члан предложеног закона, па и овај, јесте добро и стручно решење. Ако тражимо оно што је пример за оно друго, добар пример се може пронаћи у разлици између члана 63 нашег споразума и, како кажу, чланка 60 споразума који је испреговарала Хрватска.

Ономе ко је испреговарао са том разликом на нашу штету – свака част на стручности и знању!

Готово је, хајде да гласамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Није ништа готово, осим тога да посланици који су се пријавили немају више времена.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

(Саша Радуловић: Имам још осам минута као председник посланичке групе.)

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

(Саша Радуловић: Осам минута још имам.)

Сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем 28. август 2017. године, са почетком у 17.15 часова, као дан за гласање о тачки дневног реда седнице Четвртог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

(Саша Радуловић: Како ово радите?)

Ја ћу тражити бенефицирани радни стаж после овог сазива, то вам обећавам.

(Саша Радуловић: Осам минута ми је остало.)

Ово нема цену, ово што ја радим, пошто у таквим условима радим, посланиче, да је то невероватно.

(Саша Радуловић: Погледајте у систему, јавио сам се за реч. Ја сам председник посланичке групе.)

(После паузе – 17.20)

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо, пре него што пређемо на одлучивање о тачки дневног реда, потребно је да утврдимо кворум.

Молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 135 народних посланика.

Прелазимо на ГЛАСАЊЕ.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ.

Стављам на гласање Предлог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту, у начелу.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 131, против – 13, уздржаних – нема, нису гласала два посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила Предлог закона у начелу.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици: Ђорђе Вукадиновић, Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић, посланичка група СРС, посланичка група Двери, посланичка група Клуб самосталних посланика и заједно Саша Радуловић и Ненад Божић.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 140 посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 1. амандман је поднела посланичка група ДС.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 1. амандман је поднео посланик Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: гласању није приступио нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су: Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић, посланичка група СРС, посланичка група Двери, посланичка група ДС, посланичка група Клуб самосталних посланика и заједно Саша Радуловић и Ненад Божић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици: Дејан Шулкић, Милан Лапчевић, Горица Гајић, посланичка група СРС, посланичка група Двери, посланичка група Клуб самосталних посланика и заједно Саша Радуловић и Ненад Божић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднео посланик Владимир Ђурић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднела посланичка група ДС.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднео посланик Милорад Стошић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднела Дијана Вукомановић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – четири, против и уздржаних нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднела посланичка група Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднео посланик Ђорђе Вукадиновић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – седам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман су заједно поднели Неђо Јовановић и Владан Заграђанин.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднела Санда Рашковић Ивић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднео посланик Славиша Ристић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – један, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман су заједно поднеле народне посланице Стефана Миладиновић и Снежана Пауновић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – 12, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су посланици Милан Лапчевић, посланичка група СРС, посланичка група Двери, посланичка група Клуб самосталних посланика и заједно Саша Радуловић и Ненад Божић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – осам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 4. амандман је поднео посланик Милорад Стошић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 4. амандман су заједно поднели Санда Рашковић Ивић и Ђорђе Вукадиновић.

Стављам на гласање амандман.

Закључујем гласање: за – осам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање предлог да се утврди постојање нарочито оправданих разлога да закон ступи на снагу раније од осмог дана од дана објављивања.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – 132, против – седам, уздржаних – нема, није гласало седам посланика.

Констатујем да је Народна скупштина посебно одлучила да постоје нарочито оправдани разлози за ступање закона на снагу у року краћем од осам дана од дана његовог објављивања.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, приступамо гласању о Предлогу закона у целини.

Стављам на гласање Предлог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту, у целини.

Молим да се изјаснимо.

Закључујем гласање: за – 132, против – 13, уздржаних – нема, није гласао један посланик.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог закона о измени и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Прелазимо на ПОВРЕДЕ ПОСЛОВНИКА.

Народни посланик Марија Јањушевић, на седници 24. августа 2017. године, у 12 часова и 19 минута, указала је на повреду члана 27. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Наташа Јовановић, на седници 24. августа 2017. године, у 15 часова и два минута, указала је на повреду члана 27. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Наташа Јовановић, на седници 24. августа 2017. године, у 15 часова и четири минута, указала је на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Наташа Јовановић, на седници 24. августа 2017. године, у 15 часова и 13 минута, указала је на повреду члана 32. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Наташа Јовановић, на седници 24. августа 2017. године, у 15 часова и 15 минута, указала је на повреду чланова 107, 27. и 32. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли су повређени наведени чланови Пословника.

Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да нису повређени наведени чланови Пословника.

Народни посланик Тајјана Мацура, на седници 25. августа 2017. године, у 16 часова и 30 минута, указала је на повреду члана 104. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Саша Радуловић, на седници 28. августа 2017. године, у 12 часова и 16 минута, указао је на повреду члана 100. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника. Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Бранка Стаменковић, на седници 28. августа 2017. године, у 12 часова и 42 минута, указала је на повреду члана 103. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Наташа Јовановић, на седници 28. августа 2017. године, у 15 часова и 14 минута, указала је на повреду члана 27. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника. Нико се не изјашњава.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Пошто је Народна скупштина обавила разматрање једине тачке дневног реда ове седнице и одлучивање о њој, сагласно члану 102. Пословника Народне скупштине, закључујем седницу Четвртог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву. Хвала.

(Седница је завршена у 17.35 сати.)